

Apstiprināts
ar Rīgas domes 2021.gada 15. decembra
saistošajiem noteikumiem Nr. 103

Rīgas valstspilsētas pašvaldība
Reģistrācijas Nr. 90011524360
Rātslaukums 1, Rīga, LV-1539
riga@riga.lv <http://www.riga.lv>

Rīgas teritorijas plānojums

Redakcija 3.1.

Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi

Saturs

1. Noteikumu lietošana un definīcijas.....	5
1.1. Noteikumu lietošana.....	5
1.2. Definīcijas.....	5
2. Prasības visas teritorijas izmantošanai.....	14
2.1. Visā teritorijā atļautā izmantošana.....	14
2.2. Visā teritorijā aizliegtā izmantošana.....	15
2.3. Neatbilstoša izmantošana un neatbilstoša zemes vienība.....	16
2.4. Zemes ierīcība.....	16
2.5. Zemes vienību veidošana.....	17
2.6. Nosacījumi lielmēroga dzīvojamās apbūves teritoriju iekšpagalmu organizācijai.....	18
2.7. Prasības pieklūšanai zemes vienībām.....	19
2.8. Prasības vides pieejamības nodrošināšanai publiskajā ārtelpā.....	20
2.9. Apstādījumi un aizsargājамie biotopi.....	22
2.10. Labiekārtotu publisko ārtelpu teritoriju izveides nosacījumi.....	25
2.11. Prasības kultūras mantojuma saglabāšanai.....	33
2.12. Prasības piestātnēm, peldbūvju izvietojumam un citai izmantošanai krastmalā, ūdensmalā vai ūdeņu teritorijā.....	40
2.13. Meliorācijas sistēmas, poldera infrastruktūra, dabīgās noteces un applūstošās teritorijas.....	43
2.14. Reljefa un augsnes virskārtas aizsardzība.....	45
2.15. Aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi.....	45
2.16. Prasības degvielas uzpildes stacijām un transportlīdzekļu apkopes būvēm.....	48
2.17. Īpašā režīma zona.....	49
3. Vispārīgas prasības teritorijas izmantošanai un apbūvei.....	50
3.1. Prasības transporta infrastruktūrai.....	50
3.2. Prasības inženiertehniskās apgādes tīkliem un objektiem.....	55
3.3. Prasības apbūvei.....	56
3.4. Prasības teritorijas labiekārtojumam.....	68
3.5. Prasības vides risku samazināšanai.....	71
3.6. Prasības sociālās infrastruktūras nodrošinājumam.....	77
4. Prasības teritorijas izmantošanai un apbūves parametriem katrā funkcionālajā zonā.....	78
4.1. Savrupmāju apbūves teritorija.....	78
4.2. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija.....	82
4.3. Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorija.....	91
4.4. Publiskās apbūves teritorija.....	95
4.5. Jauktas centra apbūves teritorija.....	95
4.6. Rūpnieciskās apbūves teritorija.....	116

4.7. Transporta infrastruktūras teritorija.....	120
4.8. Tehniskās apbūves teritorija.....	124
4.9. Dabas un apstādījumu teritorija.....	127
4.10. Mežu teritorija.....	132
4.11. Lauksaimniecības teritorija.....	132
4.12. Ūdeņu teritorija.....	132
5. Teritorijas ar īpašiem noteikumiem.....	136
5.1. Cita teritorija ar īpašiem noteikumiem.....	136
5.2. Teritorija, kurai izstrādājams lokālpārplānojums.....	139
5.3. Teritorija, kurai izstrādājams detālpārplānojums.....	143
5.4. Vietējas nozīmes kultūrvēsturiskā un dabas teritorija.....	143
5.5. Ainaviski vērtīga teritorija.....	149
5.6. Vietējas nozīmes lauksaimniecības teritorija.....	149
5.7. Nacionālas un vietējas nozīmes infrastruktūras attīstības teritorija.....	149
5.8. Degradēta teritorija.....	149
6. Teritorijas plānojuma īstenošanas kārtība.....	150
6.1. Prasības lokālpārplānojumiem.....	150
6.2. Prasības detālpārplānojumiem.....	152
7. Citi nosacījumi/prasības.....	155
Pielikumi.....	157
1.pielikums. Pilsēt būvniecības pieminekļi un apbūves aizsardzības teritorijas.....	157
2.pielikums. Minimālais transportlīdzekļu stāvvietu nodrošinājums.....	174
3.pielikums. Minimālie attālumi no transportlīdzekļu novietnes līdz blakus zemes vienībās esošo ēku logiem.....	177
4.pielikums. Vēsturiskās muižas.....	178
5.pielikums. Transporta infrastruktūras attīstības shēma.....	186
6.pielikums. Apgriešanās laukumi.....	187
7.pielikums. Koeficienti brīvās zaļās teritorijas aprēķinam.....	188
8.pielikums. Redzamības brīvlauki.....	189
9.pielikums. Pieejamas ūdensmalas.....	190
10.pielikums. Vieglās rūpniecības apbūves (13001) darbību veidi.....	191
11.pielikums. Smagās rūpniecības un pirmapstrādes uzņēmumu apbūves (13002) darbību veidi.....	194
12.pielikums. Atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes uzņēmumu apbūves (13005) darbību veidi.....	197
13.pielikums. Minimālie platumi starp ielu sarkanajām līnijām.....	198
14.pielikums. Perimetrālas apbūves teritorijas.....	199

15.pielikums. Prasības transporta plūsmu izpētei.....	200
16.pielikums. Meliorācijas attīstības plāns.....	203
17.pielikums. Pašvaldības skvēri, kuru vienīgā atļautā izmantošana ir labiekārtota publiskā ārtelpa.....	204
18.pielikums. Īpašā režīma zonas robežas.....	205
19.pielikums. Kultūras pieminekļi un to aizsargjoslas (aizsardzības zonas).....	206
20.pielikums. Tipveida daudzdzīvokļu dzīvojamo ēku lodžiju aizstiklošanas risinājumi.....	207

1. NOTEIKUMU LIETOŠANA UN DEFINĪCIJAS

1.1. NOTEIKUMU LIETOŠANA

1. Šie noteikumi nosaka teritorijas izmantošanas un apbūves prasības Rīgas pilsētas pašvaldības teritorijā.
2. Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijā ievēro Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumu un uz tā pamata izdotos normatīvos aktus un teritorijas izmantošanā un apbūvē piemēro Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojumu un attiecīgajā teritorijā spēkā esošos lokālplānojumus.
3. Šajos noteikumos atļauto izmantošanas veidu aprakstam funkcionālajās zonās pievienoti izmantošanas veidu kodi atbilstoši Ministru kabineta noteikumos par vispārīgajiem teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumiem noteiktajiem teritorijas izmantošanas veidu kodiem.

1.2. DEFINĪCIJAS

4. Rīgas teritorijas plānojuma (turpmāk – plānojums) sastāvā esošajos teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumos (turpmāk – noteikumi) ir lietoti šādi termini:
 - 4.1. **aizsargājamais biotops** – Eiropas Savienības nozīmes aizsargājamais biotops, kas ietverts 1992. gada 21. maija Padomes Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 1. pielikumā;
 - 4.2. **apbūves aizsardzības teritorija** – plānojumā noteikta aizsargājama apbūves teritorija, kam nav kultūras pieminekļa statusa, bet kur saskaņā ar apbūves vienoto raksturu saglabājama esošā vēsturiskā apbūve, pilsētvides mērogs un raksturs un kam piemērojami īpaši izmantošanas un apbūves noteikumi;
 - 4.3. **apbūves līnija** – plānojumā, lokālplānojumā vai detālplānojumā noteikta līnija, kas nosaka apbūves minimālo attālumu no zemes vienības robežas (kaimiņu zemes vienības), piebraucamā ceļa robežas vai citām teritorijām un objektiem, izņemot ielas sarkano līniju;
 - 4.4. **apbūves mērogs** – apbūves apjoma (augstuma, garuma, platuma) izmēru un proporciju sistēma;
 - 4.5. **apbūves raksturs** – apbūves mēroga, formas, arhitektūras un izmantoto būvniecības materiālu kopums, izvietojums zemes vienībā, tostarp attiecībā pret ielu;
 - 4.6. **apbūves teritorija** – teritorija, kur plānojumā paredzēta apbūve kā galvenais teritorijas izmantošanas veids;
 - 4.7. **apdobe** – ap kokaugiem atkarībā no to sugas veidojama platība to bioloģisko, estētisko un ekoloģisko funkciju pilnvērtīgai nodrošināšanai;
 - 4.8. **apstādījumu josla gar ielu** – teritorija starp ielas sarkano līniju un būvlaidi, tostarp starp sarkano līniju un žogu, ja žogs izvietots ar atkāpi no sarkanās līnijas. Apstādījumu josla gar ielu paredzēta stādījumu ierīkošanai, galvenokārt kokaugiem;

- 4.9. **arhitektoniskais akcents** – būves arhitektoniskajam veidolam nozīmīgs kompozicionāls elements vai elementi, kuru kopējā platība nepārsniedz 5 % no būves augšējā stāva platības starp ārsienu iekšējām virsmām un atrodas ārpus galvenās būvmasas un tās silueta;
- 4.10. **arhitektoniski mākslinieciskā inventarizācija** – objekta vizuālā izpēte un fotofiksācija, kas tiek veikta, lai noskaidrotu objekta, kā arī atsevišķu tā daļu kultūrvēsturisko vērtību un nozīmi;
- 4.11. **ārpustelpu (atklāta) uzglabāšana** – preču, citu priekšmetu, beramkravu u.tml. novietošana ārpus telpām - pagalmā, laukumā, būves vaļējā platībā u.tml.;
- 4.12. **atkritumu konteineru (tvertņu) novietne** – slēgta vai atklāta virszemes vai pazemes būve vai tās daļa sadzīves atkritumu un šķiroto sadzīves atkritumu tvertņu, konteineru vai cita veida sadzīves atkritumu savākšanas iekārtu novietošanai, kas nodrošina infrastruktūru pilsētvides kvalitātes un sanitāro prasību normu ievērošanai;
- 4.13. **autostāvvietā** – viena vieglā automobiļa novietošanai paredzēta un šim nolūkam iekārtota vieta;
- 4.14. **brīvstāvoša palīgēka** – nedzīvojama ēka, kas paredzēta palīgizmantošanai, bet nav tehniski un konstruktīvi savienota ar galveno ēku un nav uzskatāma par tās daļu. Brīvstāvošu palīgēku var nodot ekspluatācijā un izmantot paredzētajam lietošanas veidam pirms zemes vienībā paredzētās galvenās ēkas nodošanas ekspluatācijā;
- 4.15. **brīvtempa** – ietves vai gājēju ceļa daļa (parkā, skvērā u.c. publiskās ārtelpas teritorijās), kurā nav šķēršļu, kas traucē pārvietošanos gājējiem. Brīvtempā neietilpst teritorija, kas nepieciešama sabiedriskā transporta pieturvietu, ceļa infrastruktūras, soliņu un citu elementu izvietojumam;
- 4.16. **cietais segums** – ūdensnecaurlaidīgs segums ar virsmu, kas izturīga pret mehānisku iedarbību un klimatisko apstākļu ietekmi (asfalts, betons, bruģis u.tml.);
- 4.17. **C kategorijas paaugstinātas bīstamības objekti** – objekti, kuri noteikti kā C kategorijas paaugstinātas bīstamības objekti atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem par paaugstinātas bīstamības objektu apzināšanas un noteikšanas, kā arī civilās aizsardzības un katastrofas pārvaldīšanas plānošanas un īstenošanas kārtību, izņemot objektus, kuros veic darbu ar 2. riska grupas bioloģiskajiem aģentiem, tostarp laboratorijas, kurās var tikt izmeklēti paraugi 2. riska grupas bioloģisko aģentu noteikšanai;
- 4.18. **degvielas uzpildes stacija** – zeme, būve vai tās daļa, kur uzstādīta degvielas (benzīna, dīzeļdegvielas, naftas gāzes, dabasgāzes, ūdeņraža vai citu degvielu veidu, kas nodrošina iekšdedzes dzinēju darbību) uzpildes iekārta transportlīdzekļu un mehānismu, mazizmēra kuģošanas līdzekļu un jahtu degvielas tvertņu, kā arī īpaši šim nolūkam paredzētas taras uzpildei;
- 4.19. **dižstāds** – vismaz 3-4 reizes kokaudzētavā pārstādīts koka stāds ar simetrisku vainagu, vienmērīgi izretinātiem skeletzariem un vienu izteiktu galotni, tā stumbra apkārtmērs 1 m augstumā no sakņu kakla ir vismaz 16 cm, stumbrs taisns, bez bojājumiem, ar labi attīstītu sakņu sistēmu;

- 4.20. **drošības attālums** – attālums, kādā atrodas iedomāta līnija ap rūpniecisko avāriju riska objektu vai tehnoloģisko iekārtu, kas norobežo teritoriju, kurā pašvaldība nosaka ierobežojumus ar mērķi samazināt iespējamo rūpniecisko avāriju sekas ietekmi uz cilvēku veselību, dzīvību un vidi;
- 4.21. **galvenā dzega** – ēkas fasādes sienas vainagojošā josla, kas atdala sienu no jumta un pasargā sienu no nokrišņiem. Ja ēkas arhitektūrā šāda elementa nav, par galveno dzegu ēkas augstuma mērīšanā pieņem jumta malu, parapeta virsmalu vai savietotā jumta malu;
- 4.22. **galvenā ēka** – ēka, kas paredzēta galvenajai izmantošanai vai papildizmantošanai (nav brīvstāvoša palīgēka, palīgizmantošanai paredzēta ēka). Zemes vienībā var būt arī vairākas galvenās ēkas;
- 4.23. **galvenā fasāde** – arhitektoniski izteismīgākā, reprezentatīvā ēkas fasāde. Publiskām ēkām tā parasti ir pret ielu vērsta fasāde, kurā ir arī galvenā ieeja (ieejas). Daudzdzīvokļu dzīvojamām ēkām tā parasti ir garākā fasāde, kas vērsta pret ielu, bet ēkām, kas izvietotas ar īsāko fasādi (gala fasādi) pret ielu – garākā fasāde, kurā ir ēkas ieejas;
- 4.24. **ģimenes dārziņš** – teritorija, kuru izmanto iedzīvotāju atpūtai un dārzkopībai: sakņu, ogu un augļu dārziņi māsaimniecību vajadzībām, košumdārzi. Ģimenes dārziņi kā izmantošanas veids var būt:
- 4.24.1. **pagaidu ģimenes dārziņš** – ģimenes dārziņš kā pagaidu izmantošana līdz brīdim, kad teritorijā tiek uzsākta tajā paredzētā galvenā izmantošana vai papildizmantošana;
- 4.24.2. **pastāvīgais ģimenes dārziņš** – ģimenes dārziņš, kas ir pastāvīgā izmantošanā visā plānojuma darbības laikā un kurā saskaņā ar šiem noteikumiem drīkst būt vienstāva nedzīvojamās ēkas ar apbūves laukumu līdz 25 m²;
- 4.25. **iedibināta apbūve** – noteiktā teritorijā esoša apbūve ar vienotu apbūves raksturu;
- 4.26. **iedibināti apbūves izvietojuma principi** – ēku izkārtojuma kompozīcija pret ielu vismaz viena kvartāla robežās, piemēram, visu ēku izkārtojums vienā leņķī pret ielu, ēku izvietojums pamīšus ar atkāpēm no ielas vienā ritmā, ņemot vērā arī raksturīgās īpatnības dažādu funkciju ēku izkārtojumā (piemēram, priekšlaukumu veidošanu publiskām ēkām) u.tml.;
- 4.27. **iekšpagalms** – ārtelpa zemes vienībā, kuru ierobežo brīvi stāvošas vai savienotas dzīvojamās mājas un kas paredzēta šo dzīvojamo māju iedzīvotāju primāro rekreācijas un saimniecisko vajadzību nodrošināšanai. Rekreācijas vajadzības nodrošina iedzīvotāju mierīgās un aktīvās atpūtas vietas, soliņi un bērnu rotaļlaukumi, apstādījumi, dzīvnieku pastaigu laukumi u.tml. Saimnieciskās vajadzības nodrošina piebraucamie ceļi ar transportlīdzekļu novietnēm, atkritumu konteineru (vertņņu) novietnes, nojumes veļas žāvēšanai u.tml.;
- 4.28. **ielas teritorija** – pašvaldības nozīmes satiksmei paredzētas inženierbūves teritorija, kuras robežas noteiktas ar sarkanajām līnijām, ietverot transportlīdzekļu satiksmei,

gājēju satiksmei un citām ielas funkcijām, piemēram, apstādījumiem un inženiertīklu izvietošanai, paredzēto teritoriju;

- 4.29. **ietve** – ielas daļa teritorijā starp sarkanajām līnijām, kas paredzēta gājējiem un piekļaujas brauktuvei vai ir atdalīta no tās;
- 4.30. **izmantošana** – plānota vai īstenota zemes ierīcība, lietošana un apbūve. Izmantošana, kas atbilst plānojumam, ir atļautā izmantošana;
- 4.31. **kiosks** – neliela vieglas konstrukcijas vienstāva ēka sīku preču tirdzniecībai vai pakalpojumu sniegšanai (piemēram, nelielu priekšmetu remontam). Parasti kioskā var iet tikai darbinieks (pārdevējs), kas izsniedz preces pircējiem ārpusē;
- 4.32. **koplietošanas pagalms** – daudzdzīvokļu dzīvojamām mājām nepiesaistīta pašvaldībai piederoša zemes vienība vai vienības, ko iespējams izveidot un ierīkot kā kopēju rekreācijas teritoriju vairāku māju iedzīvotājiem (kvartālam, māju grupai u.tml.);
- 4.33. **krastmalas laipa** – paralēli krastam novietota laipa, kas ir aprīkota ar vienu vai vairākiem pieejas tiltiem. Tā var būt atsevišķa brīvstāvoša konstrukcija vai veidota kā krasta stiprinājuma papildinājums;
- 4.34. **laipa** – stacionāra vai peldoša, pastāvīga vai īslaicīga lietošanas būve vai konstrukcija, kas paredzēta gājējiem ūdensobjekta šķērsošanai vai nokļūšanai līdz kuģošanas līdzekļiem. Laipa atrodas ūdenī uz pāļiem vai pontoniem;
- 4.35. **laivu un jahtu osta** – kuģošanas līdzekļu piestātne vismaz 25 kuģošanas līdzekļu (jahtu, atpūtas un ūdenstransporta kuģu, laivu u.tml.) novietošanai ūdenī tiem paredzētajās vietās, kā arī piestātnes darbības nodrošināšanai nepieciešamo būvju un infrastruktūras objektu kopums;
- 4.36. **lielmēroga dzīvojamās apbūves teritorija** – laikā no 1950. līdz 1990. gadam atbilstoši vienotam projektam, parasti detālplānojumam, kompleksi apbūvēts kvartāls, kurā izvietotas tipveida (sērijveida) daudzdzīvokļu mājas un var būt arī komerciāli un nekomerciāli publiskie objekti – izglītības iestādes, tirdzniecības un pakalpojumu objekti u.c.;
- 4.37. **lokāla kanalizācijas sistēma** – decentralizēta kanalizācijas sistēma, kuras ekspluatācijai izsniegta atļauja vai veikta C kategorijas piesārņojošas darbības reģistrācija;
- 4.38. **lolojumdzīvnieku kapsēta** – atbilstoši normatīvo aktu prasībām ierīkota publiski pieejama dzīvnieku kapsēta, kurā apglabā mājas (istabas) dzīvniekus;
- 4.39. **neatbilstoša izmantošana** – izmantošana, kas neatbilst plānojumā atļautajai izmantošanai, bet ir likumīgi pastāvējusi vai ir likumīgi iesākta līdz plānojuma spēkā stāšanās brīdim;
- 4.40. **neatbilstošas izmantošanas zemes vienība** – zemes vienība, kurā veic neatbilstošu izmantošanu;

- 4.41. **neatbilstoša zemes vienība** – zemes vienība, kas pēc savas platības, konfigurācijas vai tajā izvietotās apbūves rādītājiem neatbilst šo noteikumu prasībām;
- 4.42. **norobežojoši stādījumi** – stādījumi, kas mazina negatīvu ietekmi, ko rada trokšņi, smakas, putekļi, vizuāls piesārņojums u.c., uz dzīvojamām vai publiskām teritorijām;
- 4.43. **obligātā būvlaide** – projektētā līnija, uz kuras ir jāizvieto ēkas fasāde;
- 4.44. **paaugstinātas ugunsbīstamības objekti** – objekti, kuros notiek akmeņogļu, kūdras un citu degtspējīgu materiālu un vielu uzglabāšana, kokapstrādes un kokmateriālu uzglabāšanas objekti un teritorijas, šķiedraugu uzglabāšanas objekti un teritorijas, lauksaimniecības produktu ražošanas un uzglabāšanas objekti un teritorijas, uz kuriem attiecas Ministru kabineta izdoto ugunsdrošības noteikumu speciālās prasības. Šajā kategorijā neietilpst rūpniecisko avāriju riska objekti;
- 4.45. **palīgizmantošana** – jebkurš izmantošanas veids (tostarp dzīvoklis kā palīgizmantošana) vai būves būvniecība, kas ir pakārtota konkrētās zemes vienības galvenajai izmantošanai vai papildizmantošanai un kas papildina, uzlabo vai veicina galveno izmantošanu vai papildizmantošanu, bet nevar aizņemt vairāk par 30% no konkrētajā funkcionālajā zonā atļautās stāvu platības attiecīgajā zemes vienībā. Palīgizmantošana (izņemot dzīvokli kā palīgizmantošanu) nav dzīvošana, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi;
- 4.46. **paviljons** – vienkārša vieglas konstrukcijas ēka, kuru izmanto tirdzniecības, ēdināšanas, izstāžu un līdzīgām publiskām funkcijām;
- 4.47. **pazemes būve** – būve, kuras augšējā pārseguma konstrukcijas atrodas zem zemes vai nepaceļas virs zemes planējuma līmeņa vairāk kā par 1,3 m;
- 4.48. **perimetrāla apbūve** – apbūves veids, kur ēkas apjoms aizņem visu zemes vienības fronti no robežas ar vienu blakus zemes vienību līdz robežai ar otru blakus zemes vienību (slēgta perimetrālā apbūve) vai atkāpjoties no otras blakus zemes vienības robežas ne mazāk kā 4,3 m (atvērta perimetrālā apbūve);
- 4.49. **piebraucamais ceļš** – ceļš, kuram nav noteiktas ielu sarkano līniju robežas, tostarp māju ceļš un komersantu ceļš, kas šķērso vienu vai vairākas zemes vienības, nodrošinot piebraukšanu pie vienas vai vairākām zemes vienībām, ēkām, citām būvēm vai to grupām, tostarp kvartālu iekšienē, un kuru var noteikt kā ceļa servitūtu Civillikuma izpratnē. Piebraucamais ceļš var būt arī teritorija, kura plānojumā, lokālplānojumā vai detālplānojumā ir noteikta kā transporta infrastruktūras teritorija;
- 4.50. **pieejami rūpnieciskās avārijas riska samazināšanas pasākumi** – rūpnieciskās avārijas riska samazināšanas pasākumi, tostarp tehniskie paņēmieni, kas ir ekonomiski un tehniski pamatoti un neatkarīgi no tā, vai tie iepriekš lietoti vai ieviesti ražošanā Latvijā, tos ir iespējams ieviest noteiktā rūpniecības nozarē, ņemot vērā attiecīgās izmaksas un priekšrocības;
- 4.51. **pieņemams riska līmenis** – individuālais risks, kuru raksturo rūpnieciskas avārijas izraisīta cilvēka nāves gadījuma varbūtība, kas nepārsniedz 1 gadījumu 1 000 000 gados ($P_{let} \leq 1 \times 10^{-6}$);

- 4.52. **piestātne** – stacionāra vai peldoša hidrotehniska būve ar nenogremdējamiem pontoniem vai tās daļa ar nepieciešamo aprīkojumu virszemes ūdensobjekta krastā un ūdenī, kas paredzēta kuģošanas līdzekļu piestāšanai un stāvēšanai vai peldbūvju novietošanai un kuru aprīko ar nepieciešamajiem inženiertīklu pieslēgumiem;
- 4.53. **prettrokšņa pasākums** – tehniska vai organizatoriska rakstura darbība, kas samazina trokšņa piesārņojuma līmeni;
- 4.54. **priekšpagalms** – teritorija zemes vienībā starp ēkas galveno fasādi un ielas sarkano līniju, kura paredzēta zemes vienībā esošās galvenās ēkas vizuālās uztveres nodrošināšanai skatā no ielas. Priekšpagalms ir teritorija, ko veido galvenās ēkas fasādes projekcija 90 grādu leņķī pret ielas sarkano līniju;
- 4.55. **rekreācija** – dabisko un mākslīgo atpūtas un atveseļošanās resursu izmantošana cilvēka fizisko, garīgo un emocionālo spēju atjaunošanai brīvdabā, piemēram, mežos, mežaparkos, parkos un pludmalēs vai izmantojot īpaši paredzētas būves – sporta laukumus, stadionus, sanatorijas u.c. Rekreācijas resursu kategorijā ietilpst arī ar rekreāciju saistītā atbalsta infrastruktūra – velosipēdu ceļi, gājēju ielas un ceļi, sportistu viesnīcas, administrācijas ēkas u.c. Rekreācijas galvenās funkcijas ir dziednieciskā (cilvēka veselības atjaunošanas), izglītojošā (garīgā potenciāla attīstības) un sporta (fizisko spēju attīstība) funkcija;
- 4.56. **Rīgas aglomerācijas trokšņa stratēģiskā karte** – ar Rīgas domes lēmumu apstiprināta karte, kas izstrādāta Rīgas aglomerācijas teritorijai, lai novērtētu dažādu vides trokšņa avotu radītā trokšņa kopējo iedarbību vai noteiktu vispārīgu vides trokšņa prognozi;
- 4.57. **rūpniecisko avāriju riska objekti** – objekti, uz kuriem attiecas Ministru kabineta noteikumi par rūpniecisko avāriju riska novērtēšanas kārtību un riska samazināšanas pasākumiem un kuriem izstrādā rūpniecisko avāriju novēršanas programmu vai drošības pārskatu;
- 4.58. **rūpniecība** – preču un citas produkcijas ražošana tam īpaši paredzētās ēkās (rūpnieciskās ražošanas ēkās) un citās būvēs, izmantojot ražošanas infrastruktūru (iekārtas, konstrukcijas, inženiertehnisko apgādi, noliktavas u.tml.);
- 4.59. **skvērs** – labiekārtota teritorija, kura paredzēta gājēju kustībai, īslaicīgai atpūtai, vides un pilsētainavas ekoloģiskās un ainaviskās kvalitātes paaugstināšanai;
- 4.60. **stādījumi** – mērķtiecīgi saglabāti, stādīti, sēti un kopti augi;
- 4.61. **stāva augstums** – vertikālais attālums starp divām starpstāvu pārseguma konstrukciju augšējām virsmām (pagrabstāva, cokola stāva vai pirmā stāva augstums – no grīdas līmeņa līdz starpstāvu pārseguma augšējai virsmai);
- 4.62. **stāvu platība apbūves parametru aprēķiniem** – zemes vienībā esošo ēku visu stāvu (izņemot pagrabstāvu un bēniņus) grīdu virsmu platību summa. Stāvu platību mēra pa katra stāva ārējo kontūru, ieskaitot iekšsienas un lodžijas, bet neskaitot balkonius, terases un dabiski ventilējamas neapkurināmas dubultās fasādes, ārējās atklātās kāpnis un arhitektoniskos rotājumus. Aprēķinot stāva platību mansarda stāvam, mērījumu veic 1,6m augstumā no mansarda stāva grīdas pa

ārsienu (augšējā stāva pārseguma) ārējo kontūru. Stāvu platībā neieskaita teritoriju zem ēkas daļas, kas pacelta virs zemes vismaz 3,5 m augstumā un nepārsniedz 30% no ēkas apbūves laukuma. Ēkām, kurām nav ārsienu, stāvu platību mēra pa ārējo norobežojošo konstrukciju kontūru. Ja ēkas zemes planējuma atzīme nav horizontāla, tad par pagrabstāvu atzīstama tāda ēkas daļa, kura attiecībā pret zemes līmeni ir iedziļināta vairāk nekā par pusi no stāva augstuma;

- 4.63. **tehnoloģiskā iekārta** – tehnoloģiska vienība rūpniecisko avāriju riska objektā, kura atrodas virszemē vai pazemē un kurā ražo, lieto, apsaimnieko vai uzglabā bīstamās ķīmiskās vielas vai to maisījumus, tostarp glabātava. Tehnoloģiskajā iekārtā ietilpst viss tās tehniskais nodrošinājums un aprīkojums, būves, cauruļvadi, mašīnas un mehānismi, instrumenti, doki, izkraušanas piestātnes objekta apkalpošanai, moli, noliktavas vai līdzīgas būves (arī peldošās), kas nepieciešamas tehnoloģiskās iekārtas darbībai, izņemot objekta teritorijā esošos dzelzceļa un ceļa atzarojumus;
- 4.64. **tematiskais parks** – atpūtas, izklaides vai izglītojošs parks, kura ekspozīcija, noformējums (ēkas, to dizains, personāla tērps, tirdzniecības vietas un preces) un piedāvātās izklaides (atrakcijas, ēdieni, dzērieni) vai izglītojoši pasākumi atbilst kādai tēmai – literārai, vēsturiskai, ģeogrāfiskai, dabaszinātņu u.c. Šajā kategorijā ietilpst, piemēram, botāniskie dārzi, brīvdabas muzeji, zooloģiskie parki u.tml.;
- 4.65. **transportlīdzekļu novietne** – būve, kas paredzēta sauszemes, gaisa vai ūdens transportlīdzekļu novietošanai:
- 4.65.1. **autonovietne** – būve, kas paredzēta vieglo automobiļu novietošanai;
- 4.65.2. **atklāta autonovietne** – vieglo automobiļu novietošanai izbūvēts laukums, kas nav iekļauts ēkā vai tās daļā un kas var būt nodalīts (arī nožogots). Šajā kategorijā ietilpst arī atklātas autonovietnes ielu teritorijā starp sarkanajām līnijām, bet neietilpst autostāvvietas ielu brauktuvju malās teritorijā starp sarkanajām līnijām;
- 4.65.3. **atklāta transportlīdzekļu novietne** – dažādu transportlīdzekļu novietošanai izbūvēts laukums, kas nav iekļauts ēkā vai tās daļā un kas var būt nodalīts (arī nožogots). Šajā kategorijā ietilpst atklātas transportlīdzekļu novietnes ielu teritorijā starp sarkanajām līnijām, bet neietilpst autostāvvietas ielu malās teritorijā starp sarkanajām līnijām;
- 4.65.4. **slēgta transportlīdzekļu novietne** – transportlīdzekļu novietne, kas ir iekļauta ēkā vai tās daļā;
- 4.65.5. **velonovietne** – būve, kas aprīkota velosipēdu novietošanai (velostatīvi, veloskapji u.tml.);
- 4.65.6. **velostāvparks** – droša un segta velonovietne stāvparkā, kurā velosipēdisti atstāj savu velosipēdu un tālāku mērķu sasniegšanai izmanto sabiedriskā transporta pakalpojumus vai privāto autotransportu;
- 4.66. **transportlīdzekļu stāvvietā** – vieta, kas paredzēta un iekārtota viena transportlīdzekļa novietošanai;

- 4.67. **transportmijas punkts** – transportlīdzekļu novietošanas vai pārsēšanās vieta, kurā vienkopus nodrošināti dažādu transporta veidu savienojumi un kurā atkarībā no transportmijas punkta veida tiek nodrošināti alternatīvi pārvietošanās veidi (t.sk. koplietošanas transportlīdzekļi, piemēram, auto, velosipēdi, skrejriteņi u.tml.), tādējādi mazinot nepieciešamību izmantot privāto autotransportu;
- 4.68. **ūdensmala** – publiska vai privāta teritorija ūdensobjekta krastā un tā tuvumā. Ūdensmalas teritorijā ietver tauvas joslu un ar ūdens teritorijas izmantošanu funkcionāli saistīto teritoriju, kas var būt peldvietas sauszemes teritorija ar peldvietas infrastruktūrai paredzētajām zonām (autonovietni, ģērbtuvēm, tualetēm, dušām, peldvietas apmeklētājiem paredzētiem tirdzniecības un pakalpojumu objektiem u.tml.), peldlīdzekļu piestātnes un tās infrastruktūrai paredzētā sauszemes teritorija, peldbūvju infrastruktūrai paredzētā sauszemes teritorija u.tml.;
- 4.69. **vadlīniju sistēma** – ietvē iestrādāti dažādu kontrastējošu materiālu segumi un citi elementi, kas kalpo kā orientieri un palīdz droši pārvietoties cilvēkiem ar redzes traucējumiem. Vadlīniju sistēma sastāv no līnijveida bruģa seguma (vadlīnija) un punktveida bruģa (brīdinošais segums). Vadlīniju sistēma norāda ceļu pa ietvi un vada līdz gājēju pārejai, kas aprīkota ar luksoforu vai uz kuras noteikta prioritāte gājējiem;
- 4.70. **vairākpakāpju stādījumi** – stādījumi, kurus veido no dažāda augstuma augiem:
- 4.70.1. **divpakāpju stādījumi** – stādījumi, kuros pirmo pakāpi veido no kokiem, otro pakāpi no krūmiem, ziemcietēm vai abu šo veidu augiem. Pirmo pakāpi var veidot arī no lieliem krūmiem, otro pakāpi – no zemiem krūmiem vai puķu stādījumiem. Stādījumu platums ir vismaz 1 m katrai pakāpei;
- 4.70.2. **trīspakāpju stādījumi** – stādījumi, kuros pirmo pakāpi veido no lieliem kokiem, piemēram, bērziem vai kļavām, otro pakāpi – no lieliem krūmiem, piemēram, ceriņiem, kalnu priedēm, savukārt trešo – no lielām ziemcietēm vai maziem krūmiem, piemēram, klinšrozītēm, spirejām u.tml. Stādījumu platums ir vismaz 1 m katrai pakāpei;
- 4.71. **vēsturiskā apbūve** – noteiktā teritorijā izvietotu vēsturisko būvju kopums;
- 4.72. **vēsturiskā būve** – būve, kas ir būvēta pirms vairāk nekā 50 gadiem;
- 4.73. **vēsturiskie apstādījumi** – mežaparki, parki, dārzi, kapsētu apstādījumi, alejas un citi ainavu arhitektūras un dārzu mākslas objekti, kas ierīkoti vairāk nekā pirms 50 gadiem un kam pietiekami saglabājusies oriģinālā plānojuma, stādījumu un labiekārtojuma struktūra vai ir iespējams un nepieciešams to atjaunot un pilnveidot;
- 4.74. **vietējās satiksmes kustības josla** – ielā ar dominējošu savienojošo funkciju gar galveno brauktuvi izbūvēta paralēla kustības josla ar pieslēgumiem galvenajai brauktuvei un posmos starp šiem pieslēgumiem izbūvētiem krustojumiem ar zemākas kategorijas ielām vai piebraucamajiem ceļiem atsevišķām zemes vienībām;
- 4.75. **zaļie lietusūdeņu apsaimniekošanas risinājumi** – būves, konstrukcijas un bioloģiski paņēmienu lietusūdeņu apsaimniekošanai – uzkrāšanai, dabīgai attīrīšanai un infiltrācijai augsnē, kas atslogo vai aizstāj centralizētās lietusūdeņu novadīšanas

sistēmas. Risinājumi var ietvert infiltrācijas kasetes un akas, caurlaidīgos segumus, ievalkas, filtrējošās joslas, sedimentācijas vai noteci uzkrājošos dīķus, biofiltrus vai lietusedārzus. Risinājumus izvēlas, ņemot vērā ūdeņu piesārņojuma pakāpi un apjomu.

2. PRASĪBAS VISAS TERITORIJAS IZMANTOŠANAI

2.1. VISĀ TERITORIJĀ ATĻAUTĀ IZMANTOŠANA

5. Visu teritoriju, ievērojot plānojumā un citos normatīvajos aktos noteiktos ierobežojumus un konkrēto teritoriju specifiku, atļauts izmantot būvju un to daļu izvietojumam saskaņā ar attiecīgajā teritorijā atļauto izmantošanu, kā arī:
 - 5.1. vietējas nozīmes ielas (E kategorija), piebraucamo ceļu, gājēju ielu un ceļu un velosipēdu ceļu izbūvei, kā arī esošo ielu un ceļu pārbūvei;
 - 5.2. apstādījumu ierīkošanai un teritorijas labiekārtošanai, tostarp laivu piestātnēm un eliņu būvniecībai ūdensobjektu krastmalā, ievērojot šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības;
 - 5.3. pagaidu ģimenes dārziņu ierīkošanai saskaņā ar šo noteikumu prasībām;
 - 5.4. inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu izbūvei, tostarp:
 - 5.4.1. sadedzināšanas iekārtām, kuru nominālā ievadītā siltuma jauda ir mazāka par 0,2 MW;
 - 5.4.2. sadedzināšanas iekārtām, kuru nominālā ievadītā siltuma jauda ir mazāka par 1 MW, ja sadedzināšanas iekārtā izmanto biomasu;
 - 5.4.3. sadedzināšanas iekārtām, kuru nominālā ievadītā siltuma jauda ir mazāka par 5 MW, ja sadedzināšanas iekārtā izmanto gāzveida kurināmo;
 - 5.4.4. transformatoru apakšstacijām, izņemot 330 kV transformatoru apakšstacijas;
 - 5.4.5. ārpus teritorijas, kurās ierīkojamas centralizētas kanalizācijas sistēmas (TIN11), un vietās, kur nav iespējams pieslēgties esošiem centralizētās sadzīves kanalizācijas tīkliem – lokālas notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, kuru jauda ir mazāka par 20 m³ diennaktī;
 - 5.5. palīgizmantošanai;
 - 5.6. atkritumu saimniecības infrastruktūrai – atkritumu konteineru (tvertņu) novietnes un sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punkta izvietojumam, atkritumu saimniecības pakalpojumu nodrošināšanai, kas nepieciešami teritoriju un objektu uzturēšanai un funkcionēšanai, piemēram, tukšās stikla taras savākšanai, ievērojot nosacījumu, ka šie objekti neietilpst atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes uzņēmumu apbūves (13005) darbību veidos, kas minēti šo noteikumu 12. pielikumā;
 - 5.7. bezizmešu transportlīdzekļu uzlādes stacijas vai punkta ierīkošanai;
 - 5.8. objekta individuālo alternatīvās enerģijas apgādes iekārtu – siltumsūkņu, saules bateriju, saules enerģijas kolektoru un vēja elektrostaciju ar jaudu līdz 20 kW – uzstādīšanai un izmantošanai, ja tas nav pretrunā ar attiecīgo nozari regulējošiem normatīvajiem aktiem un ja tiek nodrošināta šo noteikumu prasību par iekārtas radītā trokšņa līmeņa ietekmes novērtēšanu un prettrokšņa pasākumu veikšanu izpilde, un

risinājumi tiek saskaņoti Rīgas valstspilsētas pašvaldības institūcijā, kas pilda būvvaldes funkcijas (turpmāk – būvvalde);

- 5.9. erozijas risku ierobežošanas, pretplūdu aizsardzības būvju un meliorācijas sistēmu izbūve atbilstoši plānojumā noteiktajām prasībām meliorācijas sistēmām, polderu infrastruktūrai, dabīgās noteces un applūstošajām teritorijām;
- 5.10. citu objektu izvietošanai vai ierīkošanai, kā arī tādu darbību veikšanai, kuru nepieciešamība pamatota ar būtiskiem sabiedrības drošības, veselības aizsardzības, kultūras pieminekļu aizsardzības un saglabāšanas vai vides aizsardzības apsvērumiem;
- 5.11. publiski pieejamu dzeramā ūdens ņemšanas vietu (brīvkrānu) ierīkošanai;
- 5.12. transportmijas punktu (neietverot stāvparkus) ierīkošanai.

2.2. VISĀ TERITORIJĀ AIZLIEGTĀ IZMANTOŠANA

6. Visā teritorijā ir aizliegts:

- 6.1. veidot karjerus melnzemes un derīgo izraķeņu iegūšanai;
- 6.2. novietot, savākt vai glabāt nelietojamus vai daļēji lietojamus transportlīdzekļus, ja vien šim nolūkam izmantotā teritorija nav noteiktā kārtībā projektēta un ierīkota autokapsēta vai nolietoto transportlīdzekļu apstrādes uzņēmuma savākšanas vieta;
- 6.3. vākt, uzkrāt vai glabāt atkritumus (tostarp metāllūžņus, nolietotas riepas, būvgružus un cita veida atkritumus vai piesārņotu grunti), izņemot atbilstoši normatīvo aktu prasībām īpaši ierīkotās vai izbūvētās vietās (laukumos, novietnēs u.tml.);
- 6.4. izmantot kā būves transportlīdzekļu vai vagonu korpusus vai to daļas, kuģu korpusus vai to daļas, treilerus, konteinerus u.c. līdzīga rakstura objektus, izņemot, ja risinājums ir saskaņots atbilstoši būvniecības procesu regulējošajiem normatīvajiem aktiem;
- 6.5. izvietot būves dzīvnieku izcelsmes produktu ieguvei paredzēto lauksaimniecības dzīvnieku turēšanai, izņemot, ja šādu dzīvnieku turēšana ir nepieciešama zālāju uzturēšanai un apsaimniekošanai, tostarp īpaši aizsargājamās dabas teritorijās, un ir saņemtas visas normatīvajos aktos noteiktās atļaujas;
- 6.6. veikt teritorijas uzbēršanu, izmantojot nepārstrādātus ražošanas un sadzīves atkritumus, piesārņotu grunti, izdedžus un tamlīdzīgus materiālus;
- 6.7. patvaļīgi veikt reljefa izmaiņas, vairāk nekā par 50 cm pazeminot vai paaugstinot esošo grunts līmeni (izņemot atsevišķu bedru aizbēršanu), patvaļīgi mainīt hidroloģisko režīmu un ūdensobjektu dabisko krastu (piemēram, izbūvēt krasta stiprinājumus, veikt rakšanas darbus vai krastmalas uzbēršanu);
- 6.8. organizēt azartspēles un sniegt attiecīgos azartspēļu pakalpojumus kazino, spēļu zālēs, bingo zālēs, kā arī totalizatora vai derību likmju pieņemšanas vietās, izņemot, ja šādas azartspēļu organizēšanas vietas atrodas četrus vai piecus zvaigžņu viesnīcās.

2.3. NEATBILSTOŠA IZMANTOŠANA UN NEATBILSTOŠA ZEMES VIENĪBA

7. Neatbilstošas izmantošanas zemes vienībā var turpināt likumīgi uzsāktu izmantošanu. Neatbilstoša izmantošana ir uzskatāma par likumīgi uzsāktu šādos gadījumos:
 - 7.1. zemes vienībā atrodas likumīgi uzbūvētas būves; ir spēkā esoša būvatļauja;
 - 7.2. ir saņemta un spēkā esoša piesārņojošās darbības atļauja vai cita speciālā atļauja darbības veikšanai. Šādā gadījumā var turpināt izmantot teritoriju to darbību veikšanai, kurām ir saņemta piesārņojošās darbības atļauja vai cita speciālā atļauja. Darbības apjoma palielināšana ir atļauta, ja tiek ievērotas citos normatīvajos aktos noteiktās prasības un darbības rezultātā tiek saglabāts līdzvērtīgs vai tiek uzlabots vides aizsardzības līmenis.
8. Būvniecība esošā neatbilstošā zemes vienībā vai esošas neatbilstošas izmantošanas zemes vienībā ārpus pilsētībūvniecības pieminekļu un apbūves aizsardzības teritorijām iespējama, ievērojot šādas prasības:
 - 8.1. būvju kopējo stāvu platību zemes vienībā nav atļauts palielināt vairāk kā par 15%, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi. Pēc iepriekš minētās pārbūves veikšanas nav pieļaujama turpmāka būvju kopējās stāvu platības palielināšana, veicot pārbūvi;
 - 8.2. ja būvei neatbilstošā zemes vienībā vai neatbilstošas izmantošanas zemes vienībā ir lielāks augstums nekā šajos noteikumos noteiktais maksimālais apbūves augstums attiecīgajā zemes vienībā, to drīkst pārbūvēt atbilstoši šo noteikumu prasībām, nepalielinot augstumu;
 - 8.3. ja neatbilstošas izmantošanas zemes vienībā ir iecerēta būves pārbūve, mainot būves lietošanas veidu, būves lietošanas veidu var mainīt tikai tā, lai zemes vienības izmantošana pēc pārbūves atbilstu plānojumam.
9. Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētu neapbūvētu zemes vienību, kuras platība šo noteikumu spēkā stāšanās brīdī ir mazāka par šajos noteikumos noteikto jaunveidojamo minimālo zemes vienības platību vai kuras konfigurācija neatbilst plānojumā noteiktajām prasībām, var izmantot un apbūvēt atbilstoši plānojumam, ja tiek ievērotas citas šo noteikumu prasības.
10. Jaunbūves būvniecību neatbilstošas izmantošanas zemes vienībā ierosina un īsteno saskaņā ar spēkā esošo plānojumu.

2.4. ZEMES IERĪCĪBA

11. Lēmumā par zemes ierīcības projekta izstrādes nosacījumiem būvvalde var noteikt:
 - 11.1. nepieciešamību konkretizēt nekustamā īpašuma objekta apgrūtinājumus;
 - 11.2. nepieciešamību projektēt piekļūšanas iespējas virszemes vai pazemes inženiertīkliem;
 - 11.3. papildu nosacījumus, kas nepieciešami projekta izstrādei.
12. Zemes ierīcības projektu saskaņo ar šādām pašvaldības institūcijām:

- 12.1. Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentu;
- 12.2. Rīgas domes Satiksmes departamentu, ja attiecīgās zemes vienības robežas sakrīt ar pašvaldības ielas vai laukuma sarkano līniju vai piekļūšana attiecīgajai zemes vienībai tiek nodrošināta no pašvaldības ielas vai laukuma;
- 12.3. Rīgas domes Īpašuma departamentu, ja projekta risinājums skar pašvaldības īpašumā esošu zemes vienību, pašvaldībai piekritīgu zemes vienību, rezerves zemes fondā ieskaitītu zemes vienību vai citu zemes vienību, kuras valdītājs saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir pašvaldība;
- 12.4. Rīgas domes atbildīgo institūciju par vides aizsardzības jautājumiem, ja zemes vienība atrodas virszemes ūdensobjekta aizsargjoslā, stingra režīma aizsargjoslā ap ūdens ņemšanas vietu, meža zemes teritorijā, īpaši aizsargājamā dabas teritorijā (tajā skaitā aizsargājamo koku aizsardzības zonā), mikroliegumā, piesārņotā teritorijā vai ja uz zemes vienības atrodas dziļurbums vai ainaviski vērtīgi koki.

2.5. ZEMES VIENĪBU VEIDOŠANA

13. Zemes vienības sadalīšanas, apvienošanas vai robežu pārkārtošanas rezultātā nedrīkst izveidot:
 - 13.1. zemes vienību, kuras no aprobežojumiem (piemēram, aizsargjoslas) brīvajā daļā nevar racionāli izvietot apbūvi (nevar ievietot kvadrātu ar malas garumu 9 m), tostarp zemes vienību, kuras ielas fronte ir īsāka par 9 m. Šis noteikums neattiecas uz zemes vienībām, kam piemērojami perimetrālas apbūves noteikumi, zemes vienībām, kurās būvē rindu mājas, zemes vienībām, kuru ielas frontē ir piebraucamā ceļa (piebrauktuves) pieslēgums ielai, un zemes vienībām, kurās izvietoti vienīgi atklātas transportlīdzekļu novietnes, inženiertehniskās apgādes tīklus un būves;
 - 13.2. zemes vienību, kas atrodas vairākās teritorijās ar atšķirīgu teritorijas atļauto izmantošanas veidu, izņemot šādus gadījumus:
 - 13.2.1. ja daļa zemes vienības atrodas ielas teritorijā starp sarkanajām līnijām, apstādījumu un dabas teritorijā vai ūdens teritorijā;
 - 13.2.2. ja pirms zemes vienības sadalīšanas tā jau atrodas vairākās teritorijās ar atšķirīgu teritorijas atļauto izmantošanas veidu;
 - 13.2.3. ja paredzēts apvienot zemes vienības, kas atrodas vienas funkcionālās zonas dažādās apakšzonās.
14. Jaunveidojamo zemes vienību minimālās platības ir šādas:
 - 14.1. apbūvei paredzētas zemes vienības minimālā platība visās funkcionālajās zonās, kur ir atļauta apbūve un nav piemērojami citi noteikumi, – 400 m²;
 - 14.2. ja jaunveidojamā apbūvei paredzētā zemes vienība nav pieslēgta pie centralizētas vai lokālas ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas, attiecīgās zemes vienības minimālā platība visās funkcionālajās zonās, ja nav piemērojami citi noteikumi, – 600 m²;

- 14.3. savrupmāju apbūves teritorijā (DzS2), mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā (DzM2) un teritorijā ar paaugstinātu apzaļumojuma īpatsvaru (TIN14) – 2000 m²;
 - 14.4. Vecāķu apbūves aizsardzības teritorijā – 1200 m²;
 - 14.5. Teikas apbūves aizsardzības teritorijā – 800 m²;
 - 14.6. ja zemes vienībā pirms zemes ierīcības ir uzbūvēta dvīņu māja vai ja lokālpilānojumā vai detālpilānojumā dvīņu māja ir paredzēta kā vienīgā atļautā izmantošana konkrētajā zemes vienībā, – 200 m² dvīņu mājas pusei, bet, ja zemes vienība nav pieslēgta pie centralizētas vai lokālas kanalizācijas sistēmas, – 300 m² dvīņu mājas pusei;
 - 14.7. ja zemes vienībā pirms zemes ierīcības ir uzbūvēta rindu māja vai ja lokālpilānojumā vai detālpilānojumā rindu māja ir paredzēta kā vienīgā atļautā izmantošana konkrētajā zemes vienībā – 150 m² vienai rindu mājas sekcijai (daļai);
 - 14.8. dabas un apstādījumu teritorijās, ko aizņem meža zeme, – 5000 m²;
 - 14.9. zemes vienībai rūpniecības objektu apbūves, tehniskās apbūves un transporta infrastruktūras objektu būvniecībai – atbilstoši funkcionālajai nepieciešamībai;
 - 14.10. dabas un apstādījumu teritorijās ārpus meža zemes – 400 m²;
 - 14.11. ūdeņu teritorijās – nav noteikta, izņemot publiskos ūdeņus. Publisko ūdeņu teritorijas nav dalāmas, ja tās nav attiecīgajai ūdeņu teritorijai piegulošo sauszemes īpašumu daļa.
15. Papildu nosacījumi zemes vienību veidošanai pilsētbūvniecības pieminekļu un apbūves aizsardzības teritorijās ir noteikti šo noteikumu 2.11. apakšnodaļā.
 16. Neapbūvētās teritorijās ārpus pilsētbūvniecības pieminekļiem un apbūves aizsardzības teritorijām, kurās noteikta minimālā jaunveidojamās zemes vienības platība, zemes ierīcības projektā vai detālpilānojumā, kurā izstrādā risinājumus zemes vienību dalīšanai, var paredzēt atkāpi līdz 10% no šajos noteikumos noteiktajām prasībām attiecībā uz vienas jaunveidojamās zemes vienības minimālo platību.
 17. Aprēķinot zemes vienības minimālo platību, tajā neieskaita teritoriju starp ielu sarkanajām līnijām.

2.6. NOSACĪJUMI LIELMĒROGA DZĪVOJAMĀS APBŪVES TERITORIJU IEKŠPAGALMU ORGANIZĀCIJAI

18. Lielmēroga dzīvojamās apbūves teritorijas iekšpagalmā jaunas apbūves ieceres (pastāvīgās izmantošanas) pamatojumam izstrādā attiecīgās teritorijas lokālpilānojumā, kurā detalizē un precizē pilānojumā un šos noteikumus.
19. Ja lielmēroga dzīvojamās apbūves teritorijas iekšpagalmā atrodas īslaicīgas lietošanas būve – autonomietne, kuras ekspluatācijas termiņš ir beidzies, jaunas īslaicīgas autonomietnes būvniecībai esošās būves vietā un apjomā izstrādā būvniecības ieceres dokumentāciju saskaņā ar normatīvajiem aktiem, neizstrādājot detālpilānojumā un neveicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu.

20. Dzīvojamai mājai nepiesaistītajā zemes vienībā, kura nerobežojas ar ielu sarkanajām līnijām, bet kurai ir nodrošināta piekļūšana atbilstoši šo noteikumu prasībām, kā pagaidu izmantošana atļauta apstādījumu un labiekārtotas rekreācijas teritorijas ierīkošana un īslaicīgas izmantošanas būves: autonovietne un vietēja mēroga tirdzniecības vai pakalpojumu objekts ar maksimālo apbūves platību līdz 50 m², kas paredzēts preču pirkšanai vai pārdošanai tieši patērētājam un sadzīves pakalpojumu sniegšanai, bet neietver vairumtirdzniecību vai piesārņojošas darbības (iekārtas), kam nepieciešama piesārņojošās darbības atļauja vai C kategorijas reģistrācija. Minētais platības ierobežojums neattiecas uz tādu objektu izmantošanu un pārbūvi, kas likumīgi uzbūvēti pirms plānojuma stāšanās spēkā, ja netiek palielināta objekta stāvu platība.
21. Dzīvojamai mājai nepiesaistītu zemes vienību, kura robežojas ar ielu sarkanajām līnijām, atļauts izmantot un apbūvēt atbilstoši šo noteikumu prasībām attiecīgajā funkcionālajā zonā.
22. Dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamās zemes vienības pārskatīšanas procesā piemēro šādas prasības:
 - 22.1. izstrādājot dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamās zemes vienības platības un robežu plānu, ievēro šajos noteikumos noteiktos apbūves parametrus, nodrošina proporcionalitāti platību un konfigurācijas ziņā starp funkcionāli piesaistāmajām zemes vienībām viena kvartāla robežās un izvērtē nepiesaistīto zemes vienību kā patstāvīgu apbūvējamu zemes vienību izveidošanas iespējas;
 - 22.2. izstrādājot dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamās zemes vienības platības un robežu plānu, izskata iespēju funkcionāli nepieciešamās zemes vienības projektā paredzēt teritorijas autostāvvietām un šādiem labiekārtojuma elementiem:
 - 22.2.1. apstādījumiem;
 - 22.2.2. rotaļlaukumiem;
 - 22.2.3. mierīgās atpūtas vietām;
 - 22.2.4. aktīvās atpūtas zonām;
 - 22.3. ja esošas dzīvojamās mājas iedzīvotāju vajadzībām pieejamais ierīkoto autostāvvietu skaits vēsturiski neatbilst plānojuma prasībām, dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamās zemes vienības pārskatīšanas procesā var nepiemērot plānojuma prasības, bet nodrošina vismaz esošā autostāvvietu skaita saglabāšanu;
 - 22.4. starpgabalu izveide ir pieļaujama, ja starpgabals tiek paredzēts koplietošanas infrastruktūras izvietojumam, tostarp transportlīdzekļu novietnei, izņemot kravas automobiļiem un to sastāviem paredzētu transportlīdzekļu novietni.

2.7. PRASĪBAS PIEKĻŪŠANAI ZEMES VIENĪBĀM

23. Zemes vienību drīkst izveidot, apbūvēt vai izmantot tad, ja zemes vienībai ir nodrošināta piekļūšana. Piekļūšana zemes vienībai ir nodrošināta, ja:
 - 23.1. zemes vienība robežojas ar izbūvētu vai plānojumā, lokālplānojumā, vai detālplānojumā (turpmāk – plānošanas dokumenti) vai būvprojektā paredzētu C, D vai E kategorijas ielu vai gājēju ielu ar ierobežotu transporta kustību;

- 23.2. zemes vienība robežojas ar izbūvētu vai būvprojektā vai plānošanas dokumentā paredzētu piebraucamo ceļu, kas savieno zemes vienību ar C, D vai E kategorijas ielu, vietējās satiksmes kustības joslu vai gājēju ielu ar ierobežotu transporta kustību;
- 23.3. zemes vienība robežojas ar izbūvētu vai būvprojektā vai plānošanas dokumentā paredzētu B vai C kategorijas ielas vietējās satiksmes kustības joslu, kas nodrošina piekļūšanu pie zemes vienības;
24. Ceļu, kas paredzēts piekļūšanas nodrošināšanai pie zemes vienības, likumīgi izbūvē līdz attiecīgās būves nodošanai ekspluatācijā.
25. Izbūvējot jaunu ielu un pārbūvējot esošu ielu, izņemot B un C kategorijas ielas, nodrošina piekļūšanu visām zemes vienībām, ar ko jaunā iela robežojas.
26. Jaunbūvējamas ielas, piebraucamā ceļa un caurbrauktuves pievienojumu C vai D kategorijas ielas brauktuvei veido ne tuvāk par 50 m no krustojuma, bet pievienojumu E kategorijas ielai – ne tuvāk par 20 m no krustojuma. Šo prasību var nepiemērot pilsētībūvniecības pieminekļu un apbūves aizsardzības teritorijās. Jaunbūvējamas ielas, piebraucamā ceļa un caurbrauktuves pievienojumu ielas brauktuvei veido ne tuvāk par 30 m no sabiedriskā transporta pieturvietas. Rīgas domes Satiksmes departaments, izvērtējot zemes vienības konfigurāciju un novietojumu pret krustojumu, var atļaut samazināt noteiktos pievienojumu attālumus. Gadījumos, kad iespējams pieslēgties pie dažādas kategorijas ielām, pievienojumu veido pie zemākās kategorijas ielas.

2.8. PRASĪBAS VIDES PIEEJAMĪBAS NODROŠINĀŠANAI PUBLISKAJĀ ĀRTELPAĒ

27. Projektējot ielu un citu publiskās ārtelpas teritoriju izbūvi, paredz īpašus risinājumus vides pieejamības nodrošināšanai. Būvvalde būvatļaujas projektēšanas nosacījumos var noteikt papildu prasības vides pieejamības nodrošināšanai.
28. Projektējot ietves un gājēju ceļus (ceļus parkos, skvēros un citās publiskās ārtelpas teritorijās), ievēro šādas prasības:
- 28.1. par 25 m garākas jaunbūvējamas ietves minimālais brīvtelpas platums ir 1,8 m. Ja to nevar nodrošināt, aptuveni ik pēc 25 m, ņemot vērā esošu koku vai inženierbūvju elementu izvietojumu, paredz samainīšanās vietu ar minimālo platumu 1,8 m un garumu 2 m;
- 28.2. ietves vai gājēju ceļa šķērsslīpumu veido ne lielāku kā 3%. Lielāku slīpumu ietvēs pieļaujams veidot, atjaunojot ielu esošas apbūves teritorijās, veidojot savienojumus ar ēku cokoliem, pamatiem, ieejas kāpnēm u.tml.;
- 28.3. brauktuves šķērsošanas vietā ietvi izbūvē ar slīpumu līdz brauktuvei vai brauktuvi paaugstina līdz ietves līmenim;
- 28.4. minimālais ietves platums ir 1,5 m. Ietves platumu pieļaujams samazināt:
- 28.4.1. ielās, kurās plānotā gājēju satiksmes intensitāte nepārsniedz 50 gājējus diennakts maksimālās intensitātes stundā;
- 28.4.2. lai saglabātu vēsturisko ielas vides raksturu, izbūvējot ietves pilsētībūvniecības pieminekļu un apbūves aizsardzības teritorijās;

- 28.4.3. pārbūvējot ielas, kurās nav bijusi ietve, ja nav iespējams izbūvēt 1,5 m platu ietvi ielas gabarītu dēļ;
 - 28.4.4. veidojot apejas ap nepārvietojamiem šķēršļiem (piemēram, kokiem);
 - 28.5. vietās, kur gājēju plūsma ir lielāka par 50 cilvēkiem diennakts maksimālās intensitātes stundā, pie publiskām būvēm, sabiedriskā transporta pieturām, pakalpojumu un tirdzniecības objektiem u.c. nozīmīgās vietās ietvi izgaismo;
 - 28.6. ietvēs, kurās gājēju plūsma ir lielāka par 50 cilvēkiem diennakts maksimālās intensitātes stundā, iestrādā vadlīniju sistēmu;
 - 28.7. labiekārtojuma elementus izvieto vienotā joslā ārpus ietves brīvtempas;
 - 28.8. funkcionālos vai dekoratīvos vides elementus ietvēs un gājēju ceļos izvieto vienotā joslā ārpus brīvtempas, lai neapgrūtinātu gājēju pārvietošanās maršrutus. Brīvtempā atļauts izvietot vides elementus, kas nostiprināti ne mazāk kā 2,5 m augstumā no ietves seguma.
29. Projektējot kāpnēs un pandusus, izņemot ēku ieejas, ievēro šādas prasības:
- 29.1. pirms kāpnēm visā kāpņu platumā augšpusē un apakšā iestrādā sataustāmu brīdinošu joslu 0,3 m platumā;
 - 29.2. vismaz vienā kāpņu un pandusa pusē ierīko ar apkārtējo vidi kontrastējošas margas ar rokturiem divos augstumos (0,7 m un 0,9 m augstumā). Margu garumu veido tā, lai tas par 0,3 m pārsniegtu kāpņu vai pandusa garumu abos galos. Margas ierīko, precīzi sekojot kāpņu kontūrām, nodrošinot virziena orientāciju un drošību;
 - 29.3. pandusus, kas paredzēti gājējiem, veido ar šādiem slīpumiem:
 - 29.3.1. pandusiem, kuru kopējā augstuma starpība ir līdz 0,3 m, slīpumu veido ne lielāku kā 1:8 (12%);
 - 29.3.2. pandusiem, kuru kopējā augstuma starpība ir līdz 0,5 m, slīpumu veido ne lielāku kā 1:10 (10%);
 - 29.3.3. pandusiem, kuru kopējā augstuma starpība ir lielāka par 0,5 m, slīpumu veido ne lielāku kā 1:12 (8%);
 - 29.3.4. pandusam, kas ir garāks par 6 m, proporcionāli izvieto horizontālus starplaukumus, kuru parametri ir ne mazāki par 1,5 m x 1,5 m;
 - 29.3.5. ja kustības virziens pandusam mainās vairāk nekā par 90 grādiem, pirms katra šāda pagrieziena paredz horizontālu starplaukumu, kura parametri nav mazāki par 1,5 m x 1,5 m.
30. Projektējot kāpnēs, pandusus un citus elementus objekta funkciju nodrošināšanai, tos izvieto ārpus ietvēm un gājēju ceļiem (gan teritorijā starp ielu sarkanajām līnijām, gan ārpus tām), izņemot gadījumus, kad kvartāla robežās jau atrodas ietves vai gājēju ceļa zonā izvirzīti elementi. Šādā gadījumā jaunie funkcionāli nepieciešamie elementi nedrīkst izvirzīties ietvē vai gājēju ceļā tālāk (dziļāk) par kvartāla robežās jau esošajiem elementiem, un to risinājums izstrādājams tā, lai saglabātu šajos noteikumos noteikto ietves minimālo platumu.

31. Krustojumos, pie gājēju pārejām un ietves brīvteļpā visu veidu stabus – luksoforus, ceļa zīmes, reklāmas, apgaismojuma stabus – marķē ar 10 cm platām baltām, kontrastējošām joslām 160 cm, 140 cm un 35 cm augstumā no ietves virsmas.
32. Jaunbūvējamās ielās aizliegts izvietot pagrabu lūkas un restes. Pie pagrabu logiem atļauts ierīkot gaismas šahtas, kas ievirzās ietvē ne vairāk kā 0,4 m un ir pārklātas ar biezu stiklu vai metāla režģi vienā līmenī ar ietvi. Režģa stieņus neizvieto paralēli ēkai, spraugas starp tiem nedrīkst būt lielākas par 0,02 m. Ietvē iebūvēta stikla virsma nedrīkst būt slidena.
33. Pirms gājēju pārejām, kāpnēm un citām līmeņu maiņām veido baltu brīdinošo joslu visas attiecīgās zonas platumā. Brīdinošā josla brīdina un informē cilvēkus ar redzes traucējumiem par kāpnēm, citām līmeņu maiņām, gājēju pārejas sākumu un beigām, iekāpšanu un izkāpšanu pieturvietās.
34. Ierīkojot luksoforus ielu krustojumos, ievēro šādas prasības:
 - 34.1. luksofora signāla izsaukuma pogas, skaņas un taktilo norāžu kastītes piestiprina pie luksofora staba tā, lai augšējā mala atrastos 1,2 m no ietves līmeņa;
 - 34.2. luksoforus aprīko ar tādu skaņas signālu, kas ielas šķērsošanas laikā ir sadzirdams ielas abās pusēs, ir atšķirīgs katrai no luksoforā degošajām gaismām un kura skaļums ir atkarīgs no satiksmes intensitātes;
 - 34.3. luksoforus aprīko ar skaņas signālu, signāla izsaukuma pogu un taktilo norāžu kastītēm;
 - 34.4. taktilās informācijas kastīti, kas satur norādes par braucamās daļas joslu skaitu un transporta līdzekļu braukšanas virzieniem, izvieto perpendikulāri ietvei un paralēli braucamai daļai. Kastītes virspusē ir taktila virzienu norādoša bultiņa ielas šķērsošanai.

2.9. APSTĀDĪJUMI UN AIZSARGĀJAMIE BIOTOPI

35. Veicot būvniecību zemes vienībā, izņemot transporta lineārās infrastruktūras būvniecību ielu teritorijā, maksimāli saglabā esošos kokus. Attālums, kurā aizliegts veikt būvniecību saglabājama koka tuvumā, ir vienāds ar 20 koka stumbra diametriem, ko mēra no koka stumbra. Šo attālumu var samazināt, ja būvniecības ieceres dokumentācijā paredzēti risinājumi koka saglabāšanai un augšanai, kurus apstiprinājis kvalificēts arborists. Šīs prasības attiecas arī uz apdabes parametriem esošiem un projektētiem kokiem, kas atrodas slēgtā vai daļēji slēgtā segumā.
36. Projektējot jaunu ielu, starp sarkanajām līnijām paredz atsevišķu ielas apstādījumu joslu (joslu ar esošiem vai plānotiem ielas ainavu veidojošiem stādījumiem, galvenokārt kokaugiem, kur pamīšus ar stādījumiem var izbūvēt autostāvvietas, atpūtas vietas ar ārtelpas mēbelēm un citu labiekārtojumu), ja to pieļauj ielas profils. Būvvalde būvatļaujas projektēšanas nosacījumos var noteikt stādījumu veidu un izvietojuma principus. Ja paredzēts veidot jaunus stādījumus ielā ar jau esošiem stādījumiem, jaunus stādījumus veido, ņemot vērā esošo stādījumu raksturu (veidu un stilu).
37. Pirms ielas pārbūves, ņemot vērā inženiertīklu izvietojumu un kompetento dienestu izsniegtos tehniskos noteikumus, izvērtē ielas stādījumu atjaunošanas vai jaunu stādījumu

veidošanas iespējas visā ielā vai kādā tās posmā atbilstoši būvatļaujā noteiktajiem nosacījumiem apstādījumu veidošanai. Šo izvērtējumu var veikt arī ielas seguma atjaunošanas gadījumā.

38. Atklātās autonomvietnēs ar 50 un vairāk autostāvvietām, kas atrodas teritorijā starp ielu sarkanajām līnijām, stādījumus ierīko kā vairākpakāpju – divpakāpju vai trīspakāpju – stādījumus, izmantojot dižstādus un izvēloties klimatiskajiem un vides apstākļiem atbilstošu koku sugu, respektējot apkārtējās ainavas raksturu, transporta organizāciju un esošo un plānoto inženiertīklu izvietojumu.
39. Jauniem koku stādījumiem ielās paredz un nodrošina tehnoloģiskus risinājumus stādījumu laistīšanai, augsnes ventilācijai un sakņu sistēmas attīstībai.
40. Ja zemes virsmas līmenis ap esošo koku tiek mainīts, īsteno koka saglabāšanas risinājumus, kurus nosaka būvniecības ieceres dokumentācijā.
41. Ielās, kur starp kokiem ir atļauta vai plānota transportlīdzekļu iebraukšana vai stāvēšana, paredz risinājumus koku stumbru un sakņu aizsardzībai pret mehāniskiem bojājumiem, piemēram, ierīkojot speciālas stumbra un sakņu aizsargierīces vai vertikālas apdobju apmales un slodzi izlīdzinošas konstrukcijas.
42. Veicot būvniecības, kravu transportēšanas vai citus ar teritorijas izmantošanu saistītus darbus, aizliegts bojāt koku sakņu sistēmu, stumbru un vainagu.
43. Būvdarbu laikā veic šādus pasākumus:
 - 43.1. iežogo būvniecības teritorijā esošo koku stumbrus ar vairogiem, kas nav zemāki par 2,5 m;
 - 43.2. ja īslaicīgu būvdarbu rezultātā tiek atraktas koku saknes, atsegtās koka saknes apklāj, lai pasargātu tās no izžūšanas;
 - 43.3. zemes virsmu ap kokiem, izņemot ielas satiksmes telpu, noklāj ar liela izmēra plātnēm, lai smagā celtniecības tehnika neizraisītu augsnes sablīvēšanos un novērstu sakņu bojājumus. Minimālā noklājamā platība sakrīt ar koka vainaga projekciju uz zemes;
 - 43.4. pēc būvniecības pabeigšanas atjauno augsnes segu un apstādījumus.
44. Apstādījumu joslu gar ielu veido, ievērojot šādus nosacījumus:
 - 44.1. apstādījumu joslas ierīkošanas mērķis ir veidot stilistiski vienotus apstādījumus visā joslā vai vismaz viena kvartāla garumā, lai nodrošinātu pilsētas zaļās infrastruktūras tīklojumu, cilvēku veselībai un komunikācijai nepieciešamo vides kvalitāti un pilsētas ekoloģisko līdzsvaru;
 - 44.2. apstādījumu joslas risinājumu izstrādā lokālplānojuma vai detālplānojuma sastāvā, ja šo plānošanas dokumentu izstrāde ir nepieciešama;
 - 44.3. ja netiek izstrādāts lokālplānojums vai detālplānojums, būvvalde būvatļaujas projektēšanas nosacījumos var noteikt prasības apstādījumu joslas veidošanai,

tostarp minimālo joslas platumu un stādījumu veidošanas pamatprasības (piemēram, prasību veidot vairākpakāpju stādījumus, koku rindu, noteikta stila stādījumus u.tml.);

- 44.4. ja būvniecības iecerē teritorijā ar esošiem stādījumiem gar ielu paredzēts veidot jaunus stādījumus, tos veido, ņemot vērā esošo stādījumu raksturu (veidu un stilu).
45. Norobežojošus vairākpakāpju stādījumus vides kvalitātes uzlabošanai (aizsardzībai pret troksni un gaisa piesārņojumu) veido:
 - 45.1. projektējot daudzdzīvokļu māju pie B vai C kategorijas ielas. Stādījumus ierīko ielas pusē;
 - 45.2. gar transportlīdzekļu novietni, ja to izvieto pie zemes vienības robežas, kurā atrodas izglītības iestāde, izņemot autostāvvietas ielu teritorijā starp sarkanajām līnijām;
 - 45.3. gar transportlīdzekļu novietni, ja to izvieto pie zemes vienības robežas, kurā ir atļauta dzīvojamā apbūve, vai daudzdzīvokļu mājas pagalmā, kur tā robežojas ar bērnu rotaļlaukumu, sporta laukumu vai iedzīvotāju atpūtas zonu;
 - 45.4. gar zemes vienības robežu, kurā izvieto rūpniecības uzņēmumu, atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes uzņēmumu, noliktavu vai tirdzniecības un pakalpojumu objektu, kura stāvu platība ir lielāka par 300 m², ja 50 m rādiusā ap attiecīgo uzņēmumu vai objektu izvietota vai saskaņā ar šiem noteikumiem atļauta dzīvojamā apbūve vai izglītības iestāde. Joslu veido gar robežu, kas vērsta izvietotās vai atļautās dzīvojamās apbūves vai izglītības iestādes virzienā. To ierīko ar trīspakāpju stādījumiem un vismaz 4 m platumā.
 46. Vēsturisko apstādījumu vai atsevišķu to daļu kultūrvēsturisko vērtību ārpus pilsēt būvniecības pieminekļu teritorijām nosaka pašvaldība. Izskatot būvniecības ieceri, būvvalde var lūgt kompetento institūciju izvērtēt vēsturisko apstādījumu vai atsevišķu to daļu kultūrvēsturisko vērtību un nepieciešamību konkrētajā būvniecības iecerē ievērot papildu nosacījumus vēsturisko apstādījumu vai atsevišķu to daļu saglabāšanai. Būvvalde būvatļaujā, paskaidrojuma rakstā vai apliecinājuma kartē var noteikt apstādījumu saglabāšanas pienākumu.
 47. Teritorijā, kurā saskaņā ar Dabas aizsardzības pārvaldes dabas datu pārvaldības sistēmas "Ozols" informāciju pilnībā vai daļēji atrodas vismaz viens aizsargājama biotopa veids, kura kopējā vienlaidus platība ir vismaz 1 ha, izstrādājot būvniecības ieceres dokumentāciju, detālplānojumu vai lokālplānojumu, dokumentam pievieno normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrēta sertificēta sugu un biotopu aizsardzības jomas eksperta atzinumu, kurā ietverts normatīvajos aktos noteiktais saturs, tostarp šāda informācija:
 - 47.1. aizsargājamo biotopu izplatības un kvalitātes vērtējums apbūvējamajā zemes vienībā vai plānojuma teritorijā;
 - 47.2. plānotās apbūves ietekmes uz aizsargājamajiem biotopiem būtiskuma vērtējums, tostarp Rīgas pašvaldības mērogā;
 - 47.3. ieteikumi apbūves izvietojumam zemes vienībā vai plānojuma teritorijā un citiem nosacījumiem, piemēram, teritorijas labiekārtojuma izkārtojumam, koku aizsardzībai būvdarbu veikšanas laikā, reljefa un zemesedzes saglabāšanai u.tml.

2.10. LABIEKĀRTOTU PUBLISKO ĀRTELPU TERITORIJU IZVEIDES NOSACĪJUMI

2.10.1. Mežaparku ierīkošanas, pārbūves un izmantošanas nosacījumi

48. Mežaparka galvenā izmantošana ir labiekārtota publiskā ārtelpa.
49. Mežaparka papildizmantošana mežaparka pamatfunkciju nodrošināšanai ir:
 - 49.1. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve (12002): tirdzniecības kioski, paviljoni, stendi, kafejnīcas, restorāni, sporta u.tml. inventāra nomas punkti;
 - 49.2. kultūras iestāžu apbūve (12004): brīvdabas estrādes, izstāžu zāles, deju grīdas;
 - 49.3. sporta būvju apbūve (12005): sporta laukumi, trases ar cieto vai mīksto segumu.
50. Minimālais meža (meža zemes) īpatsvars mežaparkā ir vismaz 70% no mežaparka kopējās teritorijas.
51. Maksimālais apbūves blīvums – 1,5% no mežaparka kopējās teritorijas; maksimālais apbūves augstums – 2 stāvi (izņemot skatu torņus, panorāmas ratus u.c. konstrukcijas, kuru augstumu nosaka to lietošanas veids).
52. Rīgā ir šādi esošie un plānotie mežaparki:
 - 52.1. Anniņmuižas mežaparks;
 - 52.2. Bābelītes mežaparks;
 - 52.3. Biķernieku mežaparks;
 - 52.4. Bolderājas mežaparks;
 - 52.5. Imantas mežaparks;
 - 52.6. Juglas mežaparks;
 - 52.7. Kleistu mežaparks;
 - 52.8. Kultūras atpūtas parks "Mežaparks";
 - 52.9. Šampētera mežaparks;
 - 52.10. Šmerļa mežaparks;
 - 52.11. Ulbrokas mežaparks.
53. Mežaparka ierīkošanu un pārbūvi veic, ievērojot šādas prasības:
 - 53.1. ja mežaparkā nav iecerētas papildizmantošanai paredzētas ēkas, izņemot funkcionāli nepieciešamos objektus, piemēram, tualetes, ūģerbtuves, dušas, sporta inventāra nomas punktus, citas pastāvīgas būves, kuru apbūves laukums nepārsniedz 50 m², un īslaicīgas lietošanas būves, mežaparka ierīkošanai izstrādā būvniecības ieceres dokumentāciju, aptverot visu mežaparka teritoriju;

- 53.2. ja, veidojot jaunu mežaparku, tajā paredzēts izvietot papildizmantošanai paredzētas ēkas, mežaparka ierīkošanai izstrādā lokālpārplānojumu. Lokālpārplānojumu var neizstrādāt, ja paredzēts būvēt ēkas, kuru apbūves laukums nepārsniedz 50 m², īslaicīgas lietošanas būves un mežaparkā funkcionāli nepieciešamus objektus, piemēram, tualetes, ģērbtuves, dušas, sporta inventāra nomas punktus u.tml.;
- 53.3. ja, pārbūvējot mežaparku, tajā paredzēts izvietot papildizmantošanai paredzētas ēkas, veic būvniecības ieceres publisko apspriešanu. Būvniecības ieceres publisko apspriešanu var nerīkot, ja paredzēts būvēt ēkas, kuru apbūves laukums nepārsniedz 50 m², īslaicīgas lietošanas būves un mežaparkā funkcionāli nepieciešamus objektus, piemēram, tualetes, ģērbtuves, dušas, sporta inventāra nomas punktus u.tml.
54. Būvju novietnes un prasības vienotam būvju dizainam nosaka būvniecības ieceres dokumentācijā vai lokālpārplānojumā, ja tāds nepieciešams.
55. Minimālais nepieciešamais labiekārtojums mežaparkā ir soli īslaicīgai atpūtai, ceļu apgaismojums, atkritumu urnas, transportlīdzekļu novietnes un publiskās tualetes pie galvenajām ieejām, bet, ja teritorija ir nodrošināta ar centralizēto ūdensapgādi, – arī dzeramā ūdens ņemšanas vieta. Šo elementu skaitu un izvietojumu nosaka, veicot paredzamā apmeklētāju skaita aplēses, ko ietver mežaparka būvniecības ieceres dokumentācijā vai lokālpārplānojumā, ja tāds nepieciešams.

2.10.2. Parku ierīkošanas, pārbūves un izmantošanas nosacījumi

56. Teritorijai parka statusu nosaka, pieņemot attiecīgu Rīgas domes lēmumu.
57. Parka galvenā izmantošana ir labiekārtota publiskā ārtelpa.
58. Parkā atļautā apbūve (papildizmantošana) parka pamatfunkciju nodrošināšanai:
- 58.1. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve (12002): tirdzniecības kioski, paviljoni, stendi; kafejnīcas, restorāni;
- 58.2. kultūras iestāžu apbūve (12004): brīvdabas estrādes, izstāžu paviljoni;
- 58.3. sporta būvju apbūve (12005): sporta laukumi, trases ar cieto vai mīksto segumu.
59. Minimālā stādījumu teritorijas platība jaunveidojamā parkā ir 60% no parka kopējās teritorijas.
60. Maksimālais apbūves blīvums – 3% no parka kopējās teritorijas; maksimālais apbūves augstums – 6 m (izņemot skatu torņus, panorāmas ratus u.c. konstrukcijas, kuru augstumu nosaka to lietošanas veids).
61. Parka ierīkošanu un pārbūvi veic, ievērojot šādas prasības:
- 61.1. ja parkā nav iecerētas papildizmantošanai paredzētās ēkas, izņemot īslaicīgas lietošanas ēkas, parka ierīkošanai vai pārbūvei izstrādā būvniecības ieceres dokumentāciju saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Būvvalde izvērtē nepieciešamību veikt būvniecības ieceres publisko apspriešanu;
- 61.2. ja parkā iecerēts izvietot papildizmantošanai paredzētas ēkas, izņemot īslaicīgas lietošanas ēkas, parka ierīkošanai vai pārbūvei izstrādā detālpārplānojumu.

62. Parka izbūves vai pārbūves būvniecības ieceres dokumentācijas vai detālplānojuma sagatavošanas ietvaros veic šādas izpētes:
 - 62.1. uzsākot projekta vai detālplānojuma izstrādi, – parka funkcionālo izpēti (auditu), lai novērtētu nepieciešamību attīstīt parkā jaunas funkcijas, tostarp papildināt labiekārtojumu vai arī samazināt funkciju klāstu (gājēju plūsmas, vienlaicīgo apmeklētāju skaits, apmeklētāju nodarbes u.tml.);
 - 62.2. bioloģiskās daudzveidības izpēti;
 - 62.3. dendroloģisko izpēti;
 - 62.4. kultūras mantojuma izpēti.
63. Pārbūvējot esošu parku un attīstot jaunas funkcijas un labiekārtojumu, piemēram, ierīkojot bērnu rotaļlaukumu, skrituļošanas laukumu, autonomvietni, stādījumu platību var samazināt ne vairāk kā par 10% no parka kopējās teritorijas, ja tiek nodrošināta stādījumu platība parkā vismaz 60% no parka kopējās teritorijas.
64. Minimālais nepieciešamais labiekārtojums jaunveidojamā parkā ir soli, celiņu apgaismojums, atkritumu urnas, vismaz viena publiskā tualete un transportlīdzekļu novietne, bet, ja teritorija ir nodrošināta ar centralizēto ūdensapgādi, – arī dzeramā ūdens ņemšanas vieta. Labiekārtojuma elementu izvietojumu un skaitu nosaka parka būvniecības ieceres dokumentācijā vai detālplānojumā, veicot paredzamā apmeklētāju skaita aplēses.
65. Labiekārtojuma elementus izgatavo vai būvē atbilstoši individuālam projektam (dizainam), ja nepieciešams, rīkojot arhitektūras vai dizaina konkursu.
66. Papildu prasības parku veidošanai un pārbūvei ārpus meža zemēm:
 - 66.1. jaunveidojams parks vai tā daļa ir uzskatāma par izveidotu, ja parks kopumā vai tā kārtā ir pieņemta ekspluatācijā, bet pašvaldības parka izveidošanas gadījumā – pašvaldības dome ir arī izdevusi parka apsaimniekošanas noteikumus, kuros nosaka:
 - 66.1.1. parka teritoriju (teritorijas robežas);
 - 66.1.2. parkā sastopamās aizsargājamās vērtības, tostarp:
 - 66.1.2.1. īpaši aizsargājamo sugu dzīvotnes dendroloģiskās vērtības (vietējo un citzemju sugu kokaugus, kas ir izcili sava taksona – sugas, pasugas, varietātes, formas, klona vai šķirnes – eksemplāri) saskaņā ar ieteikumiem dendrologa vai sertificēta kokkopja (arborista) atzinumā, ja tāds ir saņemts;
 - 66.1.2.2. aizsargājamās biotopus;
 - 66.1.2.3. liela apmēra dobumainus vai bioloģiski vecus kokus, tostarp kokus, kuru apkārtmērs 1,3 m augstumā virs koka sakņu kakla ir lielāks par 2 m;
 - 66.1.2.4. kultūrvēsturiskās vērtības;
 - 66.1.3. parka apsaimniekošanas nosacījumus, tostarp:

- 66.1.3.1. stādījumu regulārai kopšanai un atjaunošanai;
 - 66.1.3.2. koku un krūmu vainagu regulārai kopšanai un veidošanai;
 - 66.1.3.3. kritalu aizvākšanai un nokaltušu koku un stubeņu nociršanai, ja tie apdraud cilvēku un parka būvju, izklaides elementu, mazo arhitektūras formu drošību un ir pretrunā ar konkrētā parka funkcijām;
 - 66.1.3.4. parka teritorijas kopšanai, tostarp atkritumu savākšanai;
 - 66.1.3.5. parkam funkcionāli nepieciešamo būvju, izklaides elementu, mazo arhitektūras formu uzturēšanai labā tehniskā stāvoklī, lai nodrošinātu to ekspluatācijas vai lietošanas drošumu un higiēniskumu, nekaitīgumu cilvēku veselībai un videi;
 - 66.1.3.6. parka teritorijā esošo ūdenstilpju optimālam hidroloģiskajam režīmam, meliorācijas sistēmu uzturēšanai un kopšanai;
 - 66.1.3.7. kultūras pieminekļu aizsardzībai, ja parka teritorija skar valsts aizsargājamo kultūras pieminekli vai tā aizsardzības zonu;
 - 66.1.3.8. dabas vērtību saglabāšanai, ievērojot parka ierīkošanas ieceri un labākos risinājumus īpaši aizsargājamo sugu un aizsargājamo biotopu saglabāšanai;
 - 66.1.3.9. informatīvo zīmju izgatavošanai un izvietojšanai;
 - 66.1.3.10. citus parka apsaimniekošanas un aizsardzības nosacījumus;
- 66.2. parkā sastopamās vērtības aizsargā, neapdraudot cilvēku drošību un ievērojot parka izveides principus;
- 66.3. lai, neapdraudot cilvēku drošību, nodrošinātu tādu koku saglabāšanu, kuru apkārtmērs 1,3 m augstumā virs koka sakņu kakla ir lielāks par 2 m, ne retāk kā reizi 10 gados pašvaldība vai parka apsaimniekotājs, pieaicinot sertificētu arboristu, novērtē šo koku stāvokli.
67. Privātiem parkiem parka apsaimniekošanas noteikumus sagatavo un apstiprina parka īpašnieks un iekļauj tos parka būvniecības ieceres dokumentācijas vai detālplānojuma sastāvā.
68. Papildu prasības parku, kas vecāki par 50 gadiem, pārbūvei ārpus meža zemēm:
- 68.1. aizliegts dalīt zemes vienības;
 - 68.2. parka, kas ir kultūras piemineklis, izbūvei, pārbūvei un atjaunošanai saņem Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes (turpmāk – NKMP) nosacījumus un atļaujas normatīvajos aktos, kas regulē kultūras pieminekļu aizsardzību, noteiktajā kārtībā.

2.10.3. Skvēru un koplietošanas pagalmu ierīkošanas, pārbūves un izmantošanas nosacījumi

69. Teritorijai skvēra statusu nosaka, pieņemot attiecīgu Rīgas domes lēmumu.
70. Skvēra un koplietošanas pagalma galvenā izmantošana ir labiekārtota publiskā ārtelpa.
71. Skvēra un koplietošanas pagalma papildizmantošana teritorijas pamatfunkciju nodrošināšanai var būt:
 - 71.1. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve (12002): tirdzniecības kioski un paviljoni, kafejnīcas u.tml.;
 - 71.2. kultūras iestāžu apbūve (12004): izstāžu stendi, paviljoni, estrādes koncertiem un izrādēm u.tml.;
 - 71.3. sporta būvju apbūve (12005): atklāti sporta laukumi, aktīvās atpūtas laukumi.
72. Maksimālais apbūves blīvums skvērā – 3% no teritorijas kopējās platības; maksimālais apbūves augstums – 6 m.
73. Pašvaldības īpašumā esošo skvēru teritorijas, kuru vienīgā atļautā izmantošana ir labiekārtota publiskā ārtelpa, ietvertas sarakstā šo noteikumu 17. pielikumā. Šo informāciju pašvaldība aktualizē savā tīmekļvietnē.
74. Skvērus ierīko un pārbūvē, ievērojot šādas prasības:
 - 74.1. ja skvērā paredzēts vienīgi labiekārtojums un apstādījumi, šīs teritorijas ierīkošanai vai pārbūvei izstrādā būvniecības ieceres dokumentāciju saskaņā ar normatīvajiem aktiem;
 - 74.2. ja skvērā iecerēts izvietot papildizmantošanai paredzētas ēkas, izņemot īslaicīgas lietošanas ēkas, tā ierīkošanai vai pārbūvei izstrādā detālplānojumu.
75. Skvēra un koplietošanas pagalma labiekārtojumu izvēlas atbilstoši pilsēt būvnieciskajai situācijai un funkcijām (mierīgai atpūtai un gājēju kustībai; rotaļu un aktīvās atpūtas laukumiem u.tml.).
76. Skvērā un koplietošanas pagalmā ierīko apstādījumus, to īpatsvaru, veidu, kompozīciju un sortimentu nosakot būvniecības ieceres dokumentācijā vai detālplānojumā, ja tā izstrāde nepieciešama saskaņā ar normatīvajiem aktiem.
77. Minimālais nepieciešamais labiekārtojums skvērā un koplietošanas pagalmā ir soli, atkritumu tvertnes, ārtelpas apgaismojums, gājēju celiņi vai gājēju kustības zonas, skvēros, kuros ir arī stacionāras aktivitātes, – publiskās tualetes un velonovietnes, bet, ja teritorija ir nodrošināta ar centralizēto ūdensapgādi, – arī dzeramā ūdens ņemšanas vieta, koplietošanas pagalmā – piebraucamie ceļi.
78. Koplietošanas pagalmā atļauts ierīkot autonomvietnes iedzīvotājiem, apmeklētājiem un operatīvajam transportam, kā arī velonovietnes.

2.10.4. Tematisko parku un atrakciju parku ierīkošanas, pārbūves un izmantošanas nosacījumi

79. Tematisko parku un stacionāru atrakciju parku var ierīkot, ja tas nerada būtiskus traucējumus apkārtnes iedzīvotājiem.
80. Tematiskā parka un stacionāra atrakciju parka ierīkošanai izstrādā lokālpārplānojumu. Lokālpārplānojuma darba uzdevumā nosaka lokālpārplānojuma saturu un detalizāciju, arī nepieciešamās izpētes tematiskā parka vai atrakciju parka ierīkošanas pamatojumam, tostarp par:
 - 80.1. prognozēto apmeklētāju daudzumu un tam nepieciešamajām transportlīdzekļu novietnēm, arī transporta plūsmu izpēti un prognozi;
 - 80.2. ietekmi uz iedzīvotāju sadzīves apstākļiem (trokšņa līmeni, iespējamām traucējumiem, ko rada nakts apgaismojums u.tml.);
 - 80.3. esošajām dabas vērtībām, apstādījumu kvalitāti;
 - 80.4. esošajām kultūrvēsturiskajām vērtībām un to aizsardzību.

2.10.5. Labiekārtotu ūdensmalu ierīkošanas un izmantošanas nosacījumi

81. Ūdensmalas labiekārtojuma elementus, to daudzumu un izvietojumu nosaka, izstrādājot labiekārtotas ūdensmalas būvniecības ieceres dokumentāciju, ņemot vērā labiekārtojamās ūdensmalas izmēru, ūdens objekta īpašības, tām blakus esošās apbūves un labiekārtojuma raksturu, dabas vērtības un paredzamo noslodzi.
82. Minimālais labiekārtojums: atkritumu savākšanas tvertnes un pārvietojamās tualetes, autostāvvietu nodrošinājums teritorijas tuvumā, velonovietnes, dzeramā ūdens ņemšanas vieta, ja ir pieslēgums centralizētajai ūdensapgādes sistēmai.
83. Ierīkojot labiekārtotu ūdensmalu, nodrošina ērtu tās sasniedzamību gājējiem un riteņbraucējiem, iespēju robežās integrējot to velosipēdu ceļu tīklā; nodrošina sasniedzamību ar sabiedrisko transportu.
84. Ūdensmalās ar augstu labiekārtojuma līmeni izvieto atkritumu savākšanas tvertnes un stacionārās tualetes, nodrošina ērtu sasniedzamību ar velosipēdu, veidojot labiekārtotās teritorijas tiešā velosipēdu ceļu tuvumā vai integrējot teritoriju velosipēdu ceļu tīklā, nodrošina autonovietni tiešā labiekārtotās teritorijas tuvumā. Ja teritorija izvietota gar ūdens objekta krastu posmā, kas garāks par 1 km, autonovietnes izvieto vairākās vietās, bet ne retāk kā 1 km attālumā citu no citas; nodrošina sasniedzamību ar sabiedrisko transportu.
85. Šo noteikumu 9. pielikumā ir atzīmētas ūdensmalas, kurās neatkarīgi no īpašuma piederības nodrošina publisku pieejamību.

2.10.6. Nosacījumi ģimenes dārziņiem

86. Pagaidu ģimenes dārziņi ir pagaidu (terminēts) izmantošanas veids. Ierīkojot pagaidu ģimenes dārziņu, tajā atļauts izvietot īslaicīgas lietošanas ēku, kas paredzēta dārza inventāra novietošanai, ar maksimālo apbūves laukumu 5 m².

87. Pastāvīgie ģimenes dārziņi paredzēti pastāvīgu dārzu ierīkošanai un uzturēšanai. Pirms pastāvīgo ģimenes dārziņu ierīkošanas attiecīgajai teritorijai izstrādā lokālpilnvarojumu. Pastāvīgajā ģimenes dārziņā (zemes vienības daļā) atļauta vienstāva nedzīvojamo ēku apbūve ar apbūves laukumu līdz 25 m².
88. Pastāvīgo ģimenes dārziņu teritorijā atsevišķā zemes vienībā var izvietot vienstāva tirdzniecības kiosku, veikalu, sanāksmju ēku (telpas), teritorijas izmantotājiem paredzētas kopīgas dušas, tualetes u.tml. Šādas ēkas maksimālais apbūves laukums ir 60 m²; applūstošajās teritorijās – atbilstoši Aizsargjoslu likuma prasībām. Risinājumu izstrādā ģimenes dārziņu teritorijas lokālpilnvarojuma ietvaros.
89. Pastāvīgo ģimenes dārziņu teritorijai izstrādā vienotu lokālpilnvarojumu, kurā ietver:
 - 89.1. teritorijas iedalījumu ģimenes dārziņos (zemes vienību daļās);
 - 89.2. ielu (piebraucamo ceļu) risinājumu;
 - 89.3. atkritumu konteineru novietņu izvietojumu, tostarp dalītai sadzīves atkritumu un zaļo atkritumu (bioloģiski noārdāmo atkritumu) savākšanai;
 - 89.4. ūdensapgādes, kanalizācijas un teritorijas apgaismojuma risinājumus;
 - 89.5. applūstošajās teritorijās – kanalizācijas risinājumus, kas nodrošina ūdens nepiesārņošanu applūšanas gadījumā;
 - 89.6. prasības nožogojumiem;
 - 89.7. var ietvert tipveida ēku būvprojektu risinājumus un prasības to izmantošanai apbūvē;
 - 89.8. prasības lokālpilnvarojuma īstenošanai, ietverot nosacījumu, ka ēku būvniecību atļauts uzsākt pēc ielu (piebraucamo ceļu), inženiertīklu un citas nepieciešamās infrastruktūras izbūves un ierīkošanas;
 - 89.9. prasības apsaimniekošanai, tostarp noteikumus atkritumu apsaimniekošanai u.tml.
90. Ģimenes dārziņus aizliegts ierīkot piesārņotās un potenciāli piesārņotās teritorijās un īpaši aizsargājamās dabas teritorijās.

2.10.7. Peldvietu ierīkošanas un izmantošanas nosacījumi

91. Peldvietas kopējo platību nosaka, summējot sauszemes zonas platību un peldēšanās sektora platību. Peldvietu iedalījums:
 - 91.1. mazas peldvietas, kuru kopējā platība nepārsniedz 0,2 ha;
 - 91.2. vidējas peldvietas, kuru kopējā platība ir no 0,2 līdz 2 ha;
 - 91.3. lielas peldvietas, kuru kopējā platība ir lielāka par 2 ha.
92. Peldvietas apkalpes un infrastruktūras objektu aizņemtā platība nedrīkst pārsniegt 10% no peldvietas kopējās platības.
93. Mazā peldvietā nodrošina vismaz šādu infrastruktūras objektu izvietojumu:

- 93.1. ūģērbtuvi, kas nodrošina vienlaicīgu pārgērbšanās iespēju diviem atpūtniekiem, ievērojot vides pieejamības prasības;
 - 93.2. tualeti;
 - 93.3. atkritumu konteineru;
 - 93.4. velonovietni ar ne mazāk kā 10 velosipēdu novietošanas iespējām.
94. Vidējas un lielas peldvietas labiekārtojumam izstrādā būvniecības ieceres dokumentāciju, aptverot visu peldvietas teritoriju. Izdalot aktīvās, ūdenssporta un mierīgās (klusās) atpūtas zonas, projektā precizē nepieciešamās apkalpes, labiekārtojuma infrastruktūras objektu, velonovietņu un autonovietņu izvietojumu un skaitu, ņemot vērā prognozējamo vienlaicīgo maksimālo peldvietas apmeklētāju skaitu.
 95. Uz vienu peldvietas apmeklētāju paredz ne mazāk kā 5 m² peldvietas teritorijas sauszemes zonā, izņemot teritoriju, ko aizņem apkalpes un infrastruktūras objekti.
 96. Lai aizsargātu piekrastes veģētāciju, peldvietu apmeklētāju plūsmas regulēšanai ierīko gājēju celiņus.

2.10.8. Kapsētu ierīkošanas nosacījumi

97. Jaunas kapsētas ierīkošanai ārpus dabas un apstādījumu teritorijas (DA3) izstrādā lokālpilnījumu, pamatojot risinājumu un veicot pilnījuma noteiktā funkcionālā zonējuma atbilstošus grozījumus.
98. Lokālpilnījuma ietver šādus risinājumus:
 - 98.1. kapsētas teritorijas iekšējo funkcionāli telpisko organizāciju, tostarp publiski pieejamo un saimniecisko zonu dalījumu, iekšējo celiņu un laukumu tīklu, kapsētas funkcijām un apsaimniekošanai nepieciešamo būvju (tostarp kulta ēku) izvietojumu un apjomus;
 - 98.2. risinājumus piekļuves nodrošināšanai kapsētas teritorijai, transportlīdzekļu novietņu organizācijas risinājumus;
 - 98.3. teritorijas labiekārtojuma risinājumus, ietverot atkritumu konteineru novietņu izvietojumu, tostarp dalītai sadzīves atkritumu un zaļo atkritumu (bioloģiski noārdāmo atkritumu) savākšanai;
 - 98.4. risinājumus un nosacījumus apstādījumu struktūras veidošanai (ierīkošanai, atjaunošanai vai esošo dabas un apstādījumu elementu saglabāšanai);
 - 98.5. ūdensapgādes, kanalizācijas un elektroapgādes, tostarp teritorijas apgaismojuma, risinājumus;
 - 98.6. prasības kapsētas nožogojumam un funkcionāliem vai dekoratīviem nožogojumiem tās teritorijā;
 - 98.7. prasības būvju arhitektūrai;
 - 98.8. prasības apsaimniekošanai, tostarp noteikumus atkritumu apsaimniekošanai;

98.9. citus risinājumus atbilstoši darba uzdevumam.

2.10.9. Lolojumdzīvnieku kapsētu ierīkošanas nosacījumi

99. Jaunas lolojumdzīvnieku kapsētas ierīkošanai izstrādā lokālpilnvarojumu, pamatojot risinājumu un, ja nepieciešams, veicot plānojumā noteiktā funkcionālā zonējuma atbilstošus grozījumus.

100. Lokālpilnvarojumā ietver šādus risinājumus:

100.1. lolojumdzīvnieku kapsētas teritorijas iekšējo funkcionāli telpisko organizāciju, tostarp publiski pieejamo un saimniecisko zonu dalījumu, iekšējo celiņu un laukumu tīklu, kapsētas funkcijām un apsaimniekošanai nepieciešamo būvju izvietojumu un apjomus;

100.2. risinājumus piekļuves nodrošināšanai kapsētas teritorijai, autonovietņu organizācijas risinājumus;

100.3. teritorijas labiekārtojuma risinājumus, ietverot atkritumu konteineru novietņu izvietojumu, tostarp daļētai sadzīves atkritumu un zaļo atkritumu (bioloģiski noārdāmo atkritumu) savākšanai;

100.4. risinājumus un nosacījumus apstādījumu struktūras veidošanai (ierīkošanai, atjaunošanai vai esošo dabas un apstādījumu elementu saglabāšanai);

100.5. ūdensapgādes, kanalizācijas un elektroapgādes, tostarp teritorijas apgaismojuma risinājumus;

100.6. prasības kapsētas nožogojumam un funkcionāliem vai dekoratīviem nožogojumiem tās teritorijā;

100.7. prasības būvju arhitektūrai;

100.8. prasības apsaimniekošanai, tostarp noteikumus atkritumu apsaimniekošanai;

100.9. citus risinājumus atbilstoši darba uzdevumam.

2.11. PRASĪBAS KULTŪRAS MANTOJUMA SAGLABĀŠANAI

2.11.1. Kultūras mantojuma objekti

101. Prasības kultūras mantojuma saglabāšanai piemēro kā speciālas prasības. Tās attiecas uz šādām teritorijām un būvēm:

101.1. valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu un to aizsargjoslu teritorijām;

101.2. šo noteikumu 1. pielikumā noteiktajām apbūves aizsardzības teritorijām, aizsargājamām apbūves grupām, būvēm un teritorijām ar noteiktu kultūrvēsturiskās vērtības līmeni.

102. Plānojuma grafiskās daļas plānā "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi" norādītas šādas teritorijas un objekti:

102.1. kultūras pieminekļi un to aizsargjoslas;

102.2. UNESCO pasaules mantojuma sarakstā iekļautais Rīgas vēsturiskais centrs un tā aizsardzības zona;

102.3. apbūves aizsardzības teritorijas.

2.11.2. Kultūras pieminekļi un apbūves aizsardzības teritorijas

103. Svarīgākie aizsargājami pilsēt būvnieciskie elementi kultūras pieminekļu un apbūves aizsardzības teritorijās ir:

103.1. plānojuma struktūra, apbūves raksturs, izkārtojuma principu sistēma, apbūvētas vides saistība ar dabisko vidi;

103.2. pilsētvides morfoloģija, būvju telpiskais izveidojums, masa un raksturs, ēku savstarpējais izvietojums;

103.3. pilsētvides panorāma, siluets, skatu perspektīvas, jumtu ainava;

103.4. vēsturiskās būves, atsevišķas unikālas būves – skulptūras, atsevišķi apbūves elementi, interjeri;

103.5. vēsturiskās nocietinājumu sistēmas vai vēsturiskie industriālie objekti un inženierbūves, kas piešķir pilsētai vai tās daļai savu, raksturīgu seju;

103.6. teritorijai raksturīgie tradicionālie būvniecības materiāli, formas un paņēmieni;

103.7. arheoloģiskais kultūrslānis;

103.8. zaļās zonas, parki, skvēri, stādījumi, vēsturiskās ūdenstilpes un krastmalas;

103.9. zemes vienību telpiskā organizācija un publiskā ārtelpa ar labiekārtojuma elementiem;

103.10. kvartālu iekštelpa, ēku pagalmi vēsturiskajā apbūvē;

103.11. garīgās un intelektuālās dzīves objekti un centri (baznīcas, tautas nami, muzeji, teātri, koncertzāles u.c.);

103.12. dažādas pilsētas (apkaimju) dzīves parādības un tradīcijas (tradicionālie amati, tirgi, tirgotāju vietas, pastaigu vietas, vēsturisku notikumu vietas u.c.);

103.13. unikāli un īpatnēji objekti, kas ietekmē pilsētvides identitāti un vērtību;

103.14. apbūves elementu autentiskums, vēsturiskā patina, vēsturisku vērtību radītā noskaņa.

104. Apbūves aizsardzības teritorijās ir noteiktas šādas aizsargājamo kultūras vērtību (kopuma) kategorijas:

104.1. apbūves aizsardzības teritorija kā vienots veselums;

104.2. aizsargājama apbūves grupa;

- 104.3. objekti ar kultūrvēsturisku vērtību (kultūrvēsturiski vērtīgas būves un būves ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību).
105. Veicot būvniecību un saimniecisko darbību pilsēt būvniecības pieminekļu teritorijās un apbūves aizsardzības teritorijās, ievēro šādus nosacījumus:
- 105.1. ciktāl šajos noteikumos nav noteikts citādi, teritorijās kā kultūrvēsturisku vērtību saglabā esošo ielu tīklu, ielu telpas veidolu, ietverot bruģa segumu un esošo ielu profilu, apstādījumus, žogus un to izvietojumu, labiekārtojumu un tā elementus; esošās vēsturiskās apbūves mērogu un raksturu, kā arī tās izvietojumu attiecībā pret publisko ārtelpu. Izmaiņas ielu profilā un segumos ir pieļaujamas, samērīgi izvērtējot izmaiņu nepieciešamības pamatojumu kopsakarā ar kultūrvēsturisko vērtību saglabāšanas interesēm;
- 105.2. zemes vienības veido atbilstoši vēsturiskajai zemes gabalu plānojuma struktūrai un konfigurācijai konkrētajā kvartālā vai ielas telpā, pamatojoties uz zemes ierīcības ierosinātāja vai būvvaldes veikto analīzi, tostarp ievērojot dominējošo zemes vienības lielumu, ja šajos noteikumos nav paredzēta konkrēta jaunveidojamās zemes vienības minimālā platība attiecīgajā apbūves aizsardzības vai pilsēt būvniecības pieminekļa teritorijā;
- 105.3. veidojot jaunus un pārveidojot esošos apstādījumus, saglabā vēsturisko teritorijas apstādījumu veidu (priekšdārziņi, pagalmu apzaļumojums, koku alejas u.tml.) un raksturu (izkārtojumu un kompozīcijas principus);
- 105.4. būvniecībā ievēro apbūves izvietojumu gar būvlaidi, kas noteikta šo noteikumu 1.pielikumā;
- 105.5. pārbūvējot esošas būves un projektējot jaunbūves, nodrošina to iekļaušanos apkārtējā apbūves ainavā, ņemot vērā vides mērogu, struktūru, kompozīcijas principus, vizuālas saiknes ielu un laukumu telpā un konkrētās vietas struktūras evolūcijas likumsakarības. Jaunbūves projekta risinājuma pamatojumam projekta sastāvā sagatavo apkārtējās apbūves pilsēt būvniecisko analīzi ielas telpu ietverošo kvartālu mērogā;
- 105.6. jaunu apbūvi drīkst veidot neapbūvētās vai daļēji apbūvētās zemes vienībās, ja to pieļauj attiecīgajā funkcionālajā zonā noteiktais apbūves blīvums, apbūves intensitāte un brīvās zaļās teritorijas rādītājs;
- 105.7. maksimālo apbūves stāvu skaitu nosaka atbilstoši šo noteikumu 1. pielikumam. Papildus atsevišķās situācijās piemēro šādus speciālus noteikumus:
- 105.7.1. ielas frontē būvju maksimālais augstums nedrīkst pārsniegt attālumu starp ielas sarkanajām līnijām, ja šo noteikumu 1. pielikumā noteiktais maksimālais apbūves augstums (stāvu skaits) ir lielāks;
- 105.7.2. zemes vienības dziļumā izvietoto ēku maksimālo augstumu nosaka atbilstoši šo noteikumu 1. pielikumā noteiktajam pieļaujamajam stāvu skaitam, ja iespējams nodrošināt citu apbūves parametru ievērošanu, insolācijas prasības un citas šo noteikumu prasības;

- 105.8. atjaunojot vai pārbūvējot koka ēku fasādes, aizliegts likvidēt vai vienkāršot apdares elementus, iebūvēt plastikāta logus, izmantot fasāžu apmetumu, izņemt, ja tiek atjaunots esošs kaļķa apmetums, nodrošinot pietiekamu gaisa caurlaides spēju;
- 105.9. pilsēt būvniecības pieminekļos, kompleksos kultūras pieminekļos, kas sastāv no vairākām zemes vienībām, un apbūves aizsardzības teritorijās papildus ievēro šādus nosacījumus:
- 105.9.1. apbūves parametru grozījumiem izstrādā lokālpilnvarojumu, kura izpētes teritorija ietver visu konkrēto teritoriju;
- 105.9.2. apbūves aizsardzības teritorijas robežas izvērtē un groza, izstrādājot lokālpilnvarojumu visai konkrētajai apbūves aizsardzības teritorijai. Lokālpilnvarojuma darba uzdevumā ietver vienīgi prasības, kuras nepieciešams izpildīt, lai pamatotu grozījumus.
106. Veicot būvniecību un saimniecisko darbību aizsargājamā apbūves grupā, ievēro šādus nosacījumus:
- 106.1. saglabā un pilnveido vēsturisko būvju ārējo veidolu, apdari, teritorijas labiekārtojumu un organizāciju, apstādījumus un publiskās ārtelpas risinājumus – žogus, ietvju iesegumus un citus vides elementus;
- 106.2. saglabā esošās vēsturiskās apbūves augstumu;
- 106.3. veidojot jaunu apbūvi, tās augstumu saskaņo ar vēsturisko apbūvi. Jaunās apbūves augstums nedrīkst pārsniegt aizsargājamās apbūves grupā esošās vēsturiskās apbūves maksimālo augstumu. Citus apbūves rādītājus nosaka atbilstoši funkcionālajā zonā noteiktajam, ņemot vērā esošo (faktisko) būves augstumu;
- 106.4. veicot zemes vienību robežu pārkārtošanu, zemes vienību veido atbilstoši raksturīgajai konfigurācijai un platībai, ievērojot apbūves grupas kopējos zemes vienību dalījuma principus.
107. Šo noteikumu 1. pielikumā noteiktajām potenciāli vērtīgajām vēsturiskajām būvēm, kas nav kultūras pieminekļi vai kultūras pieminekļu sastāvdaļas, būvju un atsevišķu to elementu kultūrvēsturisko vērtību nosaka pašvaldība, pamatojoties uz pašvaldības saistošajiem noteikumiem par kultūrvēsturiskās vērtības noteikšanu būvēm un apstādījumiem un ievērojot šādus nosacījumus:
- 107.1. nosakot būves kultūrvēsturisko vērtību, pašvaldība nosaka arī prasības būves saglabāšanai, pārbūvei u.tml.;
- 107.2. būvēm, kas nav kultūras pieminekļi vai kultūras pieminekļu sastāvdaļas, nosaka šādus kultūrvēsturiskās vērtības līmeņus:
- 107.2.1. kultūrvēsturiski vērtīgas būves;
- 107.2.2. būves ar nelielu kultūrvēsturisku vērtību;
- 107.2.3. būves bez kultūrvēsturiskas vērtības;
- 107.2.4. kultūrvēsturisko vidi degradējošas būves.

108. Būvju, kurām ir noteikts kultūrvēsturiskās vērtības līmenis, sarakstu publicē pašvaldības tīmekļvietnē.
109. Prasības kultūrvēsturiski vērtīgām būvēm:
- 109.1. kultūrvēsturiski vērtīgu būvi pēc iespējas saglabā, veicot tās pienācīgu uzturēšanu un atjaunošanu;
 - 109.2. veicot kultūrvēsturiski vērtīgas būves atjaunošanu, saglabā tās konstruktīvo sistēmu, jumta formu, fasāžu elementus un apdari;
 - 109.3. pirms kultūrvēsturiski vērtīgas būves pārbūves veic tās arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju, kuras materiālus pievieno būvniecības ieceres dokumentācijai;
 - 109.4. veicot kultūrvēsturiski vērtīgas būves pārbūvi vai atjaunošanu, saglabā tās vēsturisko vērtību veidojošos elementus, piemēram, apjomu proporcijas, stilistiku, raksturīgās būvdetaļas, fasāžu apdari, funkcionālos un dekoratīvos elementus u.tml. Nav pieļaujama ēkas fasādes apdares vienkāršošana un sākotnējo logu aizstāšana ar plastikāta logiem vai vienkāršotiem un asimetriskiem logiem, kuru ārējais izskats neatbilst fasādes raksturam, proporcijām un dalījumam. Ja sākotnējie logi un durvis ir zuduši vai to tehniskais stāvoklis ir tik slikts, ka atjaunošana nav lietderīga, izgatavo to vēsturiskos analogus vai stilistiski iederīgus elementus;
 - 109.5. kultūrvēsturiski vērtīgas būves apjoma palielināšana pieļaujama, ja tādējādi tiek saglabāta vēsturiskā būve, pārveidojumi nemazina ēkas kultūrvēsturisko vērtību un arhitektonisko kvalitāti, tiek uzlabota ēkas funkcionalitāte un pilsētvides kvalitāte. Pilsētbūvniecības pieminekļos šādu pārbūvi var veikt, ja ir saņemts NKMP saskaņojums;
 - 109.6. ja kultūrvēsturiski vērtīgas būves apbūves parametri (apbūves blīvums vai apbūves intensitāte) pārsniedz konkrētajā teritorijā maksimāli atļautos apbūves parametrus, apbūves apjomu konkrētajā zemes vienībā drīkst palielināt ne vairāk par 20% no faktiskās stāvu platības, ja tādējādi tiek saglabāta vēsturiskā būve un tajā konstatētās kultūrvēsturiskās vērtības, pārveidojumi nemazina ēkas kultūrvēsturisko vērtību un arhitektonisko kvalitāti, tiek uzlabota ēkas funkcionalitāte un pilsētvides kvalitāte. Pilsētbūvniecības pieminekļos šādu pārbūvi var veikt, ja ir saņemts NKMP saskaņojums;
 - 109.7. ir pieļaujams kultūrvēsturiski vērtīgas būves stāvu skaita palielinājums, izbūvējot mansarda stāvu, ja pārbūves rezultātā tiek saglabāta sākotnējā jumta forma pret publisko ārtelpu un netiek palielināts faktiskais ēkas augstums metros. Pilsētbūvniecības pieminekļos šādu pārbūvi var veikt, ja ir saņemts NKMP saskaņojums;
 - 109.8. kultūrvēsturiski vērtīgu būvi atļauts pārvietot esošās zemes vienības robežās, izvērtējot pārvietošanas ietekmi uz kultūrvēsturisko vidi, saskaņā ar būves pārvietošanas projektu (būvniecības ieceres dokumentāciju). Būves pārvietošanas projektā ietver būves uzmērījumus, fotofiksāciju, demontāžas – marķēšanas dokumentāciju, plānu ar konkrētu vietu būves uzstādīšanai no jauna un citas būves pārvietošanai nepieciešamās projekta daļas;

- 109.9. kultūrvēsturiski vērtīgu būvi atļauts nojaukt tikai tad, ja tās saglabāšana atbilstoši būvspeciālista atzinumam sakarā ar būves sliktu tehnisko stāvokli nav lietderīga vai būve gājusi bojā. Nojauktās būves vietā būvē jaunu būvi, saglabājot oriģinālās būves mērogu, proporcijas un izvēloties oriģinālajai būvei izmantoto konstrukciju un fasāžu apdares materiālu;
110. Prasības būvēm ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību:
- 110.1. būvi ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību atļauts pārbūvēt, uzlabojot tās arhitektonisko kvalitāti un funkcionalitāti. Ja būves ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību apbūves parametri (apbūves blīvums vai apbūves intensitāte) pārsniedz konkrētajā teritorijā maksimāli atļautos apbūves parametrus, apbūves apjomu konkrētajā zemes vienībā drīkst palielināt ne vairāk par 20% no faktiskās stāvu platības, ja tādējādi tiek saglabāta vēsturiskā būve, tajā konstatētās kultūrvēsturiskās vērtības un pārveidojumi uzlabo pilsētvides kvalitāti. Pilsētņēmniecības pieminekļos šādu pārbūvi var veikt, ja ir saņemts NKMP saskaņojums;
- 110.2. ir pieļaujams būves ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību stāvu skaita palielinājums, izbūvējot mansarda stāvu, ja jumta pārbūve stilistiski atbilst ēkas arhitektūrai un ēkas augstuma palielinājums nepārsniedz 10% no ēkas faktiskā augstuma. Pilsētņēmniecības pieminekļos šādu pārbūvi var veikt, ja ir saņemts NKMP saskaņojums;
- 110.3. pārbūvējot industriālā mantojuma būves ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību, saglabā to raksturīgās arhitektoniskās kompozīcijas un stilistikas iezīmes;
- 110.4. būvi ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību atļauts nojaukt, izvērtējot tās nojaukšanas ietekmi uz teritorijas kultūrvēsturisko vidi un tās vietā ceļot jaunus, vidē iederīgus objektus;
- 110.5. ja būvvalde pieņem lēmumu par būves ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību nojaukšanas atļaušanu, tās vietā drīkst būvēt jaunu būvi atbilstoši šo noteikumu 2.11.2. apakšnodaļas un 1. pielikuma prasībām.
111. Būves bez kultūrvēsturiskās vērtības atļauts pārbūvēt, atjaunot un nojaukt, ievērojot šo noteikumu prasības.
112. Kultūrvēsturisko vidi degradējošās būves aizliegts paplašināt. Šīs būves atļauts nojaukt bez papildu izpētes.
113. Apbūves aizsardzības teritorijās, kultūras pieminekļos un to aizsargjoslās (aizsardzības zonās) aizliegts izvietot degvielas uzpildes stacijas un atklāta tipa automazgātavas.
114. Nekustamo kultūras pieminekļu teritorijās un to aizsargjoslās (aizsardzības zonās) papildus ievēro šādus nosacījumus:
- 114.1. kultūras pieminekļa un tā aizsargjoslas teritorijā atļauti tādi attiecīgajā funkcionālajā zonā noteiktie izmantošanas veidi un apbūves parametri, kas nesamazina kultūras pieminekļa vērtību. Nepieciešamības gadījumā saņem NKMP viedokli par paredzētā izmantošanas veida un apbūves parametru ietekmi uz attiecīgā kultūras pieminekļa vērtību;

114.2. ja kultūras piemineklis atrodas transporta infrastruktūras teritorijā, tostarp teritorijā starp ielu sarkanajām līnijām, izstrādājot transporta infrastruktūras objekta būvprojektu, tajā iekļauj risinājumus, kas nodrošina kultūras pieminekļa saglabāšanu, novērš vai samazina tā vērtības zudumus, kā arī saskaņo šos risinājumus ar NKMP;

114.3. papildu prasības pilsētbūvniecības pieminekļu teritorijās ir noteiktas šo noteikumu 5.1.5. apakšnodaļā un 1. pielikumā.

2.11.3. Būvniecība vēsturiskajā apbūvē

115. Pirms būvniecības ieceres iesnieguma iesniegšanas būvvaldē vēsturiskās būves, kas nav kultūras piemineklis un kas neatrodas apbūves aizsardzības teritorijā un pilsētbūvniecības pieminekļa teritorijā, restaurācijai, pārbūvei, atjaunošanai vai nojaukšanai būvniecības ierosinātājs veic objekta fotofiksāciju un izvērtē nepieciešamību veikt arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju. Veikto fotofiksāciju un arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju vai pamatojumu, kāpēc tāda konkrētajā gadījumā nav nepieciešama, pievieno būvniecības ieceres dokumentiem. Būvvalde izvērtē saņemto informāciju un nepieciešamības gadījumā būvatļaujas projektēšanas nosacījumos ietver prasību veikt arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju.

116. Arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju var veikt teritorijai, teritorijas daļai, būvei visā apjomā vai būves daļā vai inventarizēt tikai atsevišķas būves detaļas.

117. Arhitektoniski mākslinieciskajā inventarizācijā iekļauj:

117.1. tekstuālu aprakstu ar ievadu, vēsturiskām ziņām, inventarizācijā konstatētā materiāla analīzi, secinājumus un rekomendācijas par kultūrvēsturisko vērtību saskaņā ar šiem noteikumiem un pieļaujamajām darbībām;

117.2. vēsturisko ziņu apskatā minēto projektu, plānu un citu ar objektu saistīto vēsturisko attēlu kopijas;

117.3. objekta plānus, fasādes un griezumus tādā apjomā, lai paskaidrotu inventarizācijā konstatētos faktus un attēlotu informāciju par objektā konstatētajām arhitektoniskajām un mākslinieciskajām vērtībām, kā arī norādītiem fotofiksācijas kadru uzņemšanas punktiem;

117.4. atsevišķu būtisko detaļu acu uzmērījuma skices vai vienkāršus šablonus;

117.5. objekta fotofiksāciju tādā apjomā, kas parāda tekstā minētās detaļas, kā arī sniedz pilnīgu priekšstatu par objektu;

117.6. secinājumu par būves un tās daļu kultūrvēsturisko, arhitektonisko vai māksliniecisko vērtību.

118. Tiesības veikt arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju ir sertificētiem arhitektiem un mākslas zinātniekiem, kas ir kompetenti restaurācijā vai vēsturisku būvju izpētē, kā arī projektēšanas birojam, kurā darbojas vismaz viens speciālists ar šādu kompetenci.

119. Būvju arhitektoniski mākslinieciskajā inventarizācijā un būvdarbu veikšanas gaitā atklātās arhitektoniskās, konstruktīvās detaļas un interjeru apdares detaļas ar kultūrvēsturisku, arhitektonisku vai māksliniecisku vērtību ir saglabājamās. Par atklājumiem objekta īpašnieks

vai būvdarbu veicējs ziņo būvvaldei un NKMP. Atklājumu saglabāšanas metodes un nepieciešamību tos eksponēt nosaka minētās institūcijas, izsniedzot konkrētus norādījumus. Kultūras pieminekļu aizsardzības institūcijas ir tiesīgas ierosināt objekta vai tā daļas iekļaušanu kultūras pieminekļu sarakstā, uz laiku ierobežojot konkrētu darbu veikšanu saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas regulē kultūras pieminekļu aizsardzību.

120. Ja vēsturiskās būves arhitektoniski mākslinieciskajā inventarizācijā ir konstatētas kultūrvēsturiskas vērtības, darbībām šādā būvē piemēro šo noteikumu prasības attiecībā uz kultūrvēsturiski vērtīgām būvēm vai būvēm ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību, ņemot vērā pašvaldības vērtējumu, kas sniegts, pamatojoties uz pašvaldības saistošajiem noteikumiem par kultūrvēsturiskās vērtības noteikšanu būvēm pilsētībūvniecības pieminekļos un apbūves aizsardzības teritorijās, kas nav kultūras pieminekļi vai kultūras pieminekļu sastāvdaļas.
121. Veicot būvniecību un citu saimniecisko darbību šo noteikumu 4. pielikumā ietvertu muižu teritorijā, ievēro šādus nosacījumus:
 - 121.1. teritorijā atļauti tādi izmantošanas veidi, kas nesamazina objekta kultūrvēsturisko vērtību;
 - 121.2. pirms ēkas pārbūves uzsākšanas veic ēkas arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju. Būvvalde, pamatojoties uz inventarizāciju, nosaka prasības pārbūvei, tostarp konstatēto kultūrvēsturisko vērtību saglabāšanai;
 - 121.3. pirms jaunas būvniecības vēsturiskās muižas teritorijā veic šīs teritorijas un būvju kompleksu arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju, fiksējot saglabājamās vērtības. Jaunbūvju izvietojumu, apbūves parametrus un citus raksturlielumus nosaka būvvalde, pamatojoties uz arhitektoniski mākslinieciskās inventarizācijas rezultātiem.

2.12. PRASĪBAS PIESTĀTNĒM, PELDBŪVJU IZVIETOŠANAI UN CITAI IZMANTOŠANAI KRASTMALĀ, ŪDENSMALĀ VAI ŪDEŅU TERITORIJĀ

122. Būvvalde būvatļaujas projektēšanas nosacījumos nosaka prasības virszemes ūdensobjektu aizsargjoslu teritorijas labiekārtojumam, ņemot vērā teritorijas plānojumā noteikto konkrētās teritorijas atļauto izmantošanu un normatīvo aktu prasības, kā arī dabas vērtības un ūdens objekta īpašības.
123. Piestātņu krasta konstrukcijas izbūvē krastmalas teritorijā, nepieciešamības gadījumā padziļinot ūdens akvatoriju.
124. Piebraucamo ceļu vai ielu, kas izbeidzas pie piestātnes, veido ar apgriešanās laukumu. Ielu vai ceļu izbūvē līdz piestātnes nodošanai ekspluatācijā.
125. Prasības laipu veidošanai:
 - 125.1. atsevišķi novietotas, krastam perpendikulāras laipas maksimālais platums ir 3 m, bet garumu nosaka tā, lai tas netraucētu kuģu ceļam un neizvirzītos tālāk par noteikto muliņu robežlīniju;
 - 125.2. pieejas tiltus veido ne mazāk kā 50 m attālumā vienu no otra un ne platākus kā 3 m, ja cits platums nav paredzēts detālplānojumā.
126. Aizliegts izmantot riepas kā piestātnes aizsargaprīkojuma atdurierīces (fenderus).

127. Jaunas piestātnes būvniecība ārpus Rīgas brīvostas teritorijas un laivu vai jahtu ostas teritorijas ir atļauta, izstrādājot detālplānojumu, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi.
128. Detālplānojumu var neizstrādāt:
- 128.1. piestātnei ar ietilpību līdz pieciem mazizmēra kuģošanas līdzekļiem pie zemes vienības, uz kuras atrodas savrupmāja vai atļauta savrupmāju būvniecība saskaņā ar plānojumu, ja piestātne nepārsniedz zemes vienības frontes platumu;
 - 128.2. ja piestātņi veido persona, kuras īpašumā (valdījumā) ir piestātnes funkcionēšanai nepieciešamā sauszemes teritorija, tā atrodas ārpus applūstošās teritorijas un tieši robežojas ar ūdens teritoriju, un piestātnei nepieciešamā akvatorija platumā nepārsniedz blakus esošās zemes vienības fronti.
129. Laivu un jahtu ostas izvietošana ārpus Rīgas brīvostas teritorijas atļauta, izstrādājot lokālplānojumu, kura robežās ietver laivu un jahtu ostai nepieciešamo sauszemes teritorijas daļu atbilstoši plānotajai ostas funkcijai. Lokālplānojumā nosaka:
- 129.1. laivu un jahtu ostai nepieciešamo akvatorijas daļu, ko norobežo projektētā muliņu robežlīnija un krasta līnija un kas nevar būt mazāka par 3000 m², kā arī teritorijas sadalījumu piestātnēm, kuģošanas ceļiem u.tml.;
 - 129.2. teritoriju publiski pieejamām īslaicīgām kuģošanas līdzekļu novietnēm;
 - 129.3. nepieciešamo laivu un jahtu ostas sauszemes teritorijas daļu;
 - 129.4. nepieciešamo transportlīdzekļu novietņu skaitu un izvietojumu;
 - 129.5. apbūves parametrus atļautās izmantošanas būvēm;
 - 129.6. nepieciešamo inženiertehnisko apgādi.
130. Lokālplānojumā var noteikt, ka laivu un jahtu ostas akvatorijā ir atļauts izvietot šādas peldošas būves:
- 130.1. peldbūves ar publiskām funkcijām kā papildizmantošanu;
 - 130.2. speciālas nozīmes piestātnes ar aprīkojumu kuģošanas līdzekļu apkalpošanai (degvielas uzpildei, bilžuūdeņu, tualetes ūdeņu un atkritumu pieņemšanai u.tml.);
 - 130.3. ietves, tiltus, palīgēkas, segtas piestātnes, laivu dokus, "sausās piestātnes" ar laivu liftiem.
131. Lokālplānojumā var noteikt, ka laivu un jahtu ostas sauszemes teritorijā ir atļauta šādu būvju būvniecība un izmantošana:
- 131.1. jahtklubi un citu ar jūrlietām saistītu nodibinājumu telpas, kopkajītes, mācību klases, muzeji;
 - 131.2. jūrlietu komercobjekti – ar kuģošanu saistītu preču tirdzniecības, izstāžu un citi šāda veida objekti;
 - 131.3. jahtu un laivu apkopes un remonta darbnīcas;

- 131.4. eliņi, laivu mājas, jūrlietu noliktavas, palīgēkas, servisa un apkalpes objekti (ugunsdzēsības un glābšanas postenis u.c.);
- 131.5. treileru un skraberu (balsta konstrukcija, kurā novieto no ūdens izceltu jahtu) laukumi;
- 131.6. sporta būves, tirdzniecības un pakalpojumu objekti un tūristu apkalpes objekti (jahtu ostas viesu izmitināšanas telpas) atļauti kā palīgizmantošana.
132. Laivu un jahtu ostas ūdens teritorijā atļauta peldbūvju un kuģošanas līdzekļu ar publisku funkciju (viesnīca kuģošanas līdzeklī, kultūras objekts, sabiedriskās ēdināšanas un tirdzniecības objekts, sporta objekts, kas tieši saistīts ar ūdens izmantošanu, zinātniskās pētniecības iestāde un laboratorija, upju pasažieru stacija) izvietošana.
133. Peldbūvju izvietošanai ārpus laivu un jahtu ostām izstrādā lokālpilnojumumu.
134. Prasības peldbūvju izvietošanai:
- 134.1. peldbūvju projektēšanā atkarībā no peldošās būves paredzētā lietošanas veida ievēro šo noteikumu prasības attiecīgai sauszemes būvei ar tādu pašu lietošanas veidu tiktāl, ciktāl tas ir tehniski iespējams attiecībā uz peldošu būvi;
- 134.2. būvniecības ieceres dokumentācijā raksturo vizuālo stāvokli visām paredzētajām darbībām ūdens teritorijā vasaras un ziemas sezonā. Nosacījumus ietver attiecīgā objekta ekspluatācijas noteikumus;
- 134.3. ja būve paredzēta sezonālai izmantošanai, būvniecības ieceres dokumentācijā ņem vērā pavasara palu un vasaras – rudens vējuzplūdu ietekmi (palielināts straumes ātrums, ūdens līmeņa svārstības u.tml.) un norāda sezonas infrastruktūras novietnes.
135. Peldbūves maksimālais augstums ir 8 m virs ūdens līmeņa vidējā iegrimē. Peldbūves fasāžu frontes projekcijas maksimālais kopējais garums perpendikulāri pret upes krastu ir 50% no upes krasta līnijas garuma tās zonas robežās, kur atļauts izvietot peldbūves.
136. Peldbūvi būvē uz negrimstošas peldsistēmas. Ja peldsistēmai tiek izmantots dobs korpuss, to aprīko ar bilžu sūkņiem un tai ir jābūt reģistrētai Latvijas Kuģu reģistrā, ja tas paredzēts normatīvajos aktos.
137. Attālums no maksimāli noslogotas peldsistēmas ieņemšanas dziļuma līdz ūdensobjekta gruntij nedrīkst būt mazāks par 60 cm pie zemākā reģistrētā ūdens līmeņa.
138. Katru peldbūvi pie pāļiem, atbilstošiem krasta balstiem vai grunts nostiprina atsevišķi. Pāļu minimālais garums ir 60 cm virs 1% plūdu riska ūdens līmeņa atzīmes.
139. Laipu, pie kuras novieto peldbūvi, veido no neslīdoša materiāla, tās kopējais platums ir vismaz 2,4 m, bet no iekārtām brīvās daļas platums – vismaz 1,8 m.
140. Vienas peldbūves, ieskaitot tai nepieciešamo infrastruktūru, maksimālā frontes projekcija perpendikulāri pret krastu ir 15 m.
141. Minimālais attālums starp jebkurām divu peldbūvju konstrukcijas daļām ir 6 m.
142. Vismaz gar divām peldbūves fasādēm pilnā to garumā nodrošina pieeju laipai, tiltam vai krastam.

143. Katrai peldbūvei krastā paredz autonovietni, ņemot vērā prasības autonovietņu nodrošinājumam atbilstoši sauszemes būvei (lietošanas veidam).
144. Vienai peldbūvei paredz vismaz divas laivu novietnes.
145. Būvvalde izvērtē peldbūvju un kuģošanas līdzekļu ar publiskām funkcijām ietekmi uz publiskās ārtelpas kvalitāti.

2.13. MELIORĀCIJAS SISTĒMAS, POLDERA INFRASTRUKTŪRA, DABĪGĀS NOTECES UN APPLŪSTOŠĀS TERITORIJAS

146. Šo noteikumu 16. pielikumā ir ietverta informācija par meliorācijas sateces baseiniem, valsts un pašvaldības nozīmes meliorācijas grāvju tīklu, nosusināmām teritorijām (teritorijas ar gruntsūdens līmeni no 0 līdz 1 m no zemes virsmas), renaturalizējamiem ūdens objektiem un atjaunojamo ūdens objektu posmiem.
147. Meliorācijas sistēmas būves būvē un pārbūvē tā, lai tās nodrošinātu lietusūdens noteci, ņemot vērā sateces baseinu un plānojumā noteikto plānoto apbūvi.
148. Virszemes ūdens objektus visā teritorijā saglabā kā vērtīgus vides elementus. Teritoriju attīstot, būvniecības ieceres dokumentācijā vai detālplānojumā paredz risinājumus to iekļaušanai vienotā teritorijas labiekārtojuma un apstādījumu sistēmā, tostarp renaturalizējamo ūdens objektu posmu atjaunošanai un iekļaušanai kopējā lietusūdens novadīšanas sistēmā.
149. Prasības esošo grāvju, ūdensnoteku un drenāžas notekūdeņu savākšanas sistēmu saglabāšanai:
- 149.1. pašvaldības nozīmes koplietošanas meliorācijas sistēmas grāvi aizliegts aizvietot ar caurulēm. Ja apbūves izvietojuma vai cita iemesla dēļ nepieciešams, to atļauts pārkārtot (pārvietot) saskaņā ar būvniecības ieceres dokumentāciju;
- 149.2. ja projektējamā iela vai piebraucamais ceļš šķērso atklātu grāvi, caurteku izbūvē atbilstoši grāvja projektētā garenprofila augstuma atzīmei;
- 149.3. ja plānoto būvniecību traucē izbūvētās drenu sistēmas, būvprojektā izstrādā to pārkārtošanas risinājumu.
150. Zemes vienībās, kuras robežojas ar ielu, aizliegts veikt grunts uzbēršanu virs ielas līmeņa vai citus pasākumus, kas var izraisīt ielas applūšanu. Zemes vienībās, kas robežojas ar ielu, kurā ir būves virsūdens savākšanai un novadīšanai (grāvji, kolektori, lietusūdens kanalizācija vai citi risinājumi), lietusūdeni no zemes vienības un būvju jumtiem savāc un novada tajā pašā zemes vienībā vai virsūdens savākšanai un novadīšanai paredzētajās būvēs, kas atrodas ielā.
151. Mākslīgu ūdenstilpi, kuras platība nav lielāka par 0,1 ha, ierīko ne tuvāk par 4 m no blakus esošās zemes vienības robežas. Šo attālumu var samazināt, ja ir saņemts blakus esošās zemes vienības īpašnieka saskaņojums.
152. Realizējot apbūvi polderu teritorijās, ievēro šādas prasības:

- 152.1. pretplūdu būvju pārbūvi vai jaunu izbūvi veic atbilstoši normatīvo aktu prasībām, ņemot vērā plānoto poldera teritoriju izmantošanu;
 - 152.2. būves izvietot tā, lai netraucētu un neietekmētu blakus teritorijas zemes mitruma apstākļus. Polderu sūkņu stacijas jaudu samēro ar plānoto apbūvi (sūkņu stacijas jaudu aprēķina, ņemot vērā esošās un plānotās apbūves apjomu);
 - 152.3. poldera teritorijā pieļaujama atsevišķu lokālu polderu izbūve. Izbūvējot jaunu polderi, tas nedrīkst negatīvi ietekmēt esošā poldera darbību;
 - 152.4. izstrādājot detālplānojumu vai lokālplānojumu tāda poldera teritorijā, kas atrodas vairākās pašvaldībās, pieprasa nosacījumus detālplānojuma vai lokālplānojuma izstrādei visās pašvaldībās, kurās atrodas polderis.
153. Teritorijā ar 10% applūšanas varbūtību, kurā esošā apbūve jāaizsargā pret applūšanu, līdz brīdim, kad konkrētajā teritorijā ir īstenoti pasākumi, kas noteikti aktuālajā Plūdu riska pārvaldības plānā vai līdzvērtīgi pasākumi, ir atļautas tikai Aizsargjoslu likumā atļautās darbības attiecībā uz applūstošajām teritorijām.
154. Zemes vienības vai to daļas, kuras plānojuma grafiskās daļas plānā "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi" noteiktas kā applūstošas, atļauts apbūvēt atbilstoši plānojumam šādos gadījumos:
- 154.1. lokālplānojumā, detālplānojumā vai būvprojektā ir precizēta applūstošās teritorijas robeža – šādā gadījumā būvi izvietot ārpus applūstošās teritorijas atbilstoši atļautajai izmantošanai;
 - 154.2. zemes vienība atrodas teritorijā, kurā būvniecība ir atļauta saskaņā ar spēkā esoša detālplānojuma prasībām – šādā gadījumā būvniecības ieceres dokumentācijā precizē applūstošās teritorijas robežu un būvi izvietot ārpus applūstošās teritorijas.
155. Šo noteikumu 16. pielikumā ietvertajās nosusināmajās teritorijās ievēro šādas prasības:
- 155.1. jauna būvniecība ir atļauta, ja tiek nodrošināti meliorācijas pasākumi zemes nosusināšanai atbilstoši meliorācijas būvprojektam;
 - 155.2. esošo apbūvi aizsargā un ārpus aizsargjoslām esošās teritorijas applūšanas varbūtību samazina, veicot šādus pasākumus aizsardzībai pret applūšanu:
 - 155.2.1. jaunu norobežojošo inženieraizsardzības un hidrotehnisko būvju veidošanu ar sūkņu stacijām vai līmeni regulējošām būvēm lietusūdens un sniega kušanas ūdens novadīšanai, kā arī aizsardzībai pret vējuzplūdiem;
 - 155.2.2. slūžu, sūkņu staciju vai līmeni regulējošu būvju ierīkošanu lietusūdens un sniega kušanas ūdens novadīšanai esošajās norobežojošajās būvēs;
 - 155.2.3. lokālus pasākumus būvju aizsardzībai pret applūšanu, ja tie nepasliktina blakus esošo teritoriju hidroloģisko režīmu.
156. Nosusināmo teritoriju robežas precizē, veicot hidroģeoloģisko izpēti. Kā nosusināmas teritorijas nosaka tās apbūves teritorijas un dabas teritorijas, kur pieļaujama apbūve un kurās vidējais gruntsūdens līmenis ir no 0 līdz 1 m zem zemes virsmas.

2.14. RELJEFA UN AUGSNES VIRSKĀRTAS AIZSARDZĪBA

157. Apbūvējot vai labiekārtojot zemes vienību, saglabā dabīgo reljefu.
158. Prasības reljefa un augsnes virskārtas saglabāšanai nosaka būvatļaujas projektēšanas nosacījumos, bet gadījumos, kad nepieciešams izstrādāt detālplānojumu, – detālplānojumā.

2.15. AIZSARGJOSLAS UN CITI TERITORIJAS IZMANTOŠANAS APROBEŽOJUMI

159. Apgrūtinātās teritorijas, tostarp pašvaldības kompetencē esošās apgrūtinātās teritorijas, saskaņā ar normatīvajiem aktiem noteiktās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi ir attēloti grafiskās daļas plānā "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi" atbilstoši plānojuma mēroga noteiktībai.
160. Aizsargjoslas un citus plānojumā noteiktos teritorijas izmantošanas aprobežojumus precizē, izstrādājot lokālplānojumu vai detālplānojumu, ja šo plānošanas dokumentu izstrāde ir nepieciešama saskaņā ar normatīvajiem aktiem, vai attēlo zemes ierīcības projektā mērogā 1:500, izmantojot atjaunotu topogrāfiskā plāna pamatni vai aktualizējot zemes vienības apgrūtinājumu plānu.
161. Aizsargjoslas, atļauto teritorijas izmantošanu un citus nosacījumus teritorijas izmantošanai applūstošajās teritorijās pēc pretplūdu pasākumu īstenošanas attēlo vai nosaka lokālplānojumā.
162. Vides un dabas resursu aizsargjoslām ir noteikti šādi platumi:
- 162.1. ūdensobjektu aizsargjoslu minimālie platumi:
- 162.1.1. 20 m – Juglas ezeram un Ķīšezeram;
- 162.1.2. 10 m – Daugavai;
- 162.1.3. 20 m – salām: Buļļusalai, Kundziņsalai, Zaķusalai, Ķīpsalai, Lucavsalai, Kazas sēklim, Krūmiņsalai, Sudrabsaliņai, Sniķera salai, Mīlestības saliņai, Jumpravsalai;
- 162.1.4. 20 m – pussalām: Mangaļu pussalas, Vecdaugavas pussalas, Krievu salas, Zvirgzdusalas pussalas, Grāpju pussalas, Liepusalas pussalas, Juglas upes pussalas Juglas ezera dienvidu daļā, pussalas Audupes iztekas kreisajā krastā; pussalas uz dienvidiem no Degvielas ielas starp Sarkgandaugavu un Tvaika ielu;
- 162.1.5. Hapaka grāvim posmā no Babītes ezera līdz dzelzceļa līnijai Torņakalns–Bolderāja – 10 m; posmā no dzelzceļa līnijas Torņakalns–Bolderāja līdz Daugavai – 20 m;
- 162.1.6. 10 m – citiem plānojuma grafiskās daļas plānā "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi" attēlotajiem ūdensobjektiem, izņemot mākslīgos ūdensobjektus, kas atbilstoši meliorācijas būvprojektam paredzēti ūdens novadīšanai no blakus esošās teritorijas;
- 162.2. aizsargjoslai ap Medema purvu – 20 m;

- 162.3. Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjoslai – atbilstoši grafiskās daļas kartei "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi";
- 162.4. meža aizsargjoslai ap pilsētu – atbilstoši grafiskās daļas kartei "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi";
- 162.5. ķīmiskajai aizsargjoslai ap pazemes ūdens ņemšanas vietu – atbilstoši grafiskās daļas kartei "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi"; citas aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām, kuras reģistrētas VSIA "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" Derīgo izrakteņu atradņu reģistra sadaļā "Urbumu statuss", nosaka atbilstoši normatīvo aktu prasībām;
- 162.6. aizsargjoslām (aizsardzības zonām) ap kultūras pieminekļiem:
- 162.6.1. ja kultūras piemineklis atrodas pilsētībūvniecības pieminekļa robežās, tad individuālā aizsargjosla sakrīt ar šī kultūras pieminekļa robežu;
- 162.6.2. ja kultūras piemineklim, kas atrodas ārpus pilsētībūvniecības pieminekļa, nav noteikta individuālā aizsargjosla, aizsargjoslas platums ir 100 m;
- 162.6.3. pilsētībūvniecības piemineklim – 100 m;
- 162.6.4. ja nekustams mākslas piemineklis ir kultūras pieminekļa būves vai teritorijas daļa, tā individuālā aizsargjosla sakrīt ar kultūras pieminekļa robežu;
- 162.6.5. nekustamam mākslas piemineklim, kas atrodas būvē vai ir būves daļa ārpus kultūras pieminekļa teritorijas vai tā aizsardzības zonas, individuālā aizsardzības zona tiek noteikta pa būves vai būves daļas perimetru.
163. Eksploatācijas aizsargjoslas gar dzelzceļa teritorijām ir noteiktas atbilstoši grafiskās daļas kartei "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi".
164. Sarkanās līnijas ir noteiktas atbilstoši grafiskās daļas kartei "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi". Teritorijās starp sarkanajām līnijām ir noteiktas šādas prasības teritorijas izmantošanai un apbūvei:
- 164.1. transporta infrastruktūras teritorijās (TR1) – atbilstoši šajā funkcionālajā zonā noteiktajām prasībām;
- 164.2. pilsētas maģistrāļu ilgtermiņa attīstības teritorijās (TIN28) – atbilstoši šajā teritorijā noteiktajām prasībām;
- 164.3. citās teritorijās atļauta šo noteikumu 2.1. apakšnodaļā atļautā izmantošana un apbūve, ja to neierobežo citu normatīvo aktu prasības.
165. Sanitārajām aizsargjoslām ir noteikti šādi platumi:
- 165.1. aizsargjoslai ap Daugavgrīvas notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm ar atklātu notekūdeņu apstrādi un slēgtiem dūņu laukiem – 100 m;
- 165.2. aizsargjoslām ap esošajām kapsētām – atbilstoši grafiskās daļas plānam "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi"; plānotajām kapsētām

aizsargjoslu nosaka pēc kapsētas izveidošanas atbilstoši konkrētajai kapsētas robežai un normatīvo aktu prasībām;

165.3. aizsargjoslai ap slēgto Augusta Deglava ielas izgāztuvi un Kleistu izgāztuvi – 100 m.

166. Drošības aizsargjosla gar dzelzceļiem, pa kuriem pārvadā naftu, naftas produktus, bīstamas ķīmiskas vielas un produktus apjomos, kas pārsniedz 10 cisternas vai vagonus vienā dzelzceļa sastāvā, noteikta atbilstoši grafiskās daļas kartei "Galvenās aizsargjoslas un citi teritorijas izmantošanas aprobežojumi".

167. Plānojumā noteiktie aprobežojumi ap meliorācijas sistēmas elementiem:

167.1. pašvaldības nozīmes koplietošanas meliorācijas sistēmas grāvjiem un citiem koplietošanas meliorācijas grāvjiem aizsargjoslas platums ir 3 m no grāvja augšējās krants;

167.2. ap polderu sūkņu stacijām, krājbaseiniem un slūžām aizsargjoslas platums ir 20 m no būves ārējās malas;

167.3. aizsargjoslās ap meliorācijas sistēmas elementiem aizliegts stādīt un atstāt augošos krūmus un kokus, izvietot ēkas un citas būves, kas traucē veikt meliorācijas sistēmu un hidrotehnisko būvju ekspluatācijas un uzturēšanas darbus, kā arī atjaunošanas vai pārbūves būvdarbus.

168. Ap lidostām vai lidlaukiem ir noteiktas šādas aprobežojumu zonas:

168.1. 15 km zona ap lidlauku "Rīga", "Spilve", "Ādaži", "Ikšķile" kontrolpunktiem, kurā nepieciešama valsts aģentūras "Civilās aviācijas aģentūra" atļauja darbībām, kas veicina vai var veicināt putnu masveidīgu pulcēšanos (pastāvīgs barības avots un ligzdošanas vietas);

168.2. 5 km zona ap lidlauku "Rīga" un "Spilve" kontrolpunktiem, kurā valsts aģentūras "Civilās aviācijas aģentūra" atļauja nepieciešama, ja tiek būvēti, ierīkoti vai izvietoti objekti, kuru absolūtais augstums par 30 m un vairāk pārsniedz konkrētā lidlauka kontrolpunkta absolūto augstumu (40 m v.j.l. ap lidlauka "Rīga" kontrolpunktu un 30 m v.j.l. ap lidlauka "Spilve" kontrolpunktu) vai kuri sasniedz vai pārsniedz jebkuru lidlauka šķēršļu ierobežošanas virsmu;

168.3. civilās aviācijas gaisa kuģu lidojumu drošības nodrošināšanas tālās ietekmes 5 līdz 15 km zona (mērot no starptautiskās lidostas "Rīga" kontrolpunkta), kurā objektu būvniecībai, kuru augstums pārsniedz 67 m v.j.l., jāsaņem valsts aģentūras "Civilās aviācijas aģentūras" atļauja;

168.4. lidostas "Rīga" pacelšanās un nolaišanās sektora un tā paaugstināta trokšņa līmeņa teritorija:

168.4.1. lidostas "Rīga" pacelšanās un nolaišanās 2 km sektorā (zona no skrejceļa tuvākā sliekšņa) jebkāda veida būvniecībai un koku stādīšanai nepieciešams valsts aģentūras "Civilās aviācijas aģentūra" saskaņojums;

168.4.2. būvējot jaunas, atjaunojot vai pārbūvējot esošas dzīvojamās mājas un publiskās ēkas paaugstināta trokšņa 3. līmeņa teritorijā, nodrošina, ka šo

būvju ārējo norobežojošo konstrukciju skaņas gaisā izolācijas indekss R_w ir vismaz 45 dB (A) un tās aprīko ar tādām ventilācijas vai gaisa kondicionēšanas iekārtām, kas dod iespēju pastāvīgi saglabāt izolētību no vides trokšņa;

168.4.3. būvējot jaunas, atjaunojot vai pārbūvējot esošas dzīvojamās mājas un publiskās ēkas paaugstināta trokšņa 2. līmeņa teritorijā, nodrošina, ka šo būvju ārējo norobežojošo konstrukciju skaņas gaisā izolācijas indekss R_w ir vismaz 40 dB (A) un tās aprīko ar tādām ventilācijas vai gaisa kondicionēšanas iekārtām, kas dod iespēju pastāvīgi saglabāt izolētību no vides trokšņa;

168.4.4. būvējot jaunas, atjaunojot vai pārbūvējot esošas dzīvojamās mājas un publiskās ēkas paaugstināta trokšņa 1. līmeņa teritorijā, nodrošina, ka šo būvju ārējo norobežojošo konstrukciju skaņas gaisā izolācijas indekss R_w ir vismaz 35 dB (A);

168.4.5. ja paaugstināta trokšņa teritorija dzīvojamo vai publisko ēku skar daļēji vai tā ietilpst divu dažādu līmeņu teritorijās, piemērojamas stingrākās prasības.

169. Ap Latvijas televīzijas torni ir noteiktas šādas aizsardzības zonas:

169.1. pilnā drošības zona – teritorija ap televīzijas torni 350 m rādiusā no torņa, kurā regulārās apsaimniekošanas un uzturēšanas darbu laikā pilnībā ir iespējams nodrošināt ārpus tās esošo cilvēku drošību un izvairīties no zaudējumu nodarīšanas materiālajām vērtībām un kas nodrošina ārpus tās esošo objektu drošību stihisko nelaimju vai citu ārkārtas situāciju gadījumos, kas varētu izraisīt torņa konstrukciju bojāeju;

169.2. ikdienas ekspluatācijas zona – teritorija, kuras rādiuss ir divas trešdaļas no torņa augstuma, bet ne mazāks par 200 m. Šajā teritorijā ir jāievēro piesardzības pasākumi un nepieciešamības gadījumā atrašanās šajā teritorijā var tikt īslaicīgi ierobežota.

170. Ģeodēziskos punktus un to aizsargjoslas attēlo lokālplānojumos un detālplānojumos.

171. Aizsargjoslas UNESCO pasaules mantojuma sarakstā iekļautajā Rīgas vēsturiskajā centrā un tā aizsardzības zonā ir noteiktas Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojumā.

2.16. PRASĪBAS DEGVIELAS UZPILDES STACIJĀM UN TRANSPORTLĪDZEKĻU APKOPES BŪVĒM

172. Degvielas uzpildes vietas pārsedz ar jumtu (nojumi).

173. Degvielas uzpildes stacijā nodrošina iespēju savākt izlijušo degvielu. Grunts un pazemes ūdens aizsardzībai pret degvielas noplūdēm objekta darba zonā iekļāj ūdens un degvielas pretinfiltrācijas segumu un nodrošina ūdens novadīšanu no laukuma, ko sedz pretinfiltrācijas segums, uz naftas produktu attīrīšanas iekārtām.

174. Degvielas uzpildes staciju un transportlīdzekļu apkopes būvju kanalizācijas tīklus, tostarp naftas produktu attīrīšanas iekārtas, pievieno centralizētajai vai lokālai kanalizācijas sistēmai atbilstoši šo noteikumu prasībām. Ja nav pieejama centralizēta lietusūdens kanalizācijas

sistēma, lietusūdeni pēc attīrīšanas drīkst novadīt vidē, nodrošinot atbilstību normatīvo aktu, tostarp pašvaldības saistošo noteikumu, prasībām.

175. Degvielas uzpildes stacijas ar virszemes tvertnēm atļauts izvietot tikai rūpnieciskās apbūves teritorijās (R).
176. Rīgas domes Satiksmes departaments var noteikt prasības pašapkalpošanās automazgātavu un citu transportlīdzekļu apkopes objektu teritorijās, tostarp autostāvvietu organizācijai, lai novērstu pakalpojumu gaidošo klientu automobiļu rindu veidošanos blakus esošajās ielās, laukumos u.c. teritorijās.

2.17. ĪPAŠĀ REŽĪMA ZONA

177. Rīgas pilsētas pašvaldības teritorijā ir noteikta īpaša režīma zona, kurā (kopumā vai tās daļās) pašvaldība Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, kādā pašvaldības var uzlikt pašvaldību nodevas, izdodot par to atsevišķus saistošos noteikumus, ir tiesīga uzlikt nodevas personām, kuru transportlīdzekļi iebrauc attiecīgajā īpaša režīma zonā.
178. Īpaša režīma zonas robežas ir noteiktas šo noteikumu 18. pielikumā.

3. VISPĀRĪGAS PRASĪBAS TERITORIJAS IZMANTOŠANAI UN APBŪVEI

3.1. PRASĪBAS TRANSPORTA INFRASTRUKTŪRAI

3.1.1. Prasības transportlīdzekļu novietņu skaitam un izvietojumam

179. Minimālo autostāvvietu un velonovietņu skaitu dažādu funkciju apbūvē un publiskajā ārtelpā nosaka, ievērojot nosacījumus, kas ietverti šo noteikumu 2. pielikumā. Minimālo autostāvvietu skaitu ir iespējams samazināt par 30%, risinājumu pamatojot lokālpāņojumā, kurā detalizē un precizē plāņojumu un šos noteikumus atbilstoši teritorijas attīstības priekšlikumam.
180. Objekta pārbūves vai tā funkciju maiņas gadījumā attiecībā uz pārbūvējamo objekta daļu piemēro šo noteikumu 2. pielikumā ietvertās prasības.
181. Jauktas centra apbūves teritorijās (JC6) minimālais autostāvvietu nodrošinājums ir 70%, bet šo noteikumu 14. pielikumā noteiktajās perimetrālās apbūves teritorijās – 30% no šo noteikumu 2. pielikumā noteiktā minimālā transportlīdzekļu stāvvietu nodrošinājuma.
182. Pārbūvējot būves, kam piešķirts kultūras pieminekļa statuss, var tikt nodrošināts mazāks autostāvvietu skaits kā noteikts šo noteikumu 2. pielikumā, bet ne mazāk kā 30% no šo noteikumu 2. pielikumā noteiktā minimālā transportlīdzekļu stāvvietu nodrošinājuma.
183. Transporta plūsmu izpēti, ja tāda nepieciešama detālpāņojuma vai lokālpāņojuma izstrādes ietvaros, veic atbilstoši šo noteikumu 15. pielikuma prasībām.
184. Transportlīdzekļu novietnē publiskajā ārtelpā vai pie publiskām būvēm pie autostāvvietām, kas paredzētas personām ar īpašām vajadzībām, izvieto piktogrammu tā, lai tā ir labi saskatāma no attāluma, kā arī attēlota uz attiecīgās autonovietnes laukuma seguma.
185. Pie daudzdzīvokļu mājām ēku ieeju tiešā tuvumā paredz autostāvvietas personām ar īpašām vajadzībām un operatīvajam transportam, ko apzīmē ar speciālām zīmēm (norādēm). Minimālais šo papildu autostāvvietu skaits ir šāds:
- 185.1. ēkām līdz 12 stāviem uz divām kāpņu telpām – viena autostāvvietā personām ar īpašām vajadzībām un viena autostāvvietā operatīvajam transportam;
- 185.2. ēkām virs 12 stāviem uz katru kāpņu telpu – divas autostāvvietas personām ar īpašām vajadzībām un divas autostāvvietas operatīvajam transportam.
186. Pie izglītības, zinātnes, veselības aizsardzības, kultūras iestādēm un viesnīcām blakus esošo ielu brauktuves malā nodrošina īslaicīgas lietošanas autostāvvietas, ja tās nav iespējams izvietot objekta teritorijā, kā arī stāvvietas operatīvajam transportam. Operatīvā transporta stāvvietas apzīmē ar speciālām zīmēm (norādēm).
187. Veicot kultūras iestāžu apmeklētājiem nepieciešamo autostāvvietu nodrošinājuma aprēķinu, papildus var ņemt vērā publiski pieejamo autostāvvietu esamību 500 m rādiusā no attiecīgā objekta.

188. Veicot mežaparka, atpūtas vai sporta būves darbības nodrošināšanai nepieciešamo autostāvvietu nodrošinājuma aprēķinu, papildus var ņemt vērā publiski pieejamu autostāvvietu esamību 1000 m rādiusā no attiecīgā objekta.
189. Teritorijā, kas atrodas ne tālāk kā 500 m no peldvietas, ierīko peldvietas apmeklētājiem paredzētu autonovietni (autonovietnes).
190. Transportlīdzekļu novietni, kas paredzēta vienai būvei vai objektam, nevar uzskatīt par transportlīdzekļu novietni citai būvei vai objektam, izņemot, ja abām būvēm vai objektiem nepieciešamo transportlīdzekļu novietņu lietošanas laiku iespējams savietot, ņemot vērā attiecīgās būves vai objekta lietošanas veidu un specifiku.
191. Ja zemes vienība ietver vairāk nekā vienu teritorijas izmantošanas veidu vai būve vienlaicīgi tiek izmantota dažādām funkcijām un katrai no tām noteikts atšķirīgs nepieciešamo transportlīdzekļu stāvvietu skaits, tad kopējo nepieciešamo transportlīdzekļu stāvvietu skaitu nosaka atbilstoši katra izmantošanas veida vai funkcijas īpatsvaram un summē.

3.1.2. Prasības transportlīdzekļu novietnēm

192. Būvi nodod ekspluatācijā vienlaicīgi ar nepieciešamo skaitu transportlīdzekļu stāvvietu. Ja būve tiek nodota ekspluatācijā pa būvniecības kārtām, tad vienlaikus ar katru būvniecības kārtu ekspluatācijā nodod tās transportlīdzekļu stāvvietas, kas nepieciešamas attiecīgās ekspluatācijā nodotās būves vai tās daļas funkcionēšanas nodrošināšanai.
193. Transportlīdzekļu novietni atbilstoši 2. pielikumā noteiktajām prasībām izvietoj zemes vienībā, kurā atrodas objekts, kura funkcionēšanai tā ir nepieciešama. Transportlīdzekļu novietni atļauts izvietot ārpus zemes vienības, kurā atrodas objekts, kura funkcionēšanai tā nepieciešama, risinājumu pamatojot detālplānojumā, ja citos normatīvajos aktos nav noteikts citādi. Šī prasība neattiecas uz dzelzceļa staciju un autoostu apkalpošanai paredzētajām transportlīdzekļu novietnēm.
194. Dzīvojamās ēkās ar vairāk nekā 10 autostāvvietām paredz vismaz vienu elektrotransportlīdzekļu uzlādes punktu uz 10 autostāvvietām. Minētās prasības piemēro arī ar dzīvojamo ēku funkcionāli saistītu, bet ārpus šīs ēkas esošu autostāvvietu projektēšanai.
195. Projektējot transportlīdzekļu novietni autobusiem un kravas automašīnām, ievēro attiecīgo automašīnu izmērus un paredzēto darbību novietnē.
196. Ja piekļuve transportlīdzekļu novietnei ir norobežota ar barjeru vai citiem šķēršļiem, pirms šāda norobežojuma ielas pusē izbūvē laukumu, kurā transportlīdzekļi var apstāties, netraucējot citu transportlīdzekļu un gājēju satiksmei.
197. Atklātā autonovietnē izmanto cietao segumu, izņemot autonovietni, kas zemes vienībā izbūvēta kā īslaicīgas lietošanas būve un kurā autostāvvietu skaits nepārsniedz 49. Šādā autonovietnē atļauts izmantot ūdenscaurlaidīgu segumu (granti, šķembas vai ekobruģi). Autonovietnei, kas ir īslaicīgas lietošanas būve, ekspluatācijas termiņu nepagarina un pēc termiņa beigām šādu autonovietni nojauc vai pārbūvē atbilstoši prasībām atklātu autonovietņu izbūvei.
198. Transportlīdzekļu novietnē ar 50 un vairāk transportlīdzekļu stāvvietām nodrošina lietussūdens savākšanu un attīrīšanu, izveidojot uztvērējakas un filtrus (naftas produktu

uztvērējus) ar attīrītā lietussūdens novadīšanu kanalizācijas sistēmā vai izmantojot zaļos lietussūdeņu apsaimniekošanas risinājumus.

199. Transportlīdzekļu novietnē ar 50 un vairāk transportlīdzekļu stāvvietām paredz atkritumu konteineru (tvertņu) novietni tādā platībā, lai tajā būtu iespējams novietot vienu atkritumu tvertni uz katriem 50 transportlīdzekļiem. Šī prasība neattiecas uz daudzdzīvokļu māju autonomvietnēm.
200. Lielas ietilpības transportlīdzekļu novietni (virs 200 transportlīdzekļiem) un tūristu autobusu novietni nodrošina ar publiski pieejamām tualetēm un paredz atkritumu konteineru (tvertņu) novietni dalītās atkritumu savākšanas un šķirošanas tvertņu izvietošanai.
201. Būvējot un ierīkojot transportlīdzekļu novietni, to izvieto tā, lai gaisma no transportlīdzekļu starmešiem netraucētu iedzīvotājiem, stacionāru ārstniecības iestāžu pacientiem, viesnīcu un citu tūrisma un atpūtas objektu viesiem, un paredz šo noteikumu 3. pielikumā noteiktos minimālos attālumus no transportlīdzekļu novietnes līdz blakus zemes vienībās esošo ēku logiem.
202. Būvējot pazemes transportlīdzekļu novietni vai slēgtu vairākstāvu autonomvietni, tajā ierīko piespiedu ventilāciju.
203. Izbūvējot atklātu transportlīdzekļu novietni ar 50 vai vairāk autostāvvietām, to labiekārto, ierīkojot vairākpakāpju stādījumus un paredzot tajos vismaz vienu koku uz katrām piecām autostāvvietām. Stādījumu minimālā platība ir 10% no transportlīdzekļu stāvvietu kopējās platības.
204. Noteikumi stāvparkiem:
 - 204.1. ja zemes vienība tiek izmantota stāvparka izvietošanai, tad līdz 50% no zemes vienības platības var izmantot transporta infrastruktūras teritorijas (TR3) atļautās papildizmantošanas veidiem, ja tiek nodrošināts plānotais stāvparka vietu pieprasījums un netiek traucēta tā funkcionalitāte;
 - 204.2. stāvparkā paredz velonovietni un telpu velosipēdu un tamlīdzīgu pārvietošanās līdzekļu nomas punktam.

3.1.3. Prasības ielām un piebraucamajiem ceļiem

205. Pilsētas B, C un D kategorijas ielas ir shematiski attēlotas šo noteikumu 5. pielikumā.
206. Pievienojumu dažādas kategorijas ielām var veidot, ja ielu kategorija savstarpēji atšķiras ne vairāk kā par vienu pakāpi, izņemot gadījumus, ja gar B kategorijas ielu ir izbūvētas vietējās satiksmes joslas vai C kategorijas un E kategorijas ielu krustojumu aprīko ar luksoforu.
207. Piebraucamā ceļa koridoru (izbūvei nepieciešamo teritoriju) var noteikt kā transporta infrastruktūras teritoriju šajos noteikumos noteiktajā kārtībā, ja teritorijas plānojumā tas nav ietverts šādā funkcionālajā zonā.
208. Attiecībā uz ielas un piebraucamā ceļa šķēršprofilu ievēro šādus noteikumus:
 - 208.1. minimālos jaunbūvējamu ielu platumus starp sarkanajām līnijām nosaka atbilstoši šo noteikumu 13. pielikumam;

- 208.2. minimālais piebraucamā ceļa koridora platums ir 4,5 m;
- 208.3. lielas ietilpības transportlīdzekļu novietnes (virs 200 transportlīdzekļiem) piebraucamā ceļa katras braukšanas joslas minimālais platums ir 3 m;
- 208.4. ielas šķērsprofilu precizē vai nosaka atkarībā no ielas kategorijas attiecīgā objekta būvniecības ieceres dokumentācijā vai detālplānojumā, paredzot iespēju nodrošināt gājēju un transportlīdzekļu satiksmi, kā arī inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju izvietojumu saskaņā ar pilsētas transporta un inženiertīklu attīstības shēmām, atbildīgo institūciju nosacījumiem un tehniskajiem noteikumiem, ievērojot transporta būvju un inženiertīklu projektēšanas normatīvu prasības. Nosakot ielas šķērsprofilu, precizē iespējamo apstādījumu risinājumu starp ielu sarkanajām līnijām un lietusūdeņu novadīšanas risinājumus (lietusūdeņu kanalizācijas būves, zaļos lietusūdeņu apsaimniekošanas risinājumus vai kombinētu sistēmu, kurā ir apvienoti abi iepriekš minētie lietusūdeņu novadīšanas veidi);
- 208.5. braukšanas joslu platumi ir no 2,75 m līdz 3,75 m, neskaitot drošības telpas;
- 208.6. ja plānotā vidējā diennakts satiksmes intensitāte nepārsniedz 70 automašīnas, pieļaujama ielas vai piebraucamā ceļa izbūve ar vienu braukšanas joslu, kuras minimālais platums ir 3,5 m, ievērojot nosacījumu, ka vienas braukšanas joslas ielām paredz izmainīšanās laukumus 6 m platumā un 15 m garumā un ne tālāk par 75 m vienu no otra;
- 208.7. ielās un piebraucamajos ceļos ar esošu vai plānotu vidējo diennakts intensitāti virs 70 automašīnām paredz brauktuvi ar vismaz divām braukšanas joslām.
209. Apbūves aizsardzības teritorijās un pilsētībūvniecības pieminekļos pieļaujamas atkāpes no noteikumiem par prasībām ielu un piebraucamā ceļa šķērsprofiliem, ņemot vērā konkrētās ielas vēsturisko plānojumu, ieseguma materiālus un labiekārtojumu.
210. Ietvi izbūvē, ievērojot šādas prasības:
- 210.1. vispārīgā gadījumā ietvi izbūvē abās ielas pusēs. Pamatojoties uz gājēju plūsmas izpēti, ielas posmā, kurā plānotā gājēju satiksmes intensitāte nepārsniedz 50 gājējus stundā, ietvi var izbūvēt tikai vienā ielas pusē;
- 210.2. jaunbūvējamām vai pārbūvējamām ielām pieļaujams neparedzēt ietves, bet piebraucamajiem ceļiem – gājēju ceļus, ja esošā vai plānotā vidējā satiksmes intensitāte nepārsniedz 70 automašīnas diennaktī un tiek paredzēta atbilstoša satiksmes organizācija;
- 210.3. vispārīgā gadījumā ielas apmales augstums ir no 10 cm līdz 15 cm. D un E kategorijas ielās un piebraucamajā ceļā, paredzot atbilstošu satiksmes organizāciju, to var pazemināt, izbūvējot augstumā no 4 cm līdz 8 cm;
- 210.4. gājēju pārejās un velosipēdu ceļu pārejās ietves izbūvē ar slīpumu līdz brauktuves līmenim vai brauktuvi paaugstina līdz ietves un velosipēdu ceļa līmenim. Ja tas ir tehniski iespējams, velosipēdu ceļa nobrauktuves vietas izbūvē bez ielas apmales.
211. Apgriešanās laukumus veido, ievērojot šādas prasības:

- 211.1. apgrīšanās laukumu veidi ir ietverti 6. pielikumā. Izņēmuma gadījumos vietas trūkuma dēļ apgrīšanās laukuma izmērus pieļaujams samazināt līdz 12 m x 12 m;
 - 211.2. apgrīšanās laukumu veido arī jaunbūvējama piebraucamā ceļa galā, ja strupceļa garums pārsniedz 50 m;
 - 211.3. apgrīšanās laukumu sabiedriskajam pasažieru transportam veido ar iekšējo diametru vismaz 20 m;
 - 211.4. apgrīšanās laukums nav izmantojams kā transportlīdzekļu novietne.
212. Velosipēdu ceļa un velojoslas brauktuves un drošības telpas platumus izvēlas atbilstoši satiksmes intensitātei un velo infrastruktūras veidam (velosipēdu ceļš vai velojosla, vienvirziena vai divvirzienu satiksme).
213. Attiecībā uz brauktuves noapaļojuma rādītājus ievēro šādas prasības:
- 213.1. ielas brauktuves noapaļojuma rādītājs krustojumā vai pievienojumā ar regulējamās satiksmes ielu un C kategorijas ielu ir vismaz 8 m, bet transporta laukumos – vismaz 12 m;
 - 213.2. ja tiek veikta ielas pārbūve, kā arī E kategorijas ielu krustojumos un pievienojumos pieļaujams samazināt ielas brauktuves noapaļojuma rādītājus krustojumā vai pievienojumā ar regulējamās satiksmes ielu un C kategorijas ielu attiecīgi līdz 5 m un 8 m. Lai samazinātu braukšanas ātrumu un dotu prioritāti gājējiem, D un E kategorijas ielās, saskaņojot risinājumu ar Rīgas domes Satiksmes departamentu, brauktuves noapaļojuma rādītājus var samazināt līdz 3 m;
 - 213.3. brauktuves noapaļojuma rādītājus nosaka atbilstoši paredzētajam autotransporta sastāvam.
214. Attiecībā uz ielu un piebraucamo ceļu segumu ievēro šādas prasības:
- 214.1. ielu brauktuves un ietves un piebraucamo ceļu brauktuves un gājēju celiņus ieklāj ar cieta segumu;
 - 214.2. E kategorijas ielai un piebraucamajam ceļam var izmantot dažāda veida nesaistītu minerālmateriālu segumus un transporta slodzei atbilstošu konstrukciju, nodrošinot transporta kustību jebkuros klimatiskajos apstākļos, līdz brīdim, kamēr nav izbūvēti visi zem ielas braucamās daļas plānotie inženiertīkli, vai tad, ja plānotā vidējā satiksmes intensitāte jaunbūvējamai E kategorijas ielai un piebraucamajam ceļam nepārsniedz 70 automašīnas diennaktī;
 - 214.3. veicot inženiertīklu izbūvi vai remontējot ielas segumu ārpus pilsētībūvniecības pieminekļiem un apbūves aizsardzības teritorijām, izvērtē iespējas saglabāt esošo kalto un nekalto akmens bruģi. Izvērtējot transporta plūsmu, vēsturiskās apbūves elementu saglabāšanas nepieciešamību un trokšņa piesārņojumu, būvvalde var atļaut B, C vai D kategorijas ielās kalto un nekalto akmens bruģi nomainīt ar citu segumu;

214.4. ierīkojot vai pārbūvējot ietves un gājēju celiņus dabas un apstādījumu teritorijās un citās teritorijās, kurās plānotā gājēju satiksmes intensitāte nepārsniedz 50 gājējus diennakts maksimālās intensitātes stundā, pieļaujami dažādi seguma veidi.

215. Gājēju ielas, gājēju ceļus, ietves, velosipēdu ceļus un velojoslas izbūvē ar tādu segumu un seguma konstrukciju, kas atbilst operatīvā un infrastruktūras uzturēšanas transporta satiksmes slodzei.

3.2. PRASĪBAS INŽENIERTEHNISKĀS APGĀDES TĪKLIEM UN OBJEKTIEM

216. Bez pieslēguma lokālai vai centralizētai ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmai aizliegts būvēt savrupmāju apbūves kompleksu vai rindu māju grupu, daudzdzīvokļu ēku, publisku būvi, rūpniecības uzņēmumu, atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumu, izņemot, ja objekta funkcionēšanai nepieciešamo notekūdeņu apjoms nepārsniedz 5 m³ diennaktī un nav iespējams pieslēgties pie esošajiem inženiertīkliem piegulošajā ielā.

217. Inženiertīklus un citas inženierbūves būvē, racionāli izmantojot teritoriju, enerģiju un dabas resursus, nodrošinot ērtu un drošu piekļuvi un tīklu apkalpes iespējas, kā arī iekļaušanos pilsētvidē un ainavā.

218. Pirms inženiertīklu vai citu objektu (tostarp labiekārtojuma elementu, vides reklāmas standu u.tml.) projektēšanas ielu teritorijā starp sarkanajām līnijām būvvaldē saņem inženiertīklu trašu ierādes atbilstoši ielu šķēršprofilu, ievērojot šādu kārtību:

218.1. būvniecības ierosinātājs iesniedz būvvaldē iesniegumu inženiertīklu trašu ierādei pēc tam, kad būvniecības ierosinātājs ir saņēmis tehniskos noteikumus no inženiertīklu īpašnieka (ja tāda nav – valdītāja);

218.2. būvniecības ierosinātājs iesniedz iesniegumu inženiertīklu trašu ierādei arī tad, ja nav nepieciešams saņemt tehniskos noteikumus no inženiertīklu īpašnieka (ja tāda nav – valdītāja), taču tiek projektēti inženiertīkli un citi objekti ielu teritorijā starp sarkanajām līnijām;

218.3. būvvalde sniedz atbildi uz iesniegumu, pievienojot atbildei inženiertīklu trašu ierādes plānu, kura derīguma termiņš ir divi gadi.

219. Teritorijās, kur žogi izvietoti pa iedibināto žogu līniju, kas atrodas ielu teritorijā starp sarkanajām līnijām, inženiertīklus atļauts izvietot arī zemes vienības iekšienē, joslā starp žogu un sarkano līniju.

220. Inženiertīklu izvietojumā un pārbūvē paredz tādu inženiertīklu izvietojumu un tehniskos risinājumus, lai pēc iespējas racionāli izmantotu ielas pazemes telpu, būvniecības ieceres dokumentācijā norādot visu esošo un plānoto inženiertīklu savstarpējo izvietojumu un ielu šķēršprofilus.

221. Vienlaicīgi ar ielu pārbūvi veic kompleksu esošo inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju pārbūvi, ja tas tehniski nepieciešams.

222. Pārbūvējot ielas, zem kuru brauktuvēm izvietoti pazemes inženiertīkli, paredz inženiertīklu pārvietošanu zem ietvēm un sadalošajām joslām, ja šāds risinājums ir tehniski un ekonomiski pamatots vai to atstāšana zem brauktuves nav pieļaujama inženiertīklu ekspluatācijas apstākļu dēļ. Esošo inženiertīklu saglabāšana, kā arī jaunu inženiertīklu

izvietošana kanālos un tuneļos zem brauktuvēm pieļaujama, ja tā ir attiecīgi pamatota, ievērojot šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības.

223. Ja lokālplānojumā vai detālplānojumā plānota tādu objektu būvniecība, kuru pieprasītā elektroenerģijas jauda sasniedz vai pārsniedz 5–15 MVA, plānošanas dokumentā paredz teritoriju jaunas 330 kV vai 110 kV apakšstacijas vai sadales punkta būvniecībai.
224. Transformatoru apakšstaciju izvieto būves pagrabā vai pirmajā stāvā ar atsevišķu ieeju no ārpusē vai paredz kompaktās transformatoru apakšstacijas uzstādīšanu.
225. Brīvi stāvošas transformatoru apakšstacijas apjomu projektē, ievērojot konkrēto pilsētas telpisko situāciju un apkārtējās apbūves raksturu, lai apakšstacija arhitektoniski iekļautos apkārtējās apbūves ainavā.
226. Jaunas 110kV un 330 kV transformatoru apakšstacijas būvē kā slēgtas apakšstacijas. To minimālais attālums no esošas dzīvojamās mājas, izglītības iestādes, veselības aprūpes iestādes vai sociālās aprūpes iestādes ir 30 m. Dzīvojamās mājas, izglītības iestādes, veselības aprūpes iestādes vai sociālās aprūpes iestādes minimālais attālums no esošas vaļējas 110 kV vai 330 kV transformatoru apakšstacijas ir 100 m. Šo attālumu var samazināt, ja netiek pārsniegts normatīvajos aktos noteiktais pieļaujamais trokšņa līmenis.
227. Atjaunojot, pārbūvējot vai ierīkojot jaunus elektriskos tīklus un elektronisko sakaru tīklus, tos izvieto pazemes kabeļu līnijās, izņemot 110kV un 330kV elektrolīniju pārbūvi, un situācijās, kad pazemes kabeļlīnijas nav iespējams izbūvēt esošo inženiertīklu izvietojuma dēļ. Šīs prasības neattiecas uz elektrotransporta kontakttīklu izbūvi.

3.3. PRASĪBAS APBŪVEI

3.3.1. Apbūves parametri

228. Teritorijas apbūvē ievēro apbūves parametrus atbilstoši attiecīgās teritorijas izmantošanas veidam.
229. Apbūves parametrus nosaka atbilstoši funkcionālajā zonā noteiktajam maksimālajam apbūves augstumam.
230. Perimetrālas apbūves veidošanā papildus ievēro perimetrālas apbūves noteikumos norādītos apbūves parametrus.
231. Brīvo zaļo teritoriju (B) nosaka šādi: $B=Z-L1-L2-L3+L4 \times K$, kur: Z – zemes vienības platība (m^2); L1 – visu ēku apbūves laukumu summa (m^2); L2 – piebraucamo ceļu aizņemtā platība (m^2); L3 – autostāvvietu aizņemtā platība (m^2); L4 – teritorija, ko var daļēji ieskaitīt brīvajā teritorijā, piemērojot šajos noteikumos noteiktos koeficientus; K – piemērojamais koeficients teritorijai, ko saskaņā ar šiem noteikumiem daļēji var ieskaitīt brīvajā teritorijā.
232. Brīvajā zaļajā teritorijā, piemērojot norādīto koeficientu, ieskaita šo noteikumu 7. pielikumā ietvertos zaļās infrastruktūras elementus.
233. Izstrādājot lokālplānojumu, kurā detalizē un precizē plānojumu un šos noteikumus, brīvās zaļās teritorijas aprēķinā var iekļaut arī citus zaļās infrastruktūras elementus, kas ietverti šo noteikumu 7. pielikumā. Lokālplānojumā nosaka arī zaļās infrastruktūras elementu izveidošanas un uzturēšanas kārtību.

234. Ja zemes vienībā atrodas ēka, kuras daļa tiek izmantota dzīvojamai funkcijai, vai vairākas būves, no kurām kāda ir dzīvojamā māja, brīvās zaļās teritorijas rādītāju zemes vienībai aprēķina kā to reizinājumu summu, kas iegūstama:
- 234.1. dzīvojamās funkcijas īpatsvaru (procentos no visas apbūvētās platības un būvju kopējās platības) reizinot ar dzīvojamās apbūves teritorijā noteikto brīvās teritorijas rādītāju;
- 234.2. pārējās funkcijas īpatsvaru (procentos no visas apbūvētās platības un būvju kopējās platības) reizinot ar attiecīgajā apbūves teritorijā noteikto brīvās teritorijas rādītāju.
235. Ja zemes vienības daļa atrodas transporta infrastruktūras teritorijā starp sarkanajām līnijām, tad, aprēķinot apbūves parametrus, to neskaita zemes vienības platībā.
236. Ja vienā zemes vienībā atrodas vairāki objekti, kuriem šajos noteikumos ir noteikti atšķirīgi apbūves parametri, apbūves parametrus aprēķina katram objektam atsevišķi, apbūves parametru aprēķināšanā neņemot vērā to zemes vienības daļu, kas funkcionāli nepieciešama pārējiem objektiem un ir noteikta, ņemot vērā šo objektu apbūves parametrus. Apbūves parametru aprēķinus pievieno būvniecības ieceres dokumentācijai.
237. Īpašos gadījumos, ja tas atbilst teritorijas plānošanas principiem un ja paredzētais objekts uzlabo pilsētas arhitektonisko tēlu un ainavu un nodrošina papildu pienesumu visu Rīgas iedzīvotāju interesēm nozīmīgā apbūvē, būvvalde var atļaut atkāpes no šādiem apbūves parametriem: 1) palielināt maksimālo apbūves intensitāti ne vairāk kā par 20% no šajos noteikumos atļautās maksimālās apbūves intensitātes; 2) samazināt minimālo brīvās zaļās teritorijas rādītāju ne vairāk kā par 5% no šajos noteikumos atļautā minimālā brīvās zaļās teritorijas rādītāja. Šādu atļauju būvvalde var sniegt, ja ir saņemts attiecīgs būvniecības ierosinātāja pamatojums, norādot uz sabiedrības ieguvumu un objektīviem apstākļiem, kuru dēļ ir nepieciešama atkāpe no noteiktajiem apbūves parametriem, kā arī tad, ja piekrišanu šādām atkāpēm ar lēmumu ir sniegusi Rīgas dome.
238. Ja zemes vienības daļā atrodas dabas un apstādījumu teritorija, maksimālo stāvu platību var palielināt par vērtību, kas atbilst attiecīgajā apbūves teritorijā (funkcionālajā zonā) noteiktajai apbūves intensitātei platībā, kas vienāda ar zemes vienības neapbūvējamās dabas un apstādījumu teritorijas platību.

3.3.2. Apbūves augstums un stāvu skaits

239. Būves augstumu mēra:
- 239.1. līdz galvenās dzegas augšējai malai, ja jumta slīpums ir 45 grādi vai mazāks vai ja ēkas būvapjoma daļa virs galvenās dzegas tiek veidota ar atkāpi un tā iekļaujas 45 grādu leņķa veidotā telpā, mērot no galvenās dzegas, un ja iekštelpu augstums virs augšējā stāva augšējā pārseguma nepārsniedz 2,4 m, savukārt, ja iekštelpu augstums virs augšējā stāva augšējā pārseguma pārsniedz 2,4 m, tad mēra līdz attiecīgā ēkas būvapjoma jumta korei vai parapeta augšējai malai;
- 239.2. līdz attiecīgā ēkas būvapjoma jumta korei vai parapeta augšējai malai, ja jumta slīpums ir lielāks par 45 grādiem vai ja ēkas būvapjoma daļa virs galvenās dzegas tiek veidota ar atkāpi un pārsniedz 45 grādu leņķa veidoto telpu, mērot no galvenās dzegas.

240. Būves augstumu nosaka, neņemot vērā būves arhitektonisko akcentu un tehniskās izbūves.
241. Veicot būvniecību lidostu tuvumā, saņem aviācijas nozares kompetentās institūcijas (valsts aģentūras "Civilās aviācijas aģentūra") saskaņojumu:
- 241.1. objektiem, kas atrodas 5 km zonā ap lidlauku "Rīga" un "Spilve" kontrolpunktiem, ja objekta absolūtais augstums pārsniedz 30 m v.j.l. zonā ap lidlauka "Spilve" kontrolpunktu un 40 m v.j.l. zonā ap lidlauka "Rīga" kontrolpunktu;
- 241.2. objektiem, kas atrodas 5–15 km tālās ietekmes zonā ap lidlauka "Rīga" aeronavigācijas iekārtām, kuru absolūtais augstums sasniedz 67 m v.j.l.
242. Ja šajos noteikumos nav noteikts citādi, atļauto būves augstumu nosaka, pieņemot, ka viena stāva augstums ir 3,5 m. Atļauto maksimālo būves augstumu nosaka, funkcionālajā zonā noteikto maksimālo stāvu skaitu reizinot ar 3,5 m un rezultātam papildus pieskaitot 1,5 m, izņemot savrupmāju apbūves teritorijas.
243. Neatkarīgi no teritorijas atļautās izmantošanas, savrupmāju apbūves maksimālais apbūves augstums ir 12 m, izņemot apbūves aizsardzības teritorijas.
244. Stāvu skaits būvei var būt lielāks nekā šajos noteikumos noteiktais maksimālais stāvu skaits, ja tās augstums atbilst atļautajam maksimālajam augstumam metros un tiek ievēroti noteiktajam maksimālajam apbūves augstumam, kas izteikts stāvu skaitā, paredzētie apbūves parametri. Šie nosacījumi neattiecas uz jaunbūvēm apbūves aizsardzības teritorijās un pilsētņēmniecības pieminekļos.
245. Arhitektoniskā akcenta augstākais punkts nedrīkst izvirzīties virs būves jumta vairāk par 20% no būves augstuma, izņemot reliģiska rakstura būves un sabiedriski nozīmīgas publiskas būves (kultūras, izglītības, ārstniecības iestādes un sporta būves).
246. Pieļaujamais apbūves augstums savrupmāju apbūves teritorijā (DzS3), mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā (DzM3), mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā (DzM4), daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā (DzD2), jauktas centra apbūves teritorijā (JC6), jauktas centra apbūves teritorijā (JC7) un transporta infrastruktūras teritorijā (TR3) apbūves aizsardzības teritorijās un pilsētņēmniecības pieminekļu teritorijās ārpus Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas ir noteikts šo noteikumu 1. pielikumā.
247. 30 m platā joslā no zemes vienības robežas ar zemes vienību, kurā atrodas likumīgi uzbūvēta savrupmāja vai dvīņu māja, vai ar zemes vienību, kura atrodas savrupmāju apbūves teritorijā (funkcionālajā zonā), apbūves augstums nedrīkst pārsniegt 4 stāvus.
248. Savrupmāju apbūves teritorijās vispārīgā gadījumā jaunbūves vai pārbūvējamas būves maksimālais augstums jebkurā tās punktā ir vienāds ar pusotru attālumu starp šī punkta projekciju uz zemes un robežu ar kaimiņu zemes vienību. Šo augstumu aprēķina, izmantojot šādu formulu: $H=1,5 \times L$, kur H – būves augstums (m); L – attālums no zemes vienības robežas līdz punktam (m), kurā mēra būves augstumu. Augstumu atļauts palielināt, saņemot kaimiņu zemes vienības īpašnieka saskaņojumu būvniecību regulējošajos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

249. Neatkarīgi no teritorijas atļautās izmantošanas maksimālo apbūves augstumu ražošanas ēkām un tehnoloģiskām (infrastruktūras) būvēm nosaka atbilstoši būves specifikai būvatļaujas projektēšanas nosacījumos.
250. Maksimālais apbūves augstums apbūves teritorijās, izņemot pilsētbūvniecības pieminekļus un apbūves aizsardzības teritorijas, ir noteikts ar šādiem soļiem (amplitūdu) – 3 stāvi, 6 stāvi, 9 stāvi un 12 stāvi. Maksimālo apbūves augstumu jauktas centra apbūves teritorijās un daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijās (DzD1) var palielināt šādā kārtībā:
- 250.1. teritorijās ārpus apbūves aizsardzības teritorijām un kultūras pieminekļiem maksimālo apbūves augstumu var palielināt par vienu stāvu, nemainot citus apbūves rādītājus, risinājumu izstrādājot un pamatojot būvprojektā. Būvprojekta sastāvā iekļauj apkārtējās apbūves struktūras un vizuālās ietekmes analīzi. Būvvalde ir tiesīga noteikt analīzes apjomu un vērtējuma kritērijus. Apbūves augstumu var palielināt, ja:
- 250.1.1. risinājums uzlabo apkārtnes pilsētbūvniecisko struktūru un pilsētainavas kvalitāti;
- 250.1.2. nerada negatīvu ietekmi uz kultūrvēsturisko vidi un kultūras pieminekļiem;
- 250.1.3. ja projektā paredzēts saglabāt esošu vēsturisko apbūvi un tajā konstatētās kultūrvēsturiskās vērtības, ja šāda apbūve ir projekta teritorijā;
- 250.2. teritorijās ārpus apbūves aizsardzības teritorijām un kultūras pieminekļiem maksimālo apbūves augstumu var palielināt viena soļa ietvaros (ne vairāk kā par 3 stāviem un ne vairāk kā līdz 12 stāviem), risinājumu pamatojot detālplānojumā;
- 250.3. maksimālo apbūves augstumu var palielināt vairāk nekā viena soļa ietvaros (vairāk nekā par 3 stāviem un ne vairāk kā līdz 12 stāviem), risinājumu pamatojot lokālplānojumā, kurā detalizē un precizē plānojumu un šos noteikumus atbilstoši teritorijas attīstības priekšlikumam;
- 250.4. maksimālo apbūves augstumu var noteikt lielāku par 12 stāviem, konkrēto teritorijas attīstības priekšlikumu pamatojot lokālplānojumā, ko izstrādā kā plānojuma grozījumus. Šajā gadījumā netiek noteikti apbūves augstuma palielinājuma soļi. Apbūvi virs 12 stāviem var būvēt, ja tā nepasliktina Rīgas vēsturiskā centra redzamības situāciju no jebkura skatu leņķa vai ja esoša apbūve jau aizsedz Rīgas vēsturisko centru un jaunā apbūve neaizsegs Rīgas vēsturiskā centra ielu skatu perspektīvas.
251. Ja, izstrādājot detālplānojumu, maksimālais apbūves augstums tiek palielināts viena soļa ietvaros (ne vairāk kā par 3 stāviem), maksimālo apbūves intensitāti un minimālo brīvās zaļās teritorijas rādītāju nosaka, ievērojot šādus nosacījumus:
- 251.1. ja detālplānojumā noteiktais maksimālais apbūves augstums ir 6 stāvi, maksimālo apbūves intensitāti var noteikt līdz 220%, bet minimālais brīvās zaļās teritorijas rādītājs ir 35%;
- 251.2. ja detālplānojumā noteiktais maksimālais apbūves augstums ir lielāks par sešiem stāviem, maksimālo apbūves intensitāti var noteikt līdz 320%, bet minimālais brīvās zaļās teritorijas rādītājs ir 30%.

252. Apbūves augstumu perimetrālās apbūves teritorijās nosaka atbilstoši šo noteikumu 3.3.7. apakšnodaļas prasībām.
253. Īpašos gadījumos ar būvvaldes lēmumu būves augstuma ierobežojumus var neattiecināt uz sporta būvēm un uz sabiedrības interesēm nozīmīgām publiskām ēkām: kultūras, izglītības, sabiedriskām (nekomerciālām) un ārstniecības iestādēm. Apbūves parametrus šādā gadījumā nosaka būvvaldes lēmumā.

3.3.3. Būvju izvietojums zemes vienībā un būvju izkārtojums

254. Nosakot minimālo attālumu starp ēkām, ēku minimālo attālumu no zemes vienības robežas un būvju attālumu līdz dzīvojamām telpām, ievēro insolācijas prasības, ugunsdrošības noteikumus, būvnormatīvus, šo noteikumu, Civillikuma, un citu normatīvo aktu prasības.
255. Minimālais savstarpējais attālums starp ēkām, no kurām vismaz viena ir daudzdzīvokļu ēka, izņemot iedibinātas perimetrālās apbūves teritorijas, ir šāds:
- 255.1. 15 m – starp 2–3 stāvu ēku garākajām fasādēm, tostarp, ja ēku garākās fasādes savstarpēji veido 45 grādu vai mazāku leņķi;
- 255.2. 20 m – starp 4 un vairāk stāvu ēku, kā arī ēku ar dažādu stāvu skaitu garākajām fasādēm, tostarp, ja ēku garākās fasādes savstarpēji veido 45 grādu vai mazāku leņķi;
- 255.3. 10 m – starp ēku īsākajām (gala) fasādēm, kurās ir dzīvojamo istabu logi, un starp vienas ēkas garāko fasādi un tai pretī izvietoto otras ēkas īsāko (gala) fasādi, tostarp, ja ēku fasādes savstarpēji veido 45 grādu vai mazāku leņķi.
256. Ja nevar noteikt, vai attiecīgā daudzdzīvokļu ēkas fasāde ir ēkas īsākā (gala) fasāde vai garākā fasāde, tad, nosakot minimālo attālumu starp šīm ēkām, ievēro insolācijas prasības un ugunsdrošības noteikumus.
257. Jaunu daudzstāvu apbūvi veido šajos noteikumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā attālumā no zemes vienības robežas, izvērtējot blakus esošajās zemes vienībās iespēju vēlāk uzbūvēt konkrētās teritorijas apbūvei un plānojuma situācijai atbilstošu būvi zemes vienības ārējā perimetrā, ievērojot minimālos attālumus starp būvēm un ugunsdrošības prasības. Šajā gadījumā būvprojektā ietver apbūvējamās teritorijas šķersgriezumu ar perspektīvā blakus esošajā zemes vienībā iespējamās būves shematisku attēlojumu, atbilstoši šajos noteikumos noteiktajam maksimālajam apbūves augstumam.
258. Izvietot būvi tā, ka vairāk nekā divas reizes (bet ne mazāk kā līdz minimālajam normatīvajos aktos noteiktajam rādītājam) tiek samazināta insolācija esošā dzīvojamā mājā, pieļaujams, veicot publiskās apspriešanas procedūru, bet, ja šāds insolācijas samazinājums būs savrupmājā, – saņemot tās īpašnieka saskaņojumu būvniecību regulējošajos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
259. Jaunas būves izvietojumu izvēlas tā, lai insolācijas apstākļi esošai apbūvei atbilstu vismaz normatīvajos aktos noteiktajiem minimālajiem rādītājiem vai arī nepasliktinātos, ja vēsturiskajā situācijā insolācija ir bijusi mazāka par normatīvajos aktos noteikto minimumu.
260. Minimālais attālums no dzelzceļa malējās sliedes līdz dzīvojamai mājai vai publiskai būvei ir 50 m. Ja ar tehniskiem paņēmieniem iespējams nodrošināt normatīvi pieļaujamā trokšņa

līmeņa nepārsniegšanu un avārijas gadījumā samazināt iespējamo negatīvo ietekmi uz cilvēkiem un būvēm, attālumu var samazināt, bet tas nedrīkst būt mazāks par 25 m no dzelzceļa malējās sliedes līdz dzīvojamai mājai vai publiskai būvei.

261. Minimālais attālums no publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras objekta, kurš iekļauts paaugstinātas bīstamības objektu sarakstā, malējās sliedes līdz jaunai dzīvojamai mājai vai publiskai ēkai, izņemot satiksmes un sakaru iestāžu ēkas, ir 100 m. Ja publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras objektam veikta riska novērtēšana un riska analīzes rezultātā noteikts pieņemams riska līmenis ($P_{let} \leq 1 \times 10^{-6}$), minimālo attālumu samazina līdz teritorijai ar šādu riska līmeni, bet tas nevar būt mazāks par 50 m no publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras objekta līdz dzīvojamai mājai vai publiskai ēkai.
262. Teritorijās ar iedibinātu perimetrālu apbūvi būvi izvieto ar fasādi uz iedibinātās būvlaides atbilstoši slēgtas vai atvērtas perimetrālās apbūves principiem.
263. Prasības apbūves izvietojumam gar piebraucamo ceļu:
 - 263.1. apbūves līnija gar piebraucamo ceļu ir 3 m, mērot no piebraucamā ceļa robežas vai transporta infrastruktūras teritorijas funkcionālās zonas robežas;
 - 263.2. ja gar piebraucamo ceļu ir iedibināta apbūves līnija (frontāla līnija, ko veido esošā apbūve, ja vismaz 50% ēku, kas izvietotas gar piebraucamo ceļu, atrodas uz šīs līnijas), būvi izvieto uz iedibinātās apbūves līnijas;
 - 263.3. gadījumos, kad nepieciešams izstrādāt lokālpārplānojumu vai detālpārplānojumu, apbūves līnijas gar piebraucamajiem ceļiem nosaka šo plānošanas dokumentu sastāvā, ievērojot šo noteikumu prasības.
264. Šajos noteikumos noteiktos attālumus var samazināt, ja to pieļauj citu normatīvo aktu prasības, bet gadījumos, kad ēkas, starp kurām paredzēts samazināt attālumu, atrodas dažādās zemes vienībās, arī saņemot attiecīgā blakus esošās zemes vienības īpašnieka piekrišanu būvniecību regulējošajos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

3.3.4. Būvlaides

265. Ja kvartālā ir iedibināta būvlaide, būves fasādi izvieto uz tās, izņemot:
 - 265.1. ja šajos noteikumos, lokālpārplānojumā vai detālpārplānojumā ir noteikta obligātā būvlaide;
 - 265.2. ja iedibinātā būvlaide ir ielas teritorijā starp sarkanajām līnijām (šo izņēmumu nepiemēro pilsētas maģistrāļu ilgtermiņa attīstības teritorijās (TIN28)).
266. Kvartālā, kur nav iedibinātas būvlaides vai iedibinātā būvlaide ir ielas teritorijā starp sarkanajām līnijām (izņemot pilsētas maģistrāļu ilgtermiņa attīstības teritorijas (TIN28)), minimālais attālums no sarkanās līnijas līdz būves fasādei (būvlaide) atkarībā no ielas kategorijas ir šāds:
 - 266.1. E kategorijas ielā – 3 m no sarkanās līnijas;
 - 266.2. D kategorijas ielā un izbūvētas vai būvprojektā paredzētas B kategorijas ielas vietējās satiksmes joslā – 6 m no sarkanās līnijas;
 - 266.3. C kategorijas ielā – 9 m no sarkanās līnijas;

- 266.4. B kategorijas ielā – 15 m no sarkanās līnijas;
267. Pilsētas maģistrāļu ilgtermiņa attīstības teritorijās (TIN28) nepiemēro minimālo būvlaidi, bet ēka nedrīkst atrasties satiksmes telpā un to nedrīkst šķelt sarkanā līnija.
268. Zemes vienībā, kur nav iedibinātas būvlandes, būvi izvieta, ievērojot šādus nosacījumus:
- 268.1. kvartālā, kur ir iedibināti apbūves izvietojuma principi (kompozīcija), būvi izvieta, atbilstoši šiem principiem, saglabājot būvju izvietojuma vienoto kompozīciju kvartālā;
- 268.2. kvartālā, kur nav iedibinātu apbūves izvietojuma principu (kompozīcijas), ēkas var izvietot gan ar fasādi uz būvlandes, gan ar atkāpi no tās;
- 268.3. ja kvartāla robežās ir vairākkārtīgi lauzīta sarkanā līnija, būvlaidi nosaka būvprojektā, ievērojot šajos noteikumos noteiktos attālumus un aprēķinot vidējo attālumu.
269. Ja teritorijā nav iedibinātas vai lokālpilānojumā vai detālpilānojumā noteiktas būvlandes, ēkas novietojumu (būvlaidi) pamato, veicot apbūves izvietojuma analīzi ielas frontē vismaz kvartāla robežās kopsakarībā ar pilsētbūvniecisko struktūru apkārtnē. Analīzes materiālus pievieno būvniecības iecerei. Būvlaidi nosaka būvniecības ieceres dokumentācijā, pamatojoties uz analīzes materiālu (secinājumiem).
270. Nosacījumi būvlaidēm apbūves aizsardzības teritorijās ir ietverti šo noteikumu 1. pielikumā.
271. Izņēmuma gadījumos būvi var izvietot ar atkāpi no iedibinātās vai obligātās būvlandes, piemēram, lai saglabātu dendroloģiski un ekoloģiski vērtīgu koku, dižkoku vai ainaviski izteismīgu koku, lai veidotu publiski pieejamu priekšpagalmu, kas nepieciešams pilsētas zaļā tīklojuma sistēmas papildināšanai, u.tml.

3.3.5. Redzamības brīvlauki

272. Būvi pie ielas un dzelzceļa vienlīmeņa šķērsojuma aizliegts izvietot tā, ka tiek ierobežota redzamība Ministru kabineta noteikumos par dzelzceļa pārbrauktuvju un pāreju ierīkošanu, aprīkošanu, apkalpošanu un slēgšanu noteiktajos attālumos.
273. Redzamības brīvlauki, kuru zonā nodrošina redzamību atbilstoši normatīvo aktu prasībām, ir noteikti šo noteikumu 8.pielikumā. Redzamību nodrošina vismaz augstuma starp 0,8 m un 2,5 m līmenī no zemes (ielas seguma virsmas).
274. Ja esošā apbūve neļauj izveidot nepieciešamo redzamības brīvlauku, gājēju un transporta kustības drošību nodrošina ar ceļu satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem.

3.3.6. Prasības priekšpagalmiem

275. Apbūvētai zemes vienībai, kas robežojas ar ielas vai laukuma sarkano līniju vai vairāku ielu sarkanajām līnijām, veido priekšpagalmu, izņemot šādus gadījumus:
- 275.1. ja ēka atrodas uz sarkanās līnijas;
- 275.2. lielmēroga dzīvojamās apbūves teritorijās, kur apbūve veidota, neievērojot zemes vienību robežas;
- 275.3. rūpnieciskās apbūves teritorijās (R).

276. Katrā zemes vienībā veido vienu priekšpagalmu. Ja zemes vienībā ir vairākas galvenās ēkas, katrai ēkai atsevišķi nosaka vienu priekšpagalmu.
277. Gadījumos, kad zemes vienība robežojas ar vairākām ielām, priekšpagalmu veido, ievērojot šādus principus:
- 277.1. ja kvartālā ir iedibināta priekšpagalmu izkārtojuma organizācija, priekšpagalmu zemes vienībā veido atbilstoši tai;
- 277.2. ja kvartālā nav iedibinātas priekšpagalmu izkārtojuma organizācijas, veidojot priekšpagalmu, izvērtē pilsēt būvniecisko situāciju (esošās apbūves izvietojumu un potenciāli iespējamās apbūves izvietojumu, tās izkārtojumu pret publisko ārtelpu, insolāciju, ielas telpu veidojošos apstādījumus u.tml.) attiecīgās ielas posmā viena kvartāla garumā un ēkas arhitektūru;
- 277.3. ja kvartālā nav iedibinātas priekšpagalmu organizācijas un skaidru pilsēt būvnieciskās situācijas diktētu parametru priekšpagalma izkārtojumam, priekšpagalmu veido pret ielu vai laukumu, no kuras nodrošināta piekļūšana zemes vienībai un apbūvei tajā;
- 277.4. ja zemes vienībā ir izvietotas vairākas galvenās ēkas, priekšpagalmu un tā konfigurāciju veido, ņemot vērā iepriekšminētos principus.
278. Ja apbūvētā zemes vienībā atbilstoši šo noteikumu prasībām ir iespējams uzbūvēt vairākas galvenās ēkas, jaunu galveno ēku, ievērojot būvlaidi, var būvēt priekšpagalmā.
279. Priekšpagalmā atļauts ierīkot stādījumus un labiekārtojumu, tostarp gājēju celiņus un piebrauktuves pie ēku ieejām. Priekšpagalmos ārpus pilsēt būvniecības pieminekļu un apbūves aizsardzības teritorijas atļauts izvietot arī autostāvvietas, ievērojot šādus noteikumus:
- 279.1. vispārīgā gadījumā maksimālais autostāvvietu skaits ir 30% no šo noteikumu 2. pielikumā noteiktā objektam nepieciešamo autostāvvietu skaita;
- 279.2. autostāvvietas zemes vienībās ar rindu māju apbūvi ierīko, aizņemot ne vairāk par pusi no ielas frontes; pārējā priekšpagalma daļā veido apstādījumus;
- 279.3. savrupmāju apbūvē priekšpagalmā atļauts izvietot visas nepieciešamās autostāvvietas;
- 279.4. autostāvvietas aizliegts izvietot plānošanas dokumentā vai būvprojektā noteiktajā apstādījumu joslā gar ielu.
280. Priekšpagalmu nedrīkst izmantot atklātai ārpus telpu uzglabāšanai un izvietot tajā palīgēkas, izņemot gadījumu, ja palīgēkas novietošanas iespējas citur zemes vienībā ir ierobežotas, piemēram, zemes vienības konfigurācijas, esošās apbūves vai insolācijas dēļ.
281. Vienas zemes vienības pagalmu vai tā daļu nevar uzskatīt par citas zemes vienības pagalmu vai tā daļu, izņemot šajos noteikumos paredzētos gadījumus, vai tad, ja ir izveidots koplietošanas pagalms.
282. Perimetrālas apbūves teritorijās papildus ievēro tajās noteiktās prasības pagalmiem.

283. Šajos noteikumos noteiktās prasības priekšpagalmiem attiecas arī uz zemes vienībām, kas tieši nerobežojas ar sarkano līniju (starp zemes vienības robežu un sarkano līniju ir neapbūvējama zemes vienība (starpgabals) vai zemes vienības daļa atrodas ielas teritorijā starp sarkanajām līnijām).

3.3.7. Perimetrālās apbūves noteikumi

284. Šī nodaļa satur speciālus noteikumus, kas papildus vispārējam šo noteikumu regulējumam attiecināmi uz perimetrālās apbūves teritorijām.

285. Perimetrālās apbūves teritorijas ir attēlotas šo noteikumu 1. pielikumā un 14. pielikumā. Jaunas vai atjaunojamas perimetrālās apbūves teritorijas var noteikt, izstrādājot lokālpilnojomu. Lokālpilnojumā ietver apbūves izvietojuma analīzi ielas frontē vismaz kvartāla robežās.

286. Perimetrālās apbūves teritorijās galvenās ēkas kvartāla ārējā perimetrā izvieto ar fasādi uz sarkanās līnijas vai iedibinātās būvlaides, izņemot šādus gadījumus, kad ēku var attālināt no būvlaides:

286.1. ja vēsturiskā apbūve ir izvietota ar atkāpi no būvlaides;

286.2. tiek saglabāts ielas telpā eksponēts dārzs, atsevišķi koki un to lapotne.

287. Ja ēku neizvieto uz būvlaides, to var izvietot tikai tādā attālumā no ielas sarkanās līnijas, kas nodrošina iespēju vēlāk uzbūvēt konkrētā kvartāla apbūves un plānojuma situācijai raksturīgu ēku kvartāla ārējā perimetrā, ievērojot nepieciešamos attālumus starp ēkām un insolācijas prasības. Šajā gadījumā būvprojektā ietver zemes vienības apbūves šķērsriezumu ar perspektīvā iespējamās ēkas shematisku attēlojumu, pieņemot konkrētajā apbūves situācijā pieļaujamos maksimālos apbūves augstuma nosacījumus.

288. Būves galvenās dzegas augstums nedrīkst pārsniegt ielas platumu starp sarkanajām līnijām projektējamās būves vietā un šajos noteikumos noteikto maksimālo apbūves augstumu. Ja būvi izvieto ar atkāpi no sarkanās līnijas, būves augstums nedrīkst pārsniegt attālumu starp ielas pretējās puses sarkano līniju un šīs būves būvlaidi, kā arī 24 m.

289. Ja iela starp sarkanajām līnijām gar apbūvējamo zemes vienību nav vienādā platumā, tad būves augstumu nosaka pēc ielas platumā pret zemes vienības frontes viduspunktu.

290. Ielu stūros būvju augstums, kāds atļauts pie platākās ielas, ir atļauts arī būves daļai gar šaurāko ielu, bet tikai tādā attālumā no platākās ielas stūra, kas nepārsniedz divkārtu šaurākās ielas platumu.

291. Ielas frontē izvietotās galvenās ēkas vai ēkas daļas maksimālais platums perpendikulāri ielai (dziļums) ir 12,5 m. Ja ēku izvieto ar uguns mūri uz zemes vienības sānu robežas, uguns mūra garums drīkst pārsniegt 12,5 m vienīgi tad, ja attiecīgajā kaimiņu zemes vienībā ir esoša ēka ar garāku uguns mūri.

292. Ielas frontē izvietoto ēku fasāžu izvirzījumi (erkeri, balkoni u.c.) nedrīkst atrasties zemāk par 4 m virs ietves līmeņa, un tie drīkst izvirzīties ielas telpā ne vairāk par 50% no ietves platumā, bet ne vairāk kā 1,5 m platumā.

293. Iekškvartāla brīvēstāvošā apbūvē pagalmu platību nosaka saskaņā ar insolācijas un ugunsdrošības normām.
294. Apbūves parametri attiecas tikai uz zemes vienības daļu, kas nav apbūvēta ar perimetrālo apbūvi, – ēku vai ēkas apjoma daļu ar ielas fasādi. Apbūves parametru aprēķinos izmanto šīs zemes vienības daļas platību un tajā esošās apbūves platības saskaņā ar vispārējiem attiecīgā rādītāja aprēķināšanas noteikumiem.

3.3.8. Atkritumu konteineru (tvertņu) novietnes, sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punkti un citi atkritumu saimniecības objekti

295. Projektējot būvi, izņemot savrupmāju vai dvīņu māju, zemes vienībā vienlaikus plāno sadzīves atkritumu apsaimniekošanu saskaņā ar sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumiem un šo noteikumu prasībām un veido atkritumu konteineru (tvertņu) novietnes vai sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punktu atbilstoši prognozētajam atkritumu apjomam. Būvi nodrošina ar atkritumu konteineru (tvertņu) novietnēm vai sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punktu pirms būves nodošanas ekspluatācijā.
296. Projektējot būvi vai veicot būves pārbūvi, atkritumu konteineru (tvertņu) novietnes vai sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punktu neizvieto priekšpagalmā.
297. Pie daudzdzīvokļu mājām, izglītības un veselības aprūpes iestādēm un citām publiskām ēkām veido segtu vai pazemē iebūvētu atkritumu konteineru (tvertņu) novietni vai sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punktu, kas atbilst publiskās ārtelpas estētiskajām un sanitāri higiēniskajām prasībām.
298. Segtas sadzīves atkritumu un šķiroto atkritumu konteineru (tvertņu) novietnes var izvietot pie ēkas, ēkās un transportlīdzekļu novietnēs.
299. Pie publiskām ēkām, degvielas uzpildes stacijām, tirdzniecības un pakalpojumu objektiem, kuru platība pārsniedz 2000 m², un sabiedriskā transporta maršruta galapunktiem veido sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punktu.
300. Šķiroto atkritumu savākšanas laukumu, atkritumu šķirošanas un pārkraušanas centru vai staciju, atsevišķu veidu bīstamo atkritumu vai ražošanas atkritumu savākšanas punktu, atsevišķu veidu bīstamo atkritumu savākšanas punktu ārstniecības iestādēs, videi kaitīgu preču atkritumu savākšanas punktu un bioloģiski noārdāmo atkritumu kompostēšanas vietu nodrošina ar lietuvu notekūdens attīrīšanas iekārtām, kuras pieslēdz centralizētajai lietuvuūdens kanalizācijas sistēmai. Ja nav pieejama centralizēta lietuvuūdens kanalizācijas sistēma, ir jānodrošina lietuvuūdens savākšana un attīrīšana atbilstoši normatīvo aktu, tai skaitā Rīgas domes saistošo noteikumu par Rīgas pilsētas hidrogrāfiskā tīkla lietošanu un uzturēšanu, prasībām.

3.3.9. Nožogojumi

301. Nožogojumu ielas pusē izvieto pa sarkano līniju, izņemot pilsētas maģistrāļu ilgtermiņa attīstības teritoriju (TIN28). Pilsētas maģistrāļu ilgtermiņa attīstības teritorijās (TIN28) vispārīgā gadījumā nožogojumu izvieto gar transporta infrastruktūras teritorijas (TR1) robežu, bet, ja tādas nav, nožogojuma novietni saskaņo ar būvvaldi, nodrošinot piekļūšanas iespējas un ievērojot citas šo noteikumu prasības. Apbūves aizsardzības teritorijās un kultūras

pieminekļu teritorijās nožogojuma novietojumu saskaņo būvvalde, ņemot vērā vēsturisko situāciju, ja tāda ir konstatējama.

302. Nožogojumu būvē vai ierīko, ievērojot šādus noteikumus:
- 302.1. zemes vienību var nožogot ar žogu, dzīvžogu vai kombinējot šos abus nožogojuma veidus. Dzīvžoga stādījumi nedrīkst atrasties ielas satiksmes telpā un traucēt satiksmi tajā;
 - 302.2. nožogojuma veidu, dizainu un krāsojumu stilistiski saskaņo ar ēku arhitektūru zemes vienībā un blakus esošo zemes vienību nožogojumiem. Kvartāla robežās nožogojumus veido vienā augstumā;
 - 302.3. žoga krāsošanai izmanto pret laika apstākļu ietekmi un mehāniskiem bojājumiem izturīgu krāsu. Dabisko akmeni, keramiku un cēlapmetumu žogā nekrāso;
 - 302.4. žoga maksimālais augstums gar ielu ir 1,8 m un tā caurredzamība ir vismaz 30%, ja normatīvajos aktos nav noteiktas citas prasības un ja šis žogs nav prettrokšņa ekrāns. Žoga augstumu mēra no ielas (ietves) līmeņa. Ja reljefa starpība starp ielu un zemes vienību ir lielāka par 1,3 m, būvvalde izvērtē situāciju un nosaka žoga augstumu pret ielu;
 - 302.5. necaurredzamu žogu atļauts izbūvēt vieglās un smagās rūpniecības uzņēmumu un pirmapstrādes uzņēmumu apbūvē, atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes uzņēmumu apbūvē, noliktavu apbūvē, energoapgādes uzņēmumu apbūvē, aizsardzības un drošības iestāžu apbūvē.
303. Aizliegta dzeloņdrāšu izmantošana žogos, izņemot, ja to paredz normatīvie akti.
304. Aizliegts nožogot un sadalīt ar žogu publiskās ārtelpas teritorijas, izņemot parkus un skvērus.
305. Visās teritorijās atļauts nožogot bērnu rotaļlaukumu ar caurredzamu žogu, kas nav augstāks par 1,2 m.
306. Aizliegts nožogot atsevišķu zemes vienību lielmēroga dzīvojamās apbūves teritorijās, izņemot situāciju, ja tiek nožogots viss daudzdzīvokļu māju kvartāls, zemes vienība ar savrupmāju apbūvi vai, ja šajos noteikumos vai citos normatīvajos aktos ir noteikts citādi.
307. Transportlīdzekļu novietnes atļauts iežogot, ja žoga augstums nepārsniedz 1,50 m un tas tiek veidots kompleksā ar dzīvžogu.

3.3.10. Fasāžu krāsojums un elementi

308. Fasādes krāsu risinājumu saskaņo būvvalde. Krāsu risinājuma priekšlikumā ietver analīzi par objekta krāsu risinājuma saskaņotību ar zemes vienībā un tai blakus esošās zemes vienībās esošo apbūvi.
309. Būves krāsu risinājuma priekšlikumu vienlaicīgi vizuāli uztveramā teritorijā (ielas posmā, skvērā, parkā u.tml.) izstrādā tā, lai saglabātu šīs teritorijas kā vienotas apbūves grupas pilsēt būvniecisko vērtību.
310. Būvi krāso atbilstoši arhitektūras stila īpatnībām un vēsturiskajām tradīcijām.

311. Perimetrālās apbūves teritorijā būves fasādei veido harmonisku, tonāli sabalansētu krāsu risinājumu (blakus esošu būvju fasādēm nav pieļaujams krasi atšķirīgs, kontrastējošs, no konteksta izrauts, kā arī viena toņa krāsu risinājums).
312. Būves daļu krāsojumu un apdari veido būves arhitektoniskā dalījuma robežās (cokols, cokolstāvs, uguns mūris u.c.). Aizliegts atšķirīgs krāsojums un apdare atsevišķiem būves fasādes fragmentiem, izņemot, ja tas paredzēts būvniecības ieceres dokumentācijā kā arhitektonisks izteiksmes līdzeklis.
313. Kultūrvēsturiski vērtīgai būvei un būvei ar nelielu kultūrvēsturisku vērtību, kā arī būvei ar laikmetu raksturojošām iezīmēm un arhitektoniskām detaļām aizliegts siltināt fasādi un veidot skaņas izolāciju (dubulto fasādi) no ārpuses. Šī prasības neattiecas uz lielpaneļu ēkām un ēkām ar lielpaneļu daļām, kas būvētas atbilstoši tipveida (sērijveida) projektiem.
314. Atjaunojot vai pārbūvējot vēsturisku būvi:
- 314.1. lieto oriģinālajam krāsu risinājumam atbilstošas vai līdzvērtīgas krāsas;
 - 314.2. aizliegts izmantot spīdīgu fasādes krāsojumu;
 - 314.3. aizliegts krāsot dabisko akmeni, dekoratīvo keramiku, apdares ķieģeļus un cēlapmetumu fasādes apdarē;
 - 314.4. zeltījumu un spilgtus toņus atļauts izmantot tikai detaļās atbilstoši kultūrvēsturiskās izpētes datiem;
 - 314.5. aizliegts vienkāršot fasādes apdari.
315. Atjaunojot vai pārbūvējot vēsturisku būvi vai iedibinātai apbūvei piederīgu būvi, lieto būvē sākotnēji izmantotajiem fasādes apdares materiāliem līdzvērtīgu materiālu.
316. Tehniskas iekārtas vai palīglīdzekļus (satelīntenas, ventilācijas sistēmas un citas tamlīdzīgas tehniskās iekārtas vai palīglīdzekļus) aizliegts izvietot uz būves ielas fasādes, izņemot, ja šādiem veidojumiem ir arhitektoniska vērtība, tie nepasliktina būves arhitektonisko veidolu un ir paredzēti atbilstoši saskaņotā būvniecības ieceres dokumentācijā.
317. Daudzdzīvokļu ēkas lodžijas aizstiklo, ievērojot šādus nosacījumus:
- 317.1. tipveida (sērijveida) daudzdzīvokļu māju dzīvokļu lodžiju aizstiklošanai piemēro šo noteikumu 20. pielikumā ietvertos paraugus. Izvēlētais tipveida risinājums ir uzskatāms par attiecīgās fasādes lodžiju aizstiklojuma skici saskaņā ar ēku būvnoteikumu regulējumu;
 - 317.2. citu dzīvojamo ēku lodžiju aizstiklošanu risinājumu izstrādā, izmantojot bezrāmja aizstiklojumu vai atbilstoši ēkas būvniecības ieceres dokumentācijā saskaņotajam risinājumam.

3.3.11. Pazemes būves un pazemes stāvi

318. Pirms pazemes būves vai pazemes stāvu projektēšanas veic hidroģeoloģisko izpēti normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un saņem kvalificēta arborista atzinumu, lai noteiktu

pazemes būves vai pazemes stāvu potenciālo ietekmi uz vidi un saglabājamiem kokiem konkrētajā objektā un apkārtējās teritorijās.

319. Pazemes būves vai būves ar pazemes stāviem būvprojektā paredz tehniskos risinājumus, nodrošinot apstādījumu saglabāšanai nepieciešamo hidroloģisko režīmu būvniecības laikā un būves tālākajā ekspluatācijā.
320. Pazemes būve vai tās daļa, kas izvietota brīvajā zaļajā teritorijā, nedrīkst aizņemt vairāk par 30% no minimāli nepieciešamās brīvās zaļās teritorijas platības zemes vienībā.

3.3.12. Stihiju postījumu atjaunošana

321. Īpašnieks ir tiesīgs atjaunot ugunsgrēkā vai dabas stihiju rezultātā nopostītu vai daļēji nopostītu būvi tajās pašās pamatdimensijās atbilstoši agrāk esošajam veidolam un tajā pašā vietā, ievērojot šo noteikumu prasības un saskaņojot būvniecību normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, izņemot, ja:
- 321.1. nopostītā būve atradās neatbilstošā zemes vienībā vai neatbilstošas izmantošanas zemes vienībā;
- 321.2. nopostītā būve atradās starp ielu sarkanajām līnijām.
322. Neatbilstošā zemes vienībā vai neatbilstošas izmantošanas zemes vienībā nopostītu būvi atjauno tā, lai būve atbilstu plānojumam.
323. Apstādījumus publiskajā ārtelpā atjauno visās teritorijās, kur tie paredzēti, atbilstoši plānošanas dokumentiem vai būvprojektam.

3.4. PRASĪBAS TERITORIJAS LABIEKĀRTOJUMAM

3.4.1. Labiekārtojuma infrastruktūras, citu ārtelpas elementu un īslaicīgas lietošanas būvju izvietojuma kārtība

324. Labiekārtojuma infrastruktūru izvieto zemes vienībā, kurā atrodas objekts, kura funkcionēšanai šī infrastruktūra nepieciešama. Esošu labiekārtojuma infrastruktūru aizliegts likvidēt, izņemot, ja iespējams to pārcelt uz citu zemes vienību, nodrošinot funkciju un apjoma saglabāšanu. Labiekārtojuma infrastruktūru atļauts izvietot citā zemes vienībā, nekā atrodas objekts, kura funkcionēšanai tā nepieciešama, risinājumu pamatojot detālplānojumā, ja citos normatīvajos aktos nav noteikts citādi.
325. Īslaicīgas lietošanas būvēm piemēro tādas pašas prasības kā pastāvīgajam būvēm, izņemot stādījumu veidu.
326. Prasības ielu tirdzniecības vietu iekārtojumam un publiskajiem pasākumiem nosaka pašvaldības saistošajos noteikumos.
327. Tēlniecības objektus ar atceres vai piemiņas nozīmi uzstāda tikai pēc Rīgas domes Pieminekļu padomes pozitīva slēdziena saņemšanas.
328. Vienā pārskatāmības posmā (ielas posmā vismaz viena kvartāla garumā, skvērā, parkā u.tml.) atļauts uzstādīt tikai viena veida (dizaina) vai savstarpēji stilistiski saskaņotus

funkcionāli nepieciešamos ārtelpas elementus (atkritumu tvertnes, velonovietnes, soliņus u.tml.), kuru etalonmodelis saskaņots būvvaldē.

329. Markīžu izvietojumu saskaņo būvvaldē, un tās izvietoj, ievērojot šādas prasības:

329.1. virs skatlogiem pirmajā stāvā atļauts izbūvēt markīzes, kuru projekcija uz zemes nav tuvāk par 0,5 m brauktuvei un kuru apakšējā mala ir vismaz 2,2 m virs ietves līmeņa, ja to pieļauj ēkas arhitektoniskais risinājums un pilsētvides situācija;

329.2. daudzdzīvokļu mājām, kuru pirmā stāva telpām ir publiska funkcija, pirmajā stāvā izvietoj vienota stila un izmēra markīzes;

329.3. aizliegts izvietot markīzes augstāk par pirmo stāvu, ja tās izvietoj tikai pie viena vai dažiem logiem;

329.4. markīzes daudzdzīvokļu mājās atļauts izvietot augstāk par pirmo stāvu tikai tādā gadījumā, ja izstrādāts komplekss risinājums un ir nodrošināta šī risinājuma vienlaicīga īstenošana visai mājai kopumā.

3.4.2. Apgaismojums, apgaismes ķermeņi

330. Teritorijas minimālais apgaismojums, izvietojot apgaismes ķermeņus ārtelpā, ir šāds:

330.1. atklātām transportlīdzekļu novietnēm, daudzdzīvokļu dzīvojamu māju pagalmu teritorijām – 5–10 lx;

330.2. pie sabiedriski nozīmīgām būvēm – 30–40 lx;

330.3. parkos, skvēros – 5–15 lx;

330.4. C kategorijas ielām – 1–2 cd/m²;

330.5. D kategorijas ielām – 0,75–1 cd/m²;

330.6. piebraucamajiem ceļiem un E kategorijas ielām – 0,75 cd/m².

331. Funkcionāli nepieciešamo ieejas mezglu apgaismojumu paredz visām publiskām ēkām.

332. Prasības būvju un teritoriju dekoratīvajam izgaismojumam ikdienas režīmā un svētkos:

332.1. atļauts vienlaikus izstrādāt un uzstādīt būves izgaismojumu ikdienas un svētku režīmā;

332.2. būves izgaismojumam izmanto gaismas toņus no vēsi baltas līdz silti dzeltenai;

332.3. būves izgaismojumu veido saskaņā ar būves arhitektūru, radot vienotu būves izgaismojuma kompozīciju, kas akcentē arhitektoniski vērtīgākos elementus un detaļas;

332.4. ja būve atrodas tuvumā publiski un arhitektoniski nozīmīgai būvei (piemēram, baznīcai, muzejam, teātrim, arhitektūras piemineklim vai cita veida telpiska akcenta būvei), kas veido dominanti apkārtējā pilsētvidē, tad to izgaismo tā, lai izgaismojums veidotu fonu šai dominantei;

- 332.5. ja būve arhitektoniski veido dominanti (piemēram, baznīca), stūra akcentu vai cita veida telpisku akcentu, to izgaismo tā, lai šī dominante izceltos apkārtējā pilsētvidē;
- 332.6. aizliegti šādi izgaismojuma veidi un efekti:
- 332.6.1. stroboskopu efekti;
 - 332.6.2. izgaismojums, kas vizuāli deformē būves fasādes arhitektūru;
 - 332.6.3. atsevišķas detaļas izgaismojums, kas neveido būves izgaismojuma koptēla kompozīciju;
 - 332.6.4. kontrastains izgaismojums, kas saraibina būves fasādes arhitektūras kompozīciju;
 - 332.6.5. tāds gaismekļu izvietojums, kurā gaismekļi, minimāli izgaismojot fasādi, vērsti debesīs;
 - 332.6.6. izgaismojums, kas virzīts tā, ka gaisma spīd dzīvojamo māju dzīvokļu logos;
- 332.7. fasāžu apgaismojuma nosacījumus būvei, kas ir kultūras piemineklis, nosaka, veicot būves arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju vai kultūrvēsturisko izpēti;
- 332.8. svētku apgaismojumam uz laika posmu, kas nepārsniedz vienu mēnesi, pieļaujama krāsainu gaismu izmantošana un dekoratīvu mākslas projekciju uzstādīšana.
333. Elektropievadu izvadīšanu no blakusesošas telpas, nodrošinot ieejas mezgla vai citu funkcionāli nepieciešamo apgaismojumu, kā arī īslaicīgas mākslas akcijas bez fasādes bojājumiem un gaismas projekcijas uz fasādes (uz laika posmu, kas nepārsniedz 3 mēnešus) saskaņo ar būvvaldi.
334. Ielu apgaismošanai izmanto virs ielām iekārtus vai pie stabiem piestiprinātus gaismas ķermeņus. Vizuāli vienlaicīgi uztveramā ielas posmā vai kvartālā izmanto arhitektoniski saskanīgus gaismas ķermeņus.
335. Ielās vai piebraucamajos ceļos, kuru platums nepārsniedz 10 m, var izmantot pie ēku fasādēm piestiprinātus gaismas ķermeņus.
336. Laukumu un skvēru apgaismošanai lieto gaismas ķermeņus uz stabiem, nodrošinot stabu augstuma un gaismas ķermeņu veida saskanību laukuma vai skvēra robežās.
337. Ierīkojot un pārbūvējot galvenos gājēju ceļus parkos, mežaparkos, kapsētās un citās publiskās ārtelpas teritorijās, tajos izbūvē ielu apgaismojuma infrastruktūru un nodrošina apgaismojumu diennakts tumšajā laikā.
338. Gaismas ķermeņus pieslēdz elektrotīklam ar pazemē izbūvētiem kabeļiem vai kabeļiem, kas iebūvēti ēku sienās. Kabeļi nedrīkst būt redzami ēku fasādēs.
339. Elektrotransporta kontakttīklu, satiksmes regulēšanas tehnisko līdzekļu u.c. gaisa vadu atsaites var piestiprināt pie ēkas fasādes, pirms tam saņemot attiecīgās ēkas īpašnieka piekrišanu.

3.4.3. Daudzdzīvokļu māju un to teritoriju labiekārtojums

340. Jaunbūvējamā daudzdzīvokļu mājā vai pie tās izbūvē vismaz šādas koplietošanas telpas vai būves:
- 340.1. telpu vai novietni bērnu ratiņiem;
 - 340.2. slēgtu velonovietni.
341. Jaunu daudzdzīvokļu māju teritorijās izbūvē (ierīko) labiekārtojumu, ievērojot šādas prasības:
- 341.1. apstādījumu minimālā platība – 5 m² uz vienu dzīvokli;
 - 341.2. rotaļlaukuma aprēķina platība – 0,5 m² uz vienu dzīvokli (vai laukumu kopējā aprēķina platība, ja tādi ir vairāki);
 - 341.3. rotaļlaukuma minimālā platība – 25 m²;
 - 341.4. pagalmā vai ēkā (terasē, jumta dārzā u.tml.) ierīko kopēju mierīgās atpūtas vietu pieaugušajiem;
 - 341.5. ja tuvākajā apkārtnē (500 m) nav publiski pieejams pašvaldības sporta vai aktīvās atpūtas laukums, pagalmā ierīko aktīvās atpūtas zonu.
342. Suņu pastaigu un dresūras laukumu atļauts ierīkot ne tuvāk par 40 m no dzīvojamo ēku logiem.

3.5. PRASĪBAS VIDES RISKU SAMAZINĀŠANAI

3.5.1. Būvniecība piesārņotās un potenciāli piesārņotās teritorijās

343. Ja piesārņotā vai potenciāli piesārņotā teritorijā, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir reģistrēta valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" Piesārņoto un potenciāli piesārņoto vietu reģistrā, nav veikta augsnes, grunts un pazemes ūdens piesārņojuma izpēte un piesārņojuma līmeņa novērtējums, būvniecība tajā ir aizliegta. Šis ierobežojums neattiecas uz īslaicīgas lietošanas būvēm, kuru izvietošana nepieciešama teritorijas monitoringam vai sanācijai, un transportlīdzekļu novietņu un noliktavu būvniecību, ja tāda izmantošana ir atļauta funkcionālajā zonā, kurā atrodas piesārņotā vieta, kurā konstatēts pazemes ūdens piesārņojums.
344. Lai novērtētu piesārņotās vai potenciāli piesārņotās teritorijas piesārņojuma līmeni, veic teritorijas izpēti vai izmanto normatīvajos aktos noteiktā kārtībā veiktas izpētes materiālu informāciju.
345. Ja tas nepieciešams saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, atbilstoši piesārņotās vai potenciāli piesārņotās teritorijas augsnes, grunts un pazemes ūdens piesārņojuma līmenim pirms būvniecības veic augsnes vai grunts sanāciju vai uzsāk monitoringu saskaņā ar normatīvo aktu prasībām.
346. Ja teritorijā konstatēts pazemes ūdens piesārņojums, uzsāk sanāciju vai izstrādā sanācijas programmu un uzsāk tās īstenošanu. Ja nav iespējams noteikt piesārņojuma areālu vai netiek uzsākta teritorijas sanācija, līdz sanācijas uzsākšanai teritorijā ir pieļaujama tikai transportlīdzekļu novietņu un noliktavu būvniecība, ja tāda izmantošana ir atļauta

funkcionālajā zonā, kurā atrodas piesārņotā vieta, kurā konstatēts pazemes ūdens piesārņojums.

347. Būvniecību var veikt vienlaicīgi ar sanācijas uzsākšanu, ja sanācijas nosacījumi ir iekļauti būvprojektā vai sanācijas programmā.

3.5.2. Prasības gaisa kvalitātes uzlabošanai

348. Aizliegts uzstādīt jaunas sadedzināšanas iekārtas, kurās kā kurināmo enerģijas ražošanai paredzēts izmantot akmeņogles, brūnogles, kūdru un citu cieta kurināmo, izņemot cieta biomasu, ja Rīgas domes saistošie noteikumi par gaisa piesārņojuma teritoriālo zonējumu un siltumapgādes veida izvēli nenosaka savādāk.
349. Teritorijā, kurā saskaņā ar Rīgas domes saistošajiem noteikumiem par gaisa piesārņojuma teritoriālo zonējumu un siltumapgādes veida izvēli noteiktas īpašas prasības dažāda veida sadedzināšanas iekārtu izvēlei, būvējot jaunas, pārbūvējot esošās ēkas vai mainot lokālu telpu sildītāju, ierīko apkures iekārtas, kas atbilst normatīvajiem aktiem par ekodizaina prasībām ar enerģiju saistītām precēm (produktiem), izvēlas risinājumu bez kurināmā sadedzināšanas vai izstrādā un īsteno risinājumu pieslēgumam pilsētas centralizētās siltumapgādes tīkliem.
350. Izstrādājot detālplānojumus un lokālplānojumus teritorijā, kurā saskaņā ar Rīgas domes saistošajiem noteikumiem par gaisa piesārņojuma teritoriālo zonējumu un siltumapgādes veida izvēli noteiktas īpašas prasības dažāda veida sadedzināšanas iekārtu izvēlei, paredz vienu vai vairākus pasākumus piesārņojošās vielas, kurai noteikta attiecīgā gaisa piesārņojuma zona, emisiju mazināšanai atbilstoši konkrētās teritorijas īpašajiem apstākļiem, piemēram, autotransporta kustības ierobežošanu, autonovietņu skaita samazināšanu, sabiedriskā transporta pieejamības palielināšanu, apstādījumu teritoriju platības palielināšanu u.c.
351. Objekta īpašnieks vai piesārņojošās darbības veicējs nodrošina gaisa kvalitātes monitoringu uz attiecīgā objekta teritorijas robežas dzīvojamās apbūves virzienā vai emisijas avotā:
- 351.1. ja teritorijā tiek uzglabāti vai pārkrauti neiekasoti putoši materiāli vai veikta to drupināšana un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izsniegtajā piesārņojošās darbības atļaujā noteiktais darbības apjoms ar šiem materiāliem pārsniedz 100 000 t gadā, un netiek izmantoti slēgti uzglabāšanas un pārkraušanas paņēmieni, kas atbilst labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem attiecīgajā nozarē, veic nepārtrauktu daļiņu PM₁₀ un daļiņu PM_{2,5} monitoringu vidē;
- 351.2. ja teritorijā naftas, naftas ķīmijas produktus un ķīmiskos produktus uzglabā uzglabāšanas iekārtās ar kopējo ietilpību 20 000 un vairāk tonnu un vairāk tonnu un benzolam ir noteikts emisijas limits, veic nepārtrauktu benzola monitoringu vidē;
- 351.3. ja summārā attiecīgās piesārņojošās vielas koncentrācija tuvākās dzīvojamās apbūves teritorijā pārsniedz normatīvajos aktos noteikto augšējā piesārņojuma novērtēšanas sliekšņa gada lielumu un operatoram noteiktais attiecīgās piesārņojošās vielas emisijas limits vienā emisijas avotā ir 5 vai vairāk tonnas gadā, veic nepārtrauktu attiecīgās piesārņojošās vielas (daļiņu PM₁₀, daļiņu PM_{2,5}, benzola vai citas) monitoringu šajā emisijas avotā, izņemot šo noteikumu 351.1. un 351.2. apakšpunktā noteiktos gadījumus;

- 351.4. ja summārā attiecīgās piesārņojošās vielas koncentrācija tuvākās dzīvojamās apbūves teritorijā pārsniedz normatīvajos aktos noteikto augšējā piesārņojuma novērtēšanas sliekšņa gada lielumu un operatoram noteiktais attiecīgās piesārņojošās vielas summārais emisijas limits ir lielāks par 1 t gadā, pēc pašvaldības pieprasījuma veic nepārtrauktu daļiņu PM₁₀, daļiņu PM_{2,5}, benzola vai citas piesārņojošās vielas monitoringu uz objekta teritorijas robežas dzīvojamās apbūves virzienā vai emisijas avotā, izņemot šo noteikumu 351.1. un 351.2. apakšpunktā noteiktos gadījumus.
352. Gaisa kvalitātes un piesārņojošo vielu emisijas monitoringa veikšanai izmanto mērījumu metodes, kas nodrošina, ka iegūtie monitoringa dati ir interpretējami un salīdzināmi ar normatīvajos aktos par vides kvalitāti noteiktajiem gaisa kvalitātes normatīvu un emisiju limitu noteikšanas periodiem.
353. Jaunu būvju vai objektu, kuru izmantošana saistīta ar neiekasētu putošu materiālu uzglabāšanu un pārkraušanu, ja šīs darbības apjoms pārsniedz 500 000 tonnu gadā, būvniecībā, pārbūvē vai būtisku darbības izmaiņu gadījumā izmanto labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un nodrošina atbilstību ar labākajiem pieejamiem tehniskajiem paņēmieniem saistītajiem emisiju līmeņiem.
354. Rīgas brīvdabas teritorijā 100 m attālumā no funkcionālās zonas ar dzīvojamās apbūves un publiskās apbūves funkciju:
- 354.1. aizliegts izvietot jaunas iekārtas kravu uzglabāšanai, uzsākt kravu iekraušanas vai izkraušanas operācijas un veikt tādas iekārtu darbības izmaiņas, kas saistītas ar kravu veidu izmaiņām, ja tās ir bīstamas un piesārņojošas kravas atbilstoši normatīvajiem aktiem par bīstamo un piesārņojošo kravu apriti un kontroli ostās;
- 354.2. aizliegts izvietot jaunas iekārtas putošu beramkravu uzglabāšanai, uzsākt putošu beramkravu iekraušanas vai izkraušanas operācijas un veikt tādas iekārtu darbības izmaiņas, kas saistītas ar kravu veidu izmaiņām, ja tās nav paredzētas uzglabāt un pārkraut, izmantojot slēgtus tehniskus paņēmienus.
355. Objekta īpašnieks vai piesārņojošās darbības veicējs nodrošina nepārtrauktu smaku monitoringu uz objekta teritorijas robežas dzīvojamās apbūves virzienā, ja teritorijā pārkrauj naftas produktus un bīstamas ķīmiskās vielas un maisījumus, kuru tvaika spiediens, mērot pēc Reida metodes, ir 27,6 kPa vai vairāk, vai arī mazutu, jēlnaftu vai benzolu un ja šādu produktu, vielu un maisījumu kopējais piesārņojošās darbības atļaujā noteiktais apgrozījums operatora īpašumā vai lietošanā esošajā ostas teritorijā ir 200 000 t gadā vai vairāk. Operators izstrādā iekšējās kārtības noteikumus, kādā uzrauga un ierobežo piesārņojošās darbības izraisīto smaku izplatīšanos, pamatojoties uz monitoringa rezultātiem, tostarp paredz pasākumus traucējošu smaku izplatības novēršanai (piemēram, noteikta veida kravu operāciju ierobežošanu, pārkraušanas intensitātes samazināšanu un citus).
356. Objekta īpašnieks vai piesārņojošās darbības veicējs nodrošina kontroles institūcijām un pašvaldībai pieeju vides monitoringa rezultātiem nepārtrauktā tiešsaistes režīmā, ja izmantotā monitoringa metode nodrošina šādu iespēju.

3.5.3. Aizsardzība pret troksni

357. Lai nodrošinātu normatīvajos aktos noteikto trokšņa robežlielumu ievērošanu telpās, jaunu ēku būvniecības un esošu ēku pārbūves gadījumā būvniecības ieceres dokumentācijā iekļauj prettrokšņa pasākumu risinājumus:
- 357.1. ja rindu māju un daudzdzīvokļu māju, veselības aizsardzības iestāžu, sociālās aprūpes iestāžu, viesnīcu vai līdzīgu tūrisma un atpūtas iestāžu apbūves teritorijās trokšņa līmenis nakts laikā ir 55 dB(A) vai augstāks;
- 357.2. ja rindu māju un daudzdzīvokļu māju, biroju ēku, kultūras iestāžu, izglītības un zinātnes iestāžu, veselības aizsardzības iestāžu, sociālās aprūpes iestāžu, viesnīcu vai līdzīgu tūrisma un atpūtas iestāžu apbūves teritorijās trokšņa līmenis dienas vai vakara periodā ir 60 dB(A) vai augstāks.
358. Apbūves teritoriju raksturojošo trokšņa līmeni nosaka atbilstoši Rīgas aglomerācijas trokšņa stratēģiskās kartes aktuālajai informācijai.
359. Prettrokšņa pasākumi nedrīkst samazināt kultūras pieminekļu un kultūrvēsturiski vērtīgu būvju kultūrvēsturisko vērtību.
360. Pirms tādas komercdarbības uzsākšanas vai iekārtas uzstādīšanas ārpus telpām, kur plānotās darbības vai iekārtas skaņas jaudas līmenis (LWA) pārsniedz 80 dB(A), aprēķina darbības veikšanas un iekārtas ekspluatācijas radīto trokšņa līmeni un novērtē tā ietekmi, ja darbību ir paredzēts veikt vai iekārtu ir paredzēts uzstādīt mazāk nekā 100 m attālumā no dzīvojamās apbūves, izglītības iestāžu, veselības aprūpes un sociālās aprūpes iestāžu apbūves teritorijām. Ja aprēķinātais trokšņa līmenis pārsniedz normatīvajos aktos noteiktos trokšņa robežlielumus, darbības veicējs vai iekārtas uzstādītājs projektē un īsteno prettrokšņa pasākumus.
361. Projektējot jaunas B kategorijas ielas vai veicot to pārbūvi, paredz prettrokšņa pasākumus atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Prettrokšņa pasākumus nosaka būvprojektā, ņemot vērā būvobjekta novietojumu pilsētas teritorijā, izvērtējot prettrokšņa pasākumu ieviešanas nepieciešamību un iespējas. Prettrokšņa pasākumus precizē, veicot akustiskās situācijas modelēšanu.
362. Prettrokšņa pasākumu plānošanā un projektēšanā ievēro šādus principus:
- 362.1. ja prettrokšņa pasākumus plāno un projektē trokšņa avota valdītājs, tas primāri izvērtē iespējas realizēt pasākumus trokšņa emisijas samazināšanai tā avotā;
- 362.2. plašu apbūves teritoriju aizsardzībai pret troksni plāno un projektē prettrokšņa ekrānus, grunts vaļņus un stādījumu joslas;
- 362.3. ja prettrokšņa ekrānus, grunts vaļņus un stādījumu joslas konkrētā teritorijā nav iespējams izbūvēt vai ierīkot vietas trūkuma vai citu objektīvu iemeslu dēļ, trokšņa avota tuvumā plāno būves, kurām saskaņā ar normatīvo aktu prasībām nav piemērojami vides trokšņa robežlielumi;
- 362.4. ja nav iespējams izbūvēt prettrokšņa ekrānus, grunts vaļņus vai ierīkot stādījumus un konkrētā teritorijā trokšņa avota tuvumā nav iespējams izvietot būves, kurām saskaņā ar normatīvo aktu prasībām nav piemērojami vides trokšņa robežlielumi, plāno un

projektē individuālus aizsardzības pasākumus būves ārējo norobežojošo konstrukciju skaņas izolācijas uzlabošanai.

3.5.4. Bīstamie objekti

363. Ap rūpniecisko avāriju riska objektu vai tehnoloģisko iekārtu tiek noteikts drošības attālums, kas ir vienāds ar rūpniecisko avāriju riska objekta rūpniecisko avāriju novēršanas programmā vai drošības pārskatā uzrādīto iespējamo avārijas seku kaitīgās iedarbības izplatības attālumu, kas novērtēts, piemērojot šajos noteikumos noteiktos kritērijus, un nav mazāks par Aizsargjoslu likumā objektam vai tehnoloģiskajai iekārtai noteikto atbilstošo drošības aizsargjoslu. Ja, piemērojot šajos noteikumos noteiktos kritērijus, aprēķinātais avārijas seku izplatības attālums pārsniedz 500 m, tad par drošības attālumu tiek pieņemti 500 m. Ja ir veikta riska novērtēšana un riska analīzes rezultātā noteikts pieņemams riska līmenis ($P_{let} \leq 1 \times 10^{-6}$), objekta drošības attālumu samazina līdz teritorijai ar šādu riska līmeni, bet tas nevar būt mazāks par Aizsargjoslu likumā objektam vai tehnoloģiskajai iekārtai noteikto atbilstošo minimālo drošības aizsargjoslu.
364. Jauna rūpniecisko avāriju riska objekta būvniecība vai esoša objekta pārveidošana par rūpniecisko avārijas riska objektu atļauta tikai plānojumā paredzētajās rūpnieciskās un tehniskās apbūves teritorijās. Citās teritorijās šādas darbības ir atļautas, ja šāds objekts ir nepieciešams Rīgas pilsētas pašvaldībai būtisku transporta un inženiertīklu infrastruktūras objektu darbības nodrošināšanai vai objektam ir piešķirts nacionālo interešu objekta statuss un ja par to ir saņemts Vides pārraudzības valsts biroja lēmums vai atzinums, kas pieļauj objekta darbību.
365. Jaunu rūpniecisko avāriju riska objektu būvniecības, esošo rūpniecisko avāriju riska objektu pārbūves vai darbības izmaiņu, kas var būtiski palielināt rūpniecisko avāriju bīstamību vai risku, pieļaujamību un atbilstību šajos noteikumos noteiktajiem kritērijiem, kā arī nepieciešamības gadījumā atbilstību pieņemamam riska līmenim novērtē paredzētās darbības iesniegumā vides aizsardzības tehnisko noteikumu saņemšanai vai ietekmes sākotnējam izvērtējumam, ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumā, rūpniecisko avāriju novēršanas programmā vai rūpniecisko avāriju riska objekta drošības pārskatā. Ja paredzēts, ka drošības attālums aizņems jaunas zemes platības, objekta īpašnieks vai valdītājs attiecīgās izmaiņas saskaņo ar zemes īpašnieku vai tiesisko valdītāju, uz kura nekustamo īpašumu attieksies drošības attālums, ievērojot nosacījumu, ka drošības attālums nedrīkst skart teritorijas, kurās plānojumā atļauta dzīvojamā apbūve.
366. Lai novērtētu paredzētās darbības iespējamās avārijas sekas, izmanto šādus kritērijus:
- 366.1. vielas koncentrāciju gaisā, kas 30 minūšu ekspozīcijas gadījumā var radīt plašakai sabiedrībai, ieskaitot jutīgus individuus, dzīvībai bīstamu ietekmi uz veselību vai nāvi;
- 366.2. siltumstarojuma intensitātes līmeni 8 kW/m^2 ;
- 366.3. sprādziena viļņa radīta pārspiediena iedarbības līmeni $0,1 \text{ bar}$.
367. Rūpnieciskās un tehniskās apbūves teritorijās jaunu rūpniecisko avāriju riska objektu projektē un būvē vai esošu objektu pārveido par rūpniecisko avāriju riska objektu, ņemot vērā tādas prasības šī objekta ugunsdrošībai, tehnoloģisko procesu drošībai un būvju, iekārtu, mehānismu un aprīkojuma izturībai, lai būvniecības vai esošā objekta izmaiņu rezultātā radušies aprobežojumi, kas noteikti šajos noteikumos, būtiski neapgrūtinātu un

neierobežotu cita funkcionālā zonējuma teritoriju attīstību saskaņā ar plānošanas dokumentos noteikto teritorijas izmantošanas veidu. Objekta radītais riska līmenis funkcionālajās zonās, kurās kā galvenie izmantošanas veidi paredzēti dzīvojamā vai publiskā apbūve un teritorijas izmantošana, nedrīkst pārsniegt pieņemamu riska līmeni ($P_{let} \leq 1 \times 10^{-6}$). Ja rūpniecisko avāriju riska objekts ir nepieciešams Rīgas pilsētas pašvaldības inženiertīklu un transporta infrastruktūras nodrošināšanai vai objektam ir piešķirts nacionālo interešu objekta statuss un par to ir saņemts Vides pārraudzības valsts biroja lēmums vai atzinums, kas pieļauj objekta darbību, šīs prasības var nepiemērot.

368. Drošības attāluma zonā aizliegts:

368.1. būvēt jaunu dzīvojamo vai publisko ēku vai esošu ēku pārbūvēt par dzīvojamo vai publisko ēku, palielināt esošas dzīvojamās vai publiskās ēkas būvjomu vai apmeklētāju skaitu, izņemot publiskās ēkas, t.sk. biroja ēkas, drošības attāluma teritorijā esošo objektu vajadzībām;

368.2. ierīkot publiski pieejamu pasažieru kuģu vai jahtu piestātņi, publiskās ārtelpas objektu (sporta laukums, rotallaukums, peldvieta u.c. rekreācijas objekts, kas saistīts ar cilvēku pulcēšanos), sabiedriskā transporta pieturvietu;

368.3. būvēt jaunu vai pārveidot esošu objektu par rūpniecisko avāriju riska objektu, būvēt jaunu C kategorijas paaugstinātas bīstamības objektu un paaugstinātas ugunsbīstamības objektu, ja šāds objekts nav novērtēts atbilstoši šajos noteikumos izvirzītajiem kritērijiem, par to nav saņemts Valsts vides dienesta vai Vides pārraudzības valsts biroja lēmums vai atzinums, kas pieļauj objekta darbību, un šāda objekta būvniecībai rakstiski nav piekritis esošā rūpniecisko avāriju riska objekta operators, kura objekta drošības attālumā būvniecība paredzēta. Būvniecības rezultātā radušies aprobežojumi, kas noteikti šajos noteikumos, nedrīkst būtiski apgrūtināt un ierobežot cita funkcionālā zonējuma teritoriju attīstību saskaņā ar plānošanas dokumentos noteikto teritorijas izmantošanas veidu. Nepieciešamības gadījumā novērtē objektu grupas radīto riska līmeni, un tas funkcionālajās zonās, kurās kā galvenie izmantošanas veidi paredzēti dzīvojamā vai publiskā apbūve un teritorijas izmantošana, nedrīkst pārsniegt pieņemamu riska līmeni ($P_{let} \leq 1 \times 10^{-6}$). Gadījumā, ja Vides pārraudzības birojs identificē, ka objektiem vai objektu grupām varētu būt savstarpēja nevēlama ietekme (domino efekts) un būtiski palielināties rūpniecisko avāriju risks vai šādu avāriju sekas varētu kļūt smagākas, tad pirms jaunā objekta darbības uzsākšanas ir jāizstrādā vai jāpapildina rūpniecisko avāriju novēršanas programmas vai drošības pārskati, nepieciešamības gadījumā nosakot jaunu objekta drošības attālumu, objekta civilās aizsardzības plāni, kā arī drošības pārvaldības sistēmas, ņemot vērā iespējamo rūpniecisko avāriju kopējo bīstamību un risku, kā arī šādas rūpnieciskās avārijas kopējo seku smagumu un izplatību;

368.4. būvēt B kategorijas maģistrālo ielu, satiksmes pārvadu un publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras objektu, izņemot, ja būvniecības ieceres pamatojumam izstrādāts attiecīgās teritorijas lokālpilnplānojums un par ieceri saņemts Valsts vides dienesta vai Vides pārraudzības valsts biroja lēmums vai atzinums, kas pieļauj objekta izbūvi.

369. Rūpniecisko avāriju riska objekta drošības attāluma zonā esoša C kategorijas paaugstinātas bīstamības objekta vai paaugstinātas ugunsbīstamības objekta pārbūve vai izmaiņas to darbības apjomā vai darbības veidā ir atļautas, ja:
- 369.1. tas atbilst konkrētajā funkcionālajā zonā atļautajiem izmantošanas veidiem;
 - 369.2. pēc pārbūves radušies aprobežojumi, kas noteikti atbilstoši šo noteikumu prasībām, būtiski neapgrūtinās un neierobežos cita funkcionālā zonējuma teritoriju attīstību saskaņā ar plānošanas dokumentos noteikto teritorijas izmantošanas veidu, ņemot vērā arī blakus objektus.
370. Ja esošā vai plānotā rūpniecisko avāriju riska objektā iespējamo avāriju seku zona pārsniedz Aizsargjoslu likumā objektam vai tehnoloģiskajai iekārtai noteikto atbilstošās drošības aizsargjoslas maksimālo platumu vai riska līmenis ārpus Aizsargjoslu likumā objektam vai tehnoloģiskajai iekārtai noteiktās atbilstošās maksimālās drošības aizsargjoslas ir augstāks par pieņemamo riska līmeni, objekta īpašniekam vai valdītājam ir pienākums pakāpeniski novērst šo neatbilstību, veicot pārmaiņas drošības pārvaldības sistēmā vai citus pieejamus rūpnieciskās avārijas riska samazināšanas pasākumus.
371. Informācija par rūpniecisko avāriju riska objektiem un to drošības attālumiem ir iekļauta plānojuma paskaidrojuma rakstā. Pašvaldība savā tīmekļa vietnē publicē aktuālu informāciju par esošajiem rūpniecisko avāriju riska objektiem un tiem noteiktajiem drošības attālumiem un minimālajiem attālumiem līdz jaunai dzīvojamai mājai vai publiskai ēkai no publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras objektiem, kuri iekļauti paaugstinātas bīstamības objektu sarakstā. Informāciju par rūpniecisko avāriju riska objektiem un tiem noteiktajiem drošības attālumiem pašvaldība publicē pēc paziņojuma saņemšanas no rūpniecisko avāriju riska objekta atbildīgās personas par rūpniecisko avāriju riska objekta darbības sākšanu vai darbības pārtraukšanu vai par izmaiņām objektā vai iekārtā, kas var būtiski palielināt rūpniecisko avāriju bīstamību vai risku, vai par objekta pārveidojumiem, kas var ievērojami samazināt rūpniecisko avāriju risku, kā arī pēc paziņojuma saņemšanas no publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras objekta, kurš iekļauts paaugstinātas bīstamības objektu sarakstā, īpašnieka vai tiesiskā valdītāja par riska novērtēšanas rezultātiem.

3.6. PRASĪBAS SOCIĀLĀS INFRASTRUKTŪRAS NODROŠINĀJUMAM

372. Analīzi par prognozējamo iedzīvotāju skaitu lokālplānojuma vai detālplānojuma teritorijā un tiem nepieciešamo sociālo infrastruktūru veic, pamatojoties uz šādiem aprēķiniem:
- 372.1. uz katriem 15 iedzīvotājiem – viena vieta bērnam pirmsskolas izglītības iestādē;
 - 372.2. uz katriem 10 iedzīvotājiem – viena vieta bērnam citā vispārējās izglītības iestādē;
 - 372.3. uz katriem 1000 iedzīvotājiem – viens sociālā darba speciālists;
 - 372.4. uz katriem 1800 iedzīvotājiem – viens ģimenes ārsts.

4. PRASĪBAS TERITORIJAS IZMANTOŠANAI UN APBŪVES PARAMETRIEM KATRĀ FUNKCIONĀLAJĀ ZONĀ

Ja pie teritorijas galvenajiem un papildizmantošanas veidiem nav noteikts izmantošanas veida apraksts, tas tiek piemērots atbilstoši Ministru kabineta 30.04.2013. noteikumu [Nr.240 "Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi"](#) 3.pielikumam "Teritorijas izmantošanas veidu klasifikators"

4.1. SAVRUPMĀJU APBŪVES TERITORIJA

4.1.1. Savrupmāju apbūves teritorija (DzS1)

4.1.1.1. Pamatinformācija

373. Savrupmāju apbūves teritorija (DzS1) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu mājokļa funkciju savrupam dzīvesveidam, paredzot atbilstošu infrastruktūru, un kuras galvenais izmantošanas veids ir savrupmāju apbūve.

4.1.1.2. Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

374. Savrupmāju apbūve (11001).

4.1.1.3. Teritorijas papildizmantošanas veidi

375. Dārza māju apbūve (11003).

376. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): objekti ar stāvu platību līdz 150 m², izņemot degvielas uzpildes stacijas, automazgātavas un ķīmiskās tīrītavas, kuru jauda pārsniedz 500 kg dienā, un veļas mazgātavas, kuru jauda pārsniedz 1000 kg dienā. Ja no zemes vienības ir piekļuve (tiešs pieslēgums) C vai D kategorijas ielai vai B kategorijas ielas vietējās satiksmes kustības joslai, atļauto objektu stāvu platību var palielināt līdz 300 m².

377. Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve (12003): pansijas.

378. Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve (12007): pirmsskolas izglītības iestādes.

379. Veselības aizsardzības iestāžu apbūve (12008): ārstu prakses.

380. Sociālās aprūpes iestāžu apbūve (12009).

381. Labiekārtota ārtelpa (24001): labiekārtota ārtelpa, izņemot kapsētas un dzīvnieku kapsētas.

382. Ārtelpa bez labiekārtojuma (24002).

4.1.1.4. Apbūves parametri

Nr.	Teritorijas izmantošanas veids	Minimālā jaunizv. zemes gabala platība	Maksimālais apbūves blīvums (%)	Apbūves intensitāte (%)	Apbūves augstums (m)	Apbūves augstums (stāvu skaits)	Minimālais brīvās zaļās teritorijas rādītājs (%)
383.	Savrupmāju apbūve	6	30	1		līdz 3	1
384.	Dārza māju apbūve	6	3	1		līdz 1	1
385.	Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve	6	30	1		līdz 3	1

Nr.	Teritorijas izmantošanas veids	Minimālā jaunizv. zemes gabala platība	Maksimālais apbūves blīvums (%)	Apbūves intensitāte (%)	Apbūves augstums (m)	Apbūves augstums (stāvu skaits)	Minimālais brīvās zaļās teritorijas rādītājs (%)
386.	Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve	6	30	1		līdz 3	1
387.	Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve	6	1	līdz 40		līdz 3	5
388.	Veselības aizsardzības iestāžu apbūve	6	30	1		līdz 3	1
389.	Sociālās aprūpes iestāžu apbūve	6	30	1		līdz 3	1
390.	Labiekārtota ārtelpa	6	4	1		2	1
391.	Ārtelpa bez labiekārtojuma	6	1	1		1	1

1. Nenosaka.
2. Parkos, skvēros u.c. labiekārtotās teritorijās – 6 m (izņemot skatu torņus u.tml. konstrukcijas).
3. Nenosaka, noteikts maksimālais apbūves laukums līdz 40 m².
4. Parkos, skvēros u.c. labiekārtotās teritorijās – 3%.
5. Vienāda ar stāvu platību.
6. Nosaka, ievērojot šo noteikumu 2.5. apakšnodaļas nosacījumus.

4.1.1.5. Citi noteikumi

392. Minimālā stādījumu platība zemes vienībā ir 10% no zemes vienības kopējās teritorijas platības. Stādījumus primāri veido joslā starp sarkano līniju un būvlaidi.
393. Vienā zemes vienībā var izvietot vairākas savrupmājas, ja, rēķinot uz katru māju, zemes vienības platība nav mazāka par noteikto minimālo zemes vienības platību katrai mājai, apbūve atbilst apbūves parametriem un ir iespējams racionāli sadalīt zemes vienību reālās daļās.
394. Savrupmāju teritorijās ar iedibinātas apbūves raksturu, kurās savrupmājas mijas ar daudzdzīvokļu mājām, ir atļauta esošo daudzdzīvokļu māju atjaunošana un pārbūve, nemainot apbūves laukumu vairāk kā par 10%. Šo palielinājumu var veikt vienu reizi.

4.1.2. Savrupmāju apbūves teritorija (DzS2)

4.1.2.1. Pamatinformācija

395. Savrupmāju apbūves teritorija (DzS2) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu mājokļa funkciju savrupam dzīvesveidam, paredzot atbilstošu infrastruktūru, un kuras galvenais izmantošanas veids ir retināta savrupmāju apbūve.

4.1.2.2. Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

396. Savrupmāju apbūve (11001).

4.1.2.3. Teritorijas papildizmantošanas veidi

397. Dārza māju apbūve (11003).
398. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): objekti ar stāvu platību līdz 150 m², izņemot degvielas uzpildes stacijas, automazgātavas un ķīmiskās tīrītavas, kuru jauda pārsniedz 500 kg dienā, un veļas mazgātavas, kuru jauda pārsniedz 1000 kg dienā. Ja no zemes vienības ir piekļuve (tiešs pieslēgums) C vai D kategorijas ielai vai B kategorijas ielas vietējās satiksmes kustības joslai, atļauto objektu stāvu platību var palielināt līdz 300 m².
399. Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve (12003): pansijas.
400. Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve (12007): pirmsskolas izglītības iestādes.
401. Veselības aizsardzības iestāžu apbūve (12008): ārstu prakses.
402. Sociālās aprūpes iestāžu apbūve (12009).
403. Labiekārtota ārtelpa (24001): labiekārtota ārtelpa, izņemot kapsētas un dzīvnieku kapsētas.
404. Ārtelpa bez labiekārtojuma (24002).

4.1.2.4. Apbūves parametri

Nr.	Teritorijas izmantošanas veids	Minimālā jaunizv. zemes gabala platība	Maksimālais apbūves blīvums (%)	Apbūves intensitāte (%)	Apbūves augstums (m)	Apbūves augstums (stāvu skaits)	Minimālais brīvās zaļās teritorijas rādītājs (%)
405.	Savrupmāju apbūve	13	20	7		līdz 3	11
406.	Dārza māju apbūve	13	9	7		līdz 1	11
407.	Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve	13	20	7		līdz 3	11
408.	Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve	13	20	7		līdz 3	11
409.	Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve	13	7	līdz 40		līdz 3	12
410.	Veselības aizsardzības iestāžu apbūve	13	20	7		līdz 3	11
411.	Sociālās aprūpes iestāžu apbūve	13	20	7		līdz 3	11
412.	Labiekārtota ārtelpa	13	10	7		7	7
413.	Ārtelpa bez labiekārtojuma	13	7	7		8	11

7. Nenosaka.

8. Parkos, skvēros u.c. labiekārtotās teritorijās – 6 m (izņemot skatu torņus u.tml. konstrukcijas).

9. Nenosaka, noteikts maksimālais apbūves laukums līdz 40 m².

10. Parkos, skvēros u.c. labiekārtotās teritorijās – 3%.